

CRÒNICA D'UNA OFENSIVA PREMEDITADA

INFORME

LES CONSEQÜÈNCIES SOBRE LES PERSONES DE CATALUNYA

Resum executiu

Aquest document no hauria d'haver existit mai i, si s'escau, hauria d'haver estat molt breu, perquè la lleialtat entre administracions i el tarannà de diàleg hauria de ser una constant entre governs. Malauradament, el text que presentem no és gens estrany en la història de les relacions entre Catalunya i l'Estat espanyol, com veiem en *El Memorial de Greuges* o *Memoria en defensa de los intereses morales y materiales de Cataluña (1885)* o *La Representació o Memorial de Greuges (1760)* que van presentar a Carles III els diputats representants de les capitals de l'extinta Corona d'Aragó.

Darrera de molts dels casos concrets que es detallaran batega la penitència que l'Estat ens imposa pel nostre pecat original: la identitat pròpia. D'aquí, la repressió de les dictadures i el corró de normes imposades en contra del sentir majoritari de la nostra ciutadania. Singularment des de Nova Planta, es persegueix l'assimilació dels nostres trets identitaris, en llengua, en dret i en totes les institucions del país.

Tanmateix, també ens ha caracteritzat com a poble la nostra resiliència, la capacitat de mantenir-nos fidels, de sobreposar-nos i de tirar endavant, per això el país va viure –com a la resta d'Europa– la puixança de la industrialització del segle XIX, que va acabar esdevenint un altre tret diferencial català.

Així, a banda del tracte desigual i de la discriminació que es desgranarà i provarà més endavant, s'ha mantingut sempre el greuge de la visió monolítica de l'Estat des d'un enfocament centralista al qual s'ha d'acomodar, vulgues no vulgues, la resta.

Durant els darrers anys, l'Estat ha ofegat i limitat la capacitat d'actuació de la ciutadania catalana de múltiples formes: d'una banda, ha eliminat tota relació de diàleg i ha laminat la capacitat d'autogovern, ja sigui per la via econòmica o per la via normativa, en forma de lleis, recursos als tribunals, etc.

Aquest document, si bé aplega un elevat nombre d'aquests greuges, no els recull tots, ja que, dia a dia, el procés de recentralització de l'Estat va actuant com es demostra amb la recent sentència del TC sobre el procés participatiu del 9N.

Com s'observarà en el document, **d'una banda, l'Estat pateix d'"inacció"** quan es tracta de negociar (traspassos, pacte fiscal, dret a decidir) o de complir les sentències que li són desfavorables, i **de l'altra, gaudeix d'"hiperactivitat"**, pel que fa a recentralitzar i a limitar l'autogovern, en tots els àmbits d'actuació: polítiques socials, polítiques econòmiques i polítiques institucionals.

Des de l'any 1978, els successius Governos de la Generalitat, de formacions polítiques diverses, han intentat sempre buscar **solucions dialogades i pactades**, conscients que calia, per davant de tot, garantir el benestar de tots els catalans i les catalanes.

En el record de tothom està el llarg procés de **negociació de l'Estatut d'autonomia de Catalunya de l'any 2006**, aprovat primer al Parlament el 2005, aprovat per les Corts espanyoles i referendat pels catalans uns anys després i, finalment, retallat als tribunals. També **el diàleg per arribar a un pacte fiscal l'any 2012**, un cop s'havia palesat la insostenibilitat d'un finançament injust per Catalunya que no respecta el que representa per pes econòmic i pes demogràfic; o finalment, la demanda constant a les institucions espanyoles de facilitar els mecanismes per fer realitat el **dret a decidir del poble de Catalunya l'any 2014**.

No només no s'han escoltat les demandes de la ciutadania, sinó que s'ha topat contra un mur. Des del 2011, **l'Estat espanyol ha paralitza les relacions bilaterals Estat-Generalitat**: no s'ha reunit cap dels òrgans bilaterals Estat-Generalitat previstos per desplegar l'Estatut, ni ha aprovat ni ampliat cap traspàs, tot i les reiterades demandes de la Generalitat per impulsar-los.

Davant aquesta situació de manca de voluntat de diàleg per part de l'Estat, de manifestacions massives al carrer reclamant el dret a decidir, i, el més important, per no caure en la inacció, el Govern de la Generalitat va fer tot el possible perquè **el 9 de novembre de 2014 es donés** veu al poble de Catalunya - és a dir, fer valer la democràcia- i donar resposta a les reivindicacions de la ciutadania, que va votar de forma molt majoritària per canviar el model de relació entre Catalunya i Espanya.

Hi ha molts motius pels quals s'ha arribat fins aquí, i aquest document en recull alguns, entre d'altres, la manca de diàleg ja explicada, l'ofec econòmic de les institucions, la laminació de l'autogovern, l'atac al model català d'ensenyament, o el menysteniment de la llengua. Sense oblidar que tot plegat té un impacte directe **sobre la ciutadania**.

Un dels motius de l'ofec econòmic s'ha esdevingut per **un model de finançament injust** que ha fet que Catalunya sigui la **3a comunitat autònoma en aportació de recursos tributaris** al sistema de finançament autonòmic, però la **10a en recursos per càpita rebuts**, i que situa Catalunya per sota de la mitjana en recursos rebuts. El gener de 2014 hauria d'haver entrat en vigor el nou model de finançament de les comunitats autònomes, però un any i mig després, el Govern de l'Estat encara segueix negant-se a efectuar aquesta revisió.

Paral·lelament, el dèficit fiscal de Catalunya amb l'Administració central va arribar el 2011 als 15.006 milions d'euros, el 7,7% del PIB, fet que **equivaleix aproximadament a totes les despeses de la Generalitat en salut, educació i benestar social** de l'any 2011 o a la previsió de les despeses de l'Estat del 2011 en defensa i seguretat.

Aquest dèficit fiscal **ha perdurat en el temps**: en els darrers 25 anys, Catalunya pateix de mitjana un dèficit fiscal anual del 8% del PIB.

Davant d'aquesta situació, el Govern ha hagut de fer mans i mànigues per buscar nous ingressos i reduir les despeses, sense afectar l'estat del benestar, però sovint amb una resposta inadequada per part de l'Estat: **l'Estat ha portat als tribunals de forma sistemàtica qualsevol nova figura tributària** que permetés incrementar ingressos de la Generalitat (impost sobre els dipòsits a les entitats de crèdit, producció d'energia nuclear, euro per recepta,

etc.); ha repartit els **objectius de dèficit injustament**, reservant-se bona part dels objectius permesos; i ha incomplert compromisos ja adquirits.

Un primer exemple, és el desplegament de la **Llei de dependència**, en què el compromís de finançament públic s'havia de repartir a parts iguals entre Estat i Generalitat: el 2014 l'Estat va destinar-hi 192 milions d'euros i la Generalitat 909 milions d'euros, més de 4 cops més. Si la Generalitat hagués destinat els mateixos que l'Estat, un 65% de les persones ateses haurien quedat al marge d'aquesta atenció.

Un altre acord fallit és la **inversió en infraestructures**: l'Estatut recollia el compromís de l'Estat d'invertir a Catalunya d'acord amb el seu pes econòmic a fi de resoldre el dèficit crònic en infraestructures del país. Doncs bé, el deute de l'Estat per l'incompliment d'aquest pacte arriba als 3.967 milions d'euros.

No és un tema de disponibilitat pressupostària, sinó de voluntat: mentre el **Pla de rodalies de Catalunya** ha tingut una execució del 7%, el Pla de rodalies de Madrid s'ha executat en un 100%. Són els ciutadans de Catalunya els que dia a dia pateixen pels retards d'aquest servei ferroviari.

Aquesta discrecionalitat en el repartiment de recursos s'observa en d'altres camps com les aportacions en **equipaments culturals**- es congela l'aportació en cultura a Catalunya en els pressupostos generals del 2015, però el Prado, Reina Sofía, Thyssen i Teatro Real augmenten- o en els pressupostos pel **Pla de Desenvolupament Rural**, on l'Estat aporta al camp català el 7,3% dels ajuts, davant del 23% d'altres comunitats.

No només la recentralització s'ha produït per la via econòmica, sinó que també ho ha fet per la via normativa. A banda de les figures tributàries ja esmentades, l'Estat ha presentat 19 recursos d'inconstitucionalitat contra disposicions catalanes, de les quals cal destacar les que afecten el **model català de comerç** o aquelles que pretenien fer front als casos de **pobresa energètica**. Per la seva banda, el Govern de la Generalitat també ha hagut d'anar als tribunals per defensar-se de lleis que ataquen el seu propi autogovern.

És important destacar que els litigis vénen de lluny i l'Estat, en lloc de fer-ne un compliment escrupolós, arrossega alguns incompliments des de fa temps. En efecte, malgrat que el Tribunal Constitucional ja s'ha pronunciat en diverses ocasions sobre l'obligació de l'Estat de **territorialitzar** els fons estatals destinats a atorgar **subvencions**, la normativa que aprova l'Estat segueix desatenent aquesta jurisprudència constitucional i any rere any preveu la gestió centralitzada de fons, perjudicant les entitats que no són d'àmbit estatal.

Fa més de 15 anys que l'Estat incompleix les sentències del Tribunal Constitucional favorables a la **gestió territorial del 0,7% de l'IRPF destinada a finalitats socials**, una reivindicació constant del Govern de la Generalitat des de l'any 1998, que implica que les entitats socials catalanes deixin de rebre més de 20 milions d'euros recaptats a Catalunya.

De forma similar, fa més de 20 anys que l'**Estat incompleix la llei en matèria de beques a l'estudi** i no n'ha traspassat la titularitat a la Generalitat, tal i com reconeixen els tribunals, o fins i tot, després de 30 anys de les primeres sol·licituds, encara no s'ha complert la devolució total dels "**Papers de Salamanca**".

Els darrers capítols d'aquest document se centren en els elements integradors i cohesionadors del país: la **llengua** i el **model d'escola catalana**, i és aquí on s'ha patit un atac constant. D'una banda, l'aprovació de la **Llei orgànica de la millora de la qualitat de l'educació** ha modificat el model educatiu i ha perjudicat la continuïtat del model d'escola inclusiva i del sistema d'immersió lingüística, que tan bé ha funcionat durant més de 30 anys. De l'altra, el **menyspreu continuat a la llengua catalana** i al seu normal funcionament- normes que imposen el castellà, manca de cooficialitat, etc.-, així com la passivitat de les institucions espanyoles davant **posicionaments catalanòfobs**, són elements que s'afegeixen sens dubte als motius que porten a la ciutadania de Catalunya a demanar una nova relació amb l'Estat.

Aquest desig d'autogovern té un doble sentit: d'una banda, la millora de les condicions de vida de tota la ciutadania de Catalunya, sobre la base del progrés econòmic i del sosteniment de l'estat del benestar i, de l'altra, el compliment dels seus anhels col·lectius com a poble i del seu dret a decidir.

Sumari

1. Manca de voluntat de diàleg

Cronologia dels fets	10
Comissions bilaterals	12

2. Recentralització per la via econòmica

Ofec econòmic del país	13
Reducció de recursos amb impacte sobre l'estat del benestar	26
Reducció de recursos amb impacte sobre la reactivació econòmica	41

3. Recentralització per la via normativa i incompliments legals

Laminació de l'autogovern	63
Conflictivitat institucional	73
Incompliments de la legalitat vigent	74
Atac al model d'escola catalana	77
Menyspreu per la llengua	82

Annex 1. Traspassos pendents	86
-------------------------------------	-----------

Annex 2. Conflictivitat institucional	89
--	-----------

Annex 3. Recursos contenciosos administratius	97
--	-----------

1 Manca de voluntat de diàleg

Des del Govern català, sempre s'ha buscat una solució negociada i pactada per satisfer els anhels i els desitjos expressats per una gran majoria de la població catalana en relació amb el futur polític de Catalunya, i així poder garantir el seu progrés econòmic, social i cultural.

Cronologia dels fets

Els passos que s'han dut a terme, des de diferents àmbits, i sempre per iniciativa de la Generalitat de Catalunya, han estat els següents.

Estatut d'autonomia

- Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya el dia 30 de setembre de 2005, per les Corts Generals el 10 de maig de 2006 i ratificat per referèndum pel poble de Catalunya el dia 18 de juny de 2006, amb un 73,9% dels vots (1.899.897 vots).
- 28 de juny de 2010: el TC aprova la sentència que declarava la “ineficàcia jurídica” del Preàmbul (en referència al terme nació per referir-se a Catalunya), declarava 14 articles inconstitucionals (1 totalment i 13 parcialment), i en reinterpreta 27 més.

Pacte fiscal

- Juliol de 2012: el Parlament aprova una proposta de pacte fiscal a negociar amb l'Estat, amb els vots de CiU, ERC, ICV-EUiA i parcialment del PSC.
- 20 de setembre de 2012: el President Mas ofereix al president Rajoy obrir una negociació sobre el Pacte fiscal. L'oferta de diàleg i negociació és rebutjada.
- A data d'avui el Govern de l'Estat incompleix la LOFCA, i ni tan sols ha actualitzat el model de finançament.

Consulta

- Novembre de 2012: el poble de Catalunya dona una majoria de més de 2/3 a favor del dret a decidir.
- 26 de juliol de 2013: el MHP envia un escrit al President Rajoy plantejant la necessitat d'abordar una consulta de forma pactada.
- 16 de gener de 2014: el Ple del Parlament acorda demanar al Congrés de Diputats la delegació de competències per a la celebració d'un referèndum amb el suport de 2/3 parts.

- 8 d'abril de 2014: els portaveus dels grups parlamentaris favorables al traspàs de competències en matèria de referèndum van comparèixer al Congrés dels Diputats. La proposta del Parlament de Catalunya va ser rebutjada amb 299 vots en contra i 46 a favor.
- 19 de setembre de 2014: el Ple del Parlament aprova la llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana per més de 2/3 parts (106 vots a favor i 28 en contra).
- 27 de setembre de 2014: el President de la Generalitat signa el decret de convocatòria de la consulta del 9N.
- 29 de setembre de 2014: en una reunió excepcional el Tribunal Constitucional admet a tràmit els recursos presentats pel Govern de l'Estat contra la llei de consultes i el decret de convocatòria provocant-ne la suspensió.
- El Govern de la Generalitat assumeix que no es pot aplicar el Decret i que durà a terme un procés de participació per garantir l'exercici dels drets i les llibertats fonamentals dels ciutadans de Catalunya.
- 9 de novembre de 2014: procés de participació ciutadana amb les preguntes "Vol que Catalunya esdevingui un estat? En cas afirmatiu, vol que aquest estat sigui independent?"
- Dels 2.344.828 participants, 1.897.274 van optar perquè Catalunya esdevingui un estat independent.
- 11 de novembre de 2014: el MHP torna a enviar una carta al president Rajoy insistint en la voluntat de diàleg per acordar els termes d'una consulta definitiva i vinculant.

Reunions President Mas – President Rajoy

- De les diverses trobades realitzades entre els dos presidents, cal destacar la reunió de 30 de juliol de 2014 en què el president Mas presenta un document de 23 punts rellevants en diversos àmbits, que no ha obtingut cap resultat rellevant.

Comissions bilaterals Estat-Generalitat

L'Estat ha paralytitzat les relacions bilaterals Estat-Generalitat: durant els anys 2012, 2013, 2014 i 2015 no s'ha reunit cap dels òrgans bilaterals Estat-Generalitat previstos per desplegar l'Estatut, tot i les reiterades demandes de la Generalitat.

L'impacte de la paralytització en les relacions bilaterals es concreta en els aspectes següents:"

- **S'ha paralytitzat el desenvolupament de l'autogovern en col·laboració amb l'Estat.** Convé destacar que aquest comportament de l'Estat no és únicament contrari al bon desenvolupament d'aquestes relacions, sinó que, en ocasions, suposa un incompliment directe de la legalitat. A tall d'exemple, l'article 183.4 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya disposa que la Comissió Bilateral "es reuneix en sessió plenària almenys dues vegades l'any i sempre que ho demani una de les dues parts".
- **No s'ha reunit cap dels òrgans bilaterals Estat-Generalitat previstos per desplegar l'Estatut.** Tot i les reiterades demandes de la Generalitat per reunir-los (Comissió Bilateral Generalitat-Estat, Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals, Comissió Mixta de Transferències), ni s'ha negociat ni s'ha aprovat cap traspàs de funcions i serveis de l'Estat a la Generalitat, encara que el nou Estatut, en la part validada pel Tribunal Constitucional, exigia aquest desenvolupament competencial.

A l'annex 1, es recull el llistat de traspassos pendents o aturats.
- **Incompliment dels acords adoptats en el si de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat de 2011.** Incompliment de compromisos adquirits com el pagament de la liquidació de la disposició addicional tercera de l'Estatut corresponent a l'any 2008 d'un import de 759 milions d'euros o la negociació de traspassos pendents en àmbits tan emblemàtics com les beques i els ajuts a l'estudi o les reclamacions economicoadministratives en relació amb els impostos cedits a la Generalitat.
- **Infravaloració de les relacions interadministratives.** Pel que fa a l'àmbit de regulació de les relacions entre les diferents administracions, es rebaixa el caràcter institucional de les reunions entre governs a meres trobades de marcat caràcter administratiu.

En definitiva, el Govern de la Generalitat ha impulsat tots els mecanismes de negociació que tenia al seu abast per dialogar amb l'Estat, però aquest ha optat per no escoltar les demandes de la ciutadania catalana i les seves administracions, fins i tot incomplint acords adquirits i la legalitat que estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

2 Recentralització per la via econòmica

Ofec econòmic del país

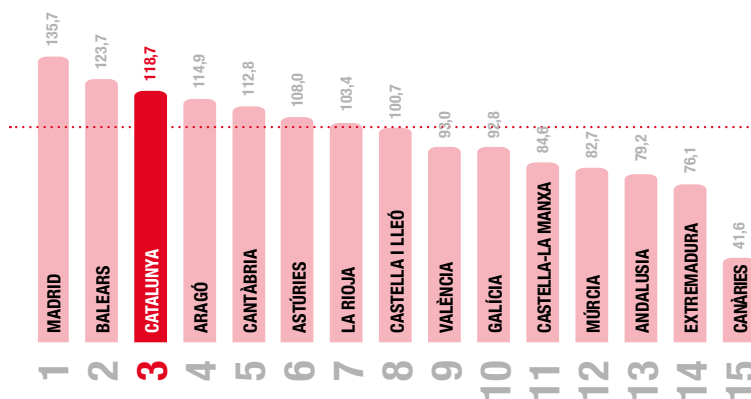
Model de finançament

- L'actual model de finançament situa Catalunya per sota de la mitjana en recursos rebuts.
- Catalunya és la tercera comunitat autònoma en aportació de recursos tributaris al sistema de finançament autonòmic, però la desena en recursos per càpita rebuts.
- El 2014 hauria d'haver entrat en vigor el nou del model de finançament de les comunitats autònomes. El Govern de l'Estat s'ha negat a efectuar-ne la revisió, amb la consegüent pèrdua de recursos per part de la Generalitat.

Catalunya és la tercera comunitat que més paga i la desena en rebre

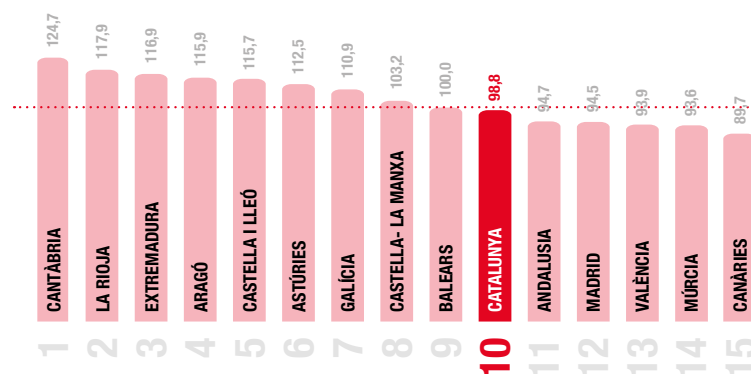
Contribució tributària per càpita

Mitjana = 100 | Exercici 2012

Recursos autònòmics rebuts per càpita

Mitjana = 100 | Exercici 2012

- L'Estat **ha demorat la negociació i aprovació del nou model** de finançament. El model vigent -aprovat amb efectes 1 de gener de 2009- va "caducar" el 31 de desembre de 2013, sense que ni **tan sols s'hagi obert el període de negociació** del nou model, tot i que estava prevista la seva revisió quinquennal.

Reclamacions presentades per la Generalitat:

- 7 d'agost del 2014: Presentació d'un **requeriment al Ministeri d'Hisenda** per iniciar la **revisió de l'actual model de finançament** vigent des del 2009, que hauria d'haver entrat en vigor l'1 de gener de 2014.
- 19 de setembre del 2014: **Reclamació de la bestreta del Fons de Competitivitat**. Es demana per carta al Ministre d'Hisenda i Administracions Públiques que el Fons de Competitivitat torni a incorporar-se a la bestreta del model de finançament per als **exercicis 2014 i successius**, tal i com es va fer en els exercicis 2009 i 2010. Aquesta carta va ser **contestada pel Secretari d'Estat d'Administracions Públiques** en data 6 de novembre **denegant la petició**.

Les bestretes i el sistema de finançament

El funcionament del sistema de finançament ha perjudicat notablement les comunitats autònomes en els dos darrers anys.

- Catalunya –i la resta d'autonomies- rep cada any una **bestreta o previsió sobre els ingressos** per impostos que li pertocuen. Aquesta quantitat **es liquida dos anys més tard** i es calcula prèviament amb les estimacions de recaptació que es fan segons les previsions de creixement.
- Al llarg del 2014, les previsions de creixement van millorar molt respecte a les utilitzades per elaborar els Presupuestos Generales del Estado 2014 i **l'Estat va recaptar més del previst**. I està passant el mateix el 2015.
- La bestreta de Catalunya el 2014 hauria d'haver comptat amb 900 milions d'euros més, però Catalunya no els rebrà fins el 2016 (i la bestreta del 2015, el 2017), tot i que els necessita ara.
- Paradoxalment, malgrat la greu situació de les finances públiques catalanes, és com si la Generalitat estigués finançant l'Estat amb 900 milions d'euros.

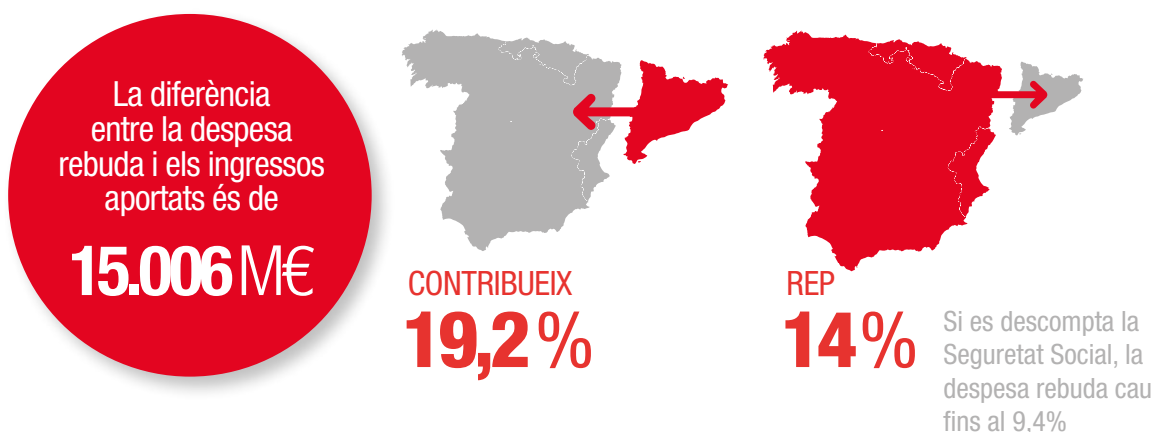
Balança fiscal

- El dèficit fiscal de Catalunya amb l'Administració central persisteix i el 2011 arriba als 15.006 milions d'euros, el 7,7% del PIB. Això equival aproximadament a:
 - Totes les despeses de la Generalitat en salut, educació i benestar de l'any 2011 (16.322 M€).
 - Un terç del deute viu de la Generalitat a 31/12/2011 (43.172 M€).
 - Gairebé el doble de la inversió pública dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2011 (8.230 M€).
 - La previsió de les despeses de l'Estat del 2011 en defensa i seguretat (15.270 M€).
 - Més que l'aportació d'Espanya a la UE (12.117 M€) o que la previsió de transferències a rebre de la UE (13.265 M€) en el 2011.
- En el període 1986-2011, Catalunya pateix de mitjana un dèficit fiscal anual del 8% del PIB.

El saldo de la balança fiscal és la diferència entre els ingressos aportats al sector públic central des de Catalunya i les despeses que aquest sector públic destina a Catalunya. Tot seguit es presenten els resultats de les darreres dades, en base als dos mètodes de càlcul: el mètode del flux-monetari i el mètode de la càrrega benefici.

Mètode del flux monetari

- Catalunya **aporta el 19,2% del total d'ingressos** de l'Administració central i **rep el 14% de la despesa total de l'Estat**. Per tant, Catalunya contribueix amb una proporció superior al seu pes en el PIB estatal (18,6% l'any 2011) i, en canvi, rep una fracció de despesa que ni tan sols arriba al pes de la població sobre el conjunt de l'Estat (16%).

Mètode càrrega-benefici

- El dèficit fiscal de Catalunya l'any 2011 va ser d'**11.087 milions d'euros**, que representen un **5,7% del PIB català**.
- Catalunya **aporta el 18,9% del total d'ingressos** i **rep el 15% de la despesa** realitzada per l'Estat.
- Durant el període 2002-2011, Catalunya pateix de mitjana un dèficit fiscal anual del 6,1% del PIB.

L'impacte de la Seguretat Social

- Si es calcula la balança fiscal **sense la Seguretat Social** (atur inclòs), la despesa rebuda a Catalunya **cau del 14% fins al 9,4%**. Això es deu al fet que la Seguretat Social està vinculada a uns drets i obligacions adquirits a títol individual i, per tant, no està subjecta a la discrecionalitat de les polítiques territorials del Govern central.

	% ingressos aportats per Catalunya	% despesa rebuda a Catalunya	Diferència % rebut – % aportat
Estat+organismes autònoms+empreses públiques	19,5	9,4	-10,1
Seguretat Social	19,0	16,9	-2,1
Total a Catalunya	19,2	14,0	-5,2

- Així doncs, la **diferència** entre el percentatge del que **Catalunya rep** i el que **aporta** es **duplica** quan s'observa la **despesa de caire discrecional**: passa de **-5,2 a -10,1 punts** percentuals.

Disposició addicional tercera de l'Estatut d'autonomia de Catalunya

El deute de l'Estat per l'incompliment del pacte de la Disposició addicional tercera (DA3) de l'Estatut arriba als 3.967 milions d'euros, 2.456 dels quals ja s'haurien d'haver pagat. El compromís de l'Estat era invertir a Catalunya d'acord amb el seu pes econòmic.

Amb aquest import es podrien fer 4 regadius com el Segarra-Garrigues o 20 llançadores ferroviàries a l'aeroport del Prat o acabar la Línia 9 del Metro, entre d'altres.

- L'Estat no ha respectat el pacte inclòs a la Disposició addicional tercera de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que estableix que **la inversió de l'Estat a Catalunya en infraestructures s'ha d'equiparar a la participació relativa del PIB de Catalunya** amb relació al PIB de l'Estat per un període de 7 anys, comprès entre el 2007 i el 2013.
- D'acord amb la metodologia aprovada, un cop efectuades les liquidacions d'aquest mecanisme de finançament de les inversions corresponents a dos exercicis, per garantir el compliment de la disposició, l'eventual existència de desviacions es resoldrà per mitjà d'una transferència de capital a la Generalitat.
- Actualment, s'estima que el deute corresponent al període **2008-2013** (a cobrar entre el 2011-2016) és de **3.967 M€**, dels quals 2.456 M€ s'haurien d'haver pagat entre 2011 i 2014:

Deute de l'Estat en concepte de la DA 3a de l'Estatut:	3.967 M€
any 2008 a cobrar l'any 2011:	759 M€
any 2009 a cobrar l'any 2012:	211 M€
any 2010 a cobrar l'any 2013:	710 M€
any 2011 a cobrar l'any 2014:	776 M€
any 2012 a cobrar l'any 2015:	849 M€
any 2013 a cobrar l'any 2016:	661 M€

Reclamacions presentades per al compliment de la DA3 de l'EAC:

- 24 de gener de 2014: **requeriment** per incompliment de la DA3 corresponent a la **liquidació de l'exercici 2008** que suposava una transferència de capital de l'Estat a la Generalitat l'any **2011** per un import de **759 milions d'euros**.
- 5 de febrer de 2014: **requeriment** per incompliment de la DA3 corresponent als exercicis **2009 i 2010** que havien de suposar unes transferències de capital de l'Estat a la Generalitat en els anys **2012 i 2013**, per uns imports de **211 i 710 milions d'euros**, respectivament.
- 7 d'abril de 2014: interposició de **recurs contenciós administratiu** per l'incompliment de la DA3 corresponent a la liquidació de l'exercici **2008**.
- 4 de juny de 2014: interposició de **recurs contenciós administratiu** per l'incompliment de la DA3 corresponent a la liquidació dels exercicis **2009 i 2010**.

Política pressupostària, objectius de dèficit i lleialtat institucional

- El Govern de l'Estat ha distribuït els límits de dèficit entre els diferents nivells d'administracions públiques sense respectar la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, autoassignant-se un marge desproporcionat respecte la resta.
- En el cas de Catalunya, que partia d'un nivell més elevat de dèficit que altres comunitats autònomes, ha portat a un procés més intens d'ajustament: tot i que la Generalitat només suposa el 5,79% de la despesa pública en el conjunt de les administracions públiques de l'Estat, ha realitzat el 9,66% de l'ajust efectuat en el període 2010-2014.
- En aplicació de la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, l'Estat ha passat a exercir una autèntica tutela financera sobre la Generalitat, en múltiples àmbits: l'accés a l'endeutament, exigència d'adopció de mesures d'ajustament d'ingressos i despeses, etc.

El Govern de l'Estat ha fet servir l'**incompliment de l'objectiu de dèficit** per part de les comunitats autònomes per **desprestigiar-les**. Tanmateix, la distribució de l'objectiu de dèficit entre les diferents administracions ha estat **arbitrària**, anant fins i tot en **contra de la pròpia Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera**:

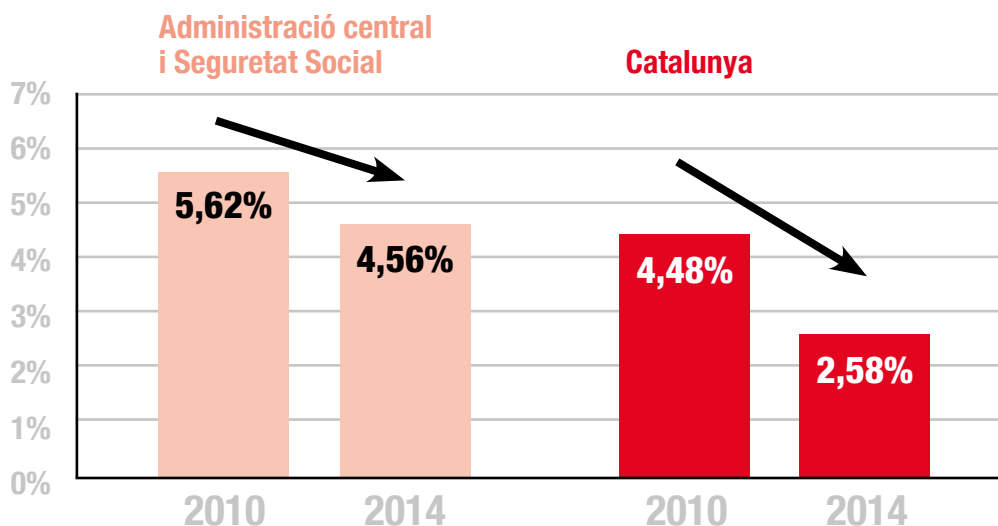
- L'Estat s'ha **autoassignat un marge desproporcionat** respecte als altres nivells d'administracions públiques, essent així més fàcil el seu compliment, en detriment de les **comunitats autònomes**, que són les **grans proveïdores dels serveis de l'Estat del benestar**.
- Catalunya partia d'un **nivell més elevat de dèficit** que altres comunitats autònomes. Hauria estat raonable –com es fa a nivell de la Unió Europea entre els diferents països– que disposés d'un **procés més suau d'adaptació**.
 - Llevat de l'exercici **2013**, no hi ha hagut un **tractament diferenciat** en funció del nivell relatiu de desequilibri de partida en les finances públiques.

Això ha portat a un **procés més intens d'ajustament a les comunitats autònomes en general, i a Catalunya en particular**. Així, mentre l'Administració Central i la Seguretat Social ha reduït el dèficit en poc més d'un punt del PIB (passant del 5,62% del PIB al 4,56%), la Generalitat l'ha reduït en pràcticament dos (del 4,48% del PIB al 2,58%).

- En només quatre anys, el pes de les comunitats autònomes ha passat del 35,1% del total de la despesa pública l'exercici 2010, al 31,87% l'any 2014, mentre que la participació de l'Administració Central creix des del 21% al 23,32%.
 - L'any 2014 les comunitats autònomes només van representar el 31,87% de la despesa pública total, notablement per sota del seu pes en l'ajust (40,98%).

- En el cas de la Generalitat de Catalunya, la seva participació en l'ajust (9,66%) supera en gairebé 4 punts el seu pes en la despesa pública total (5,79%).

Esforç per la reducció del dèficit públic 2010-2014

L'ajust de consolidació fiscal de l'Administració central + SS entre el 2010 i el 2014 ha estat de 12.504 M€, el qual ha estat possible en gran mesura gràcies als augments de l'IVA (8.000M€), dels quals la Generalitat no ha participat.

Si descomptem els ingressos de l'IVA, l'ajust de l'Administració central + SS és de 4.504 M€, mentre que el de la Generalitat és de 3.948 M€.

A més, cal tenir en compte que el dèficit 2014 de la Generalitat s'ha vist afectat a l'alça per unes operacions *one-off* vinculades a regularitzacions comptables o a canvis de perímetre. Descomptant aquests impactes, el dèficit hauria estat del 2,14% del PIB.

Tutela financera sobre la Generalitat

En aplicació de la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, el Govern central ha passat a exercir una **autèntica tutela financera sobre la Generalitat**.

- Aquesta tutela té **múltiples manifestacions**, que es concreten en l'**accés a l'endeutament**, la possibilitat d'exigir l'**adopció de mesures d'ajustament** d'ingressos i despeses que poden ser molt rellevants, la **possibilitat d'incomplir convenis** signats en matèria d'aportacions econòmiques... En molts casos, l'Estat pot justificar la seva intervenció en l'incompliment dels objectius de dèficit o deute esbiaixadament assignats.
- A la vegada, la Llei sotmet la Generalitat a l'**obligació de facilitar amb caràcter periòdic informació molt diversa i detallada** que comporta costos importants.

Per últim, l'Estat ha creat l'**Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal (AIREF)** com a ens dotat d'autonomia i independència funcional que té per objecte avaluar de forma contínua el cicle pressupostari, l'endeutament públic i l'anàlisi de les previsions macroeconòmiques. Tanmateix, s'estableix una **relació centralitzada** per la qual l'interlocutor ordinari amb l'AIREF és el Govern central.

El repartiment dels objectius de dèficit

- **La potestat per repartir l'objectiu de dèficit global** entre les administracions públiques correspon al Govern central, que ho utilitza per **afavorir l'Administració central** en detriment de les Comunitats Autònomes, que són les grans proveïdores dels serveis de l'Estat del Benestar.
- La capacitat de gestió dels **governos autonòmics**, que representen el **36% de la totalitat** de la despesa pública de les Administracions, **no es correspon amb l'objectiu de dèficit** exigint.
- Hi ha tres factors que fan **molt difícil** que la Generalitat pugui **fer front als compromisos de pagaments** (adquirits en temps de bonança econòmica) dels **projectes estratègics d'infraestructures i equipaments** que s'han finançat mitjançant **sistemes estructurats** (uns 1.300 M€ anuals) i **complir** al mateix temps amb els **objectius de dèficit** marcats per l'Estat:
 - El context econòmic ocasionat per la crisi, que ha derivat en una **important reducció dels recursos tributaris**.
 - El **sistema de finançament** que s'ha demostrat clarament insuficient per a Catalunya.
 - La dificultat d'acudir als mercats de capital en condicions raonables.
- En un exemple de **manca de lleialtat institucional**, l'Estat exigeix la **reducció del deute** i alhora posa **obstacles a la creació de tributs propis** per part de la Generalitat, impugnant sistemàticament qualsevol mesura en aquest sentit. En l'**Impost sobre dipòsits en les entitats de crèdit** es va arribar a crear un **impost estatal sense recaptació** per impedir la gestió del tribut autonòmic; posteriorment, l'Estat va elevar i fixar l'impost en el 0,03% per al conjunt d'Espanya, una desena part del tipus mínim que havia establert el Govern.
- La **distribució dels objectius** de dèficit entre nivells de govern assigna a les comunitats autònomes un **esforç de reducció del dèficit molt més elevat** que a l'Administració central, cosa que contradiu la mateixa llei orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Evolució dels objectius de dèficit

Al llarg dels darrers anys, els **objectius de dèficit fixats han anat variant**, però la situació de **discriminació per a les comunitats autònomes** s'ha mantingut **estable en el temps**.

- **Any 2012:** La Unió Europea **flexibilitza els objectius de dèficit per l'any 2013**, passant del 3% al 4,5% del PIB. L'Estat **redueix el límit de dèficit per a les autonomies** (de l'1,1% al 0,7% del PIB), mentre que incrementa el seu marge (del 2,5% al 3,8% del PIB).
- **Any 2013:** L'Estat presenta una revisió del Pla d'Estabilitat a la UE que preveu un dèficit global per al 2013 del 6,3% del PIB (fins aleshores, el 4,5%) i un dèficit per a les autonomies de l'1,3% (només dues dècimes més que l'1,1% inicialment aprovat).
- **Any 2013:** La Comissió Europea **amplia l'objectiu de dèficit d'Espanya** fins al 6,5% del PIB; les comunitats autònomes no se'n beneficien i **mantenen l'objectiu de l'1,3%**, mentre que el de l'Estat arriba al 5,2%.
- **Any 2014:** L'Estat presenta a la UE l'actualització del Pla d'Estabilitat, i **redueix tres dècimes l'objectiu de dèficit previst per al conjunt de les administracions públiques** per al 2014, que passa del 5,8% al 5,5%. Malgrat que aquestes dècimes són absorbides per l'Estat, la Generalitat reclama sense èxit que s'utilitzin per alleugerir la pressió sobre les comunitats autònomes atès que aquestes només disposen d'un 18,2% del dèficit, tot i ésser responsables d'un terç de la despesa.

Quadres comparatius d'objectius de dèficit

Objectius de dèficit de les CA (%PIB)

	2013	2014	2015	2016
Aprovat al Consell de Ministres	-1,30	-1,00	-0,70	-0,20
Segons recurs contenciós Generalitat	-2,50	-2,24	-1,62	-1,09

Així doncs, si s'hagués aplicat la **Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera**, les autonomies haurien disposat de major marge per realitzar el procés de consolidació fiscal i la Generalitat hauria complert amb escreix l'objectiu de dèficit del 2013 i, fins i tot, s'haurien pogut evitar certes retallades de la despesa social. Pel que fa a l'exercici 2014, també s'hauria aconseguit mantenir dins del límit fixat, tot i que sense incloure les operacions one-off, com la incorporació explícita al perímetre del sector públic de la Generalitat de l'autopista C17.

El mes de juny del 2014 el Consell de Ministres va aprovar els objectius per al període 2015-2017 que estableixen per a les comunitats autònomes un dèficit del 0,7% l'any 2015, del 0,3% al 2016 i un equilibri per al 2017.

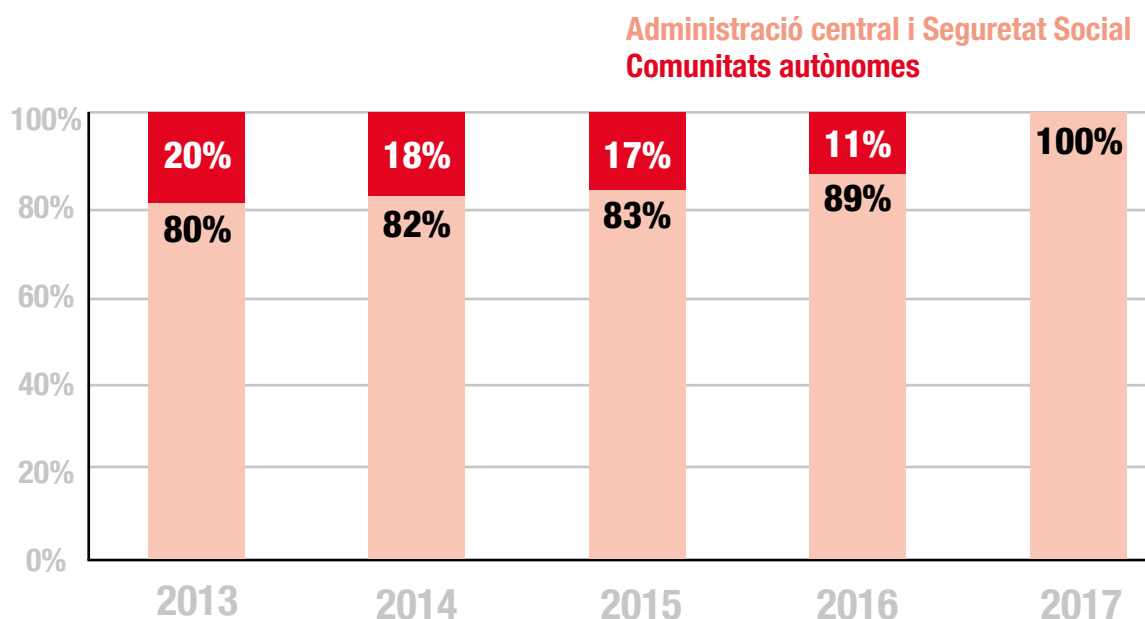
Capacitat (+) / Necessitat(-) de finançament, SEC-95 (%PIB)

	2015	2016	2017
Total administracions públiques	-4,2	-2,8	-1,1
Administració central i SS	-3,5	-2,5	-1,1
Comunitats autònomes	-0,7	-0,3	0,0
Entitats locals	0,0	0,0	0,0

Acord Consell de Ministres 27.06.2014

Així doncs, globalment, la distribució dels objectius de dèficit ha quedat de la manera següent:

Distribució dels objectius de dèficit 2013-2017

Any rere any, l'Estat (Administració central i Seguretat Social) s'ha anat assignant un major percentatge de l'objectiu de dèficit (un 80% l'any 2013; el 100% l'any 2017), tot i que la despesa de l'Estat suposa poc més d'un 57% de la despesa pública total.

En paral·lel, les autonomies –amb un terç del total de la despesa pública- han vist reduir la seva participació en l'objectiu de dèficit, fins arribar a l'equilibri pressupostari el 2017.

Els ens locals es van veure obligats a un dèficit del 0% l'any 2013.

Actuacions en relació amb els objectius de dèficit:

- 6 d'agost de 2013: Presentació d'un **requeriment al Ministeri d'Hisenda** i Administracions Públiques sobre els **objectius de dèficit del conjunt de comunitats autònomes**.
- 18 d'octubre de 2013: Resposta del Ministeri desestimant el requeriment.
- **Preparació d'un recurs contenciós administratiu** sobre els objectius de dèficit del conjunt de comunitats autònomes. En aquest recurs es qüestiona la distribució dels objectius de dèficit entre nivells de govern, de manera que assigna a les comunitats autònomes un esforç de reducció del dèficit molt més elevat que a l'Administració central, cosa que contradiu la mateixa llei orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Tributs i sistema tributari

- El Govern de l'Estat ha interposat, quasi sistemàticament, recursos d'inconstitucionalitat contra les mesures tributàries endegades per la Generalitat: taxes judicials, "euro per recepta", impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear, l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques i de foment del sector audiovisual i la difusió cultural digital, així com l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.
- En d'altres casos, l'Estat ha legislat en impostos cedits a la Generalitat, sense fer-la participar de l'increment de recaptació (IRPF o IVA) o afectant a la baixa els ingressos (ITPAJD).

El Govern de l'Estat **obstaculitza** bona part de les mesures que la Generalitat ha endegat en l'àmbit tributari, tot i que el mateix Estat insisteix que les autonomies han d'incrementar els impostos per tal d'avançar en la consolidació fiscal.

Entre les taxes que s'han obstaculitzat destaquen:

- **Taxes judicials catalanes.** L'Estat recorre davant del **Tribunal Constitucional** les taxes judicials catalanes que el Govern català havia establert el 2012, i en provoca la **suspensió** amb la consegüent pèrdua d'ingressos, si bé en aquest cas finalment **el TC va acabar donant la raó** al Govern de Catalunya.
- **Taxa de "Euro per recepta".** El Govern de l'Estat va **recórrer davant del Tribunal Constitucional l'aplicació de la taxa** sobre els actes preparatoris i els serveis accessoris de millora de la informació inherent al procés per a la prescripció i dispensació de medicaments i productes sanitaris mitjançant l'emissió de receptes mèdiques i ordres de dispensació, que tenia fonamentalment una voluntat de **millora en l'eficiència en el consum de medicaments**. La taxa va estar en vigor menys d'un any, durant el qual va mostrar la seva efectivitat respecte de l'objectiu perseguit. Tanmateix, finalment, sota el principi de la igualtat de tots els ciutadans de l'Estat, el Tribunal Constitucional la va declarar no conforme a dret.

- **Impost sobre dipòsits en entitats de crèdit.** L'Estat va crear l'impost amb **efectes retroactius** i a un **tipus del 0%** per tal **d'impedir que la Generalitat pogués disposar d'aquest recurs d'ingrés**, amb un impacte en la **recaptació de 635,1 M€** per exercici. La llei catalana de creació de l'impost comptava amb l'informe favorable del Consell de Garanties Estatutàries. Malgrat això, finalment, el Govern central va interposar un recurs davant del Tribunal Constitucional, el qual li va acabar donant la raó, tot i el **vot en contra de cinc magistrats**. Així, s'aplica l'impost estatal, amb un tipus impositiu del 0,03%, i uns ingressos per a Catalunya de **58 M€**.
- Actualment, es troben en fase de negociació en la Comissió Bilateral de Cooperació entre l'Administració general de l'Estat i la Generalitat de Catalunya (art. 33 de la Llei Orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional):
 - **L'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear**, aprovat per la Llei 12/2014, del 10 d'octubre.
 - **L'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques i de foment del sector audiovisual i la difusió cultural digital**, aprovat per la Llei 15/2014, del 4 de desembre.

En d'altres casos, l'Estat ha legislat en **impostos cedits a la Generalitat, sense fer-la partícip de l'increment de recaptació o afectant a la baixa els ingressos**:

- **IRPF**, impost respecte del qual la Generalitat té cedit el 50% de la recaptació líquida produïda en el seu territori. L'Estat ha aprovat diverses normes sense preveure la **participació del 50%** en els **nous ingressos derivats de la modificació normativa**:
 - L'augment de la **pressió fiscal en l'IRPF per part de l'Estat** durant els anys 2012-2014 va limitar l'espai fiscal de la Generalitat en aquest impost de base imposable compartida, tot i que amb la reforma aplicable a partir del 2015, s'ha recuperat part d'aquest espai fiscal.
 - L'aprovació el 2012 de la **declaració tributària especial** que van poder presentar els contribuents de l'IRPF, l'IS, l'IRNR, titulars de béns o drets que no es corresponien amb les rendes declarades en aquests impostos, amb l'objecte de regularitzar la seva situació tributària ("**amnistia fiscal**"). S'hauria d'haver previst **l'atribució a les comunitats autònomes del 50% de la recaptació obtinguda corresponent als subjectes passius de l'IRPF** (persones físiques residents a la comunitat autònoma).
 - La **creació** amb efectes a partir del 2013 del **gravamen especial sobre els premis de loteries i apostes**. En tant que es tracta de l'obtenció d'una renda, també correspondria a la Generalitat el **50% de la recaptació per aquest gravamen** per la percepció de premis per part de les persones físiques residents a Catalunya (subjectes passius de l'IRPF).

- **IVA i impostos especials:** L'**augment de la pressió fiscal de l'Estat** en aquests impostos especials no ha tingut efectes en la part de rendiment cedit a la Generalitat; tampoc hi ha hagut compensació pels efectes que les mesures fiscals tenen sobre l'activitat econòmica i, per tant, sobre la part de rendiment autonòmic.
- **Equilibri IVA-ITPAJD:** L'Estat ha **trencat l'equilibri** existent entre l'Impost sobre el Valor Afegit (IVA, impost estatal) i l'ITPAJD (impost cedit a les comunitats autònomes), mitjançant **mecanismes legislatius** i doctrinals de relaxació dels requisits per considerar **l'aplicació del primer en detriment del segon en el cas de rehabilitacions, juntes de compensació i renúncies a l'exempció d'IVA**. Segons la Memòria de la comissió mixta AEAT-ATC que examina conflictes d'aplicació entre ambdós impostos, el 2014 el **64% dels fets** que havien estat **qualificats inicialment per la Generalitat** com a subjectes a ITP han estat **finalment subjectats a IVA**.
- Pel que fa a l'Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentals (ITPAJD):
 - L'Estat ha legislat establert **exempcions fiscals en la modalitat operacions societàries** de l'ITPAJD, cedit a les comunitats autònomes, fins al punt de **reduir fins a la mínima expressió la recaptació** per aquest concepte, que ha passat dels **90 M€ recaptats en l'exercici 2010** (l'entrada en vigor de la mesura es va produir el desembre de 2010) **fins als 7 M€ de l'any 2014**.
 - A més, ha establert per llei **l'exempció subjectiva** a favor de la *Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria (SAREB)*, la qual cosa ha comportat que la **transmissió dels immobles de titularitat de les entitats financeres afectades** per la reestructuració s'hagi produït amb **nul·la tributació per l'ITPAJD**, cedit a les comunitats autònomes. En total, durant els anys 2013 i 2014, es van declarar 137 operacions subjectes i exemptes en les quals el SAREB era el subjecte passiu, operacions amb una recaptació estimada per a aquests dos anys de **864,7 M€**.

Finalment, l'Estat ha **obstaculitzat políticament la creació del Consorci Tributari que preveia** l'article 204.2 de l'Estatut d'autonomia del 2006, incomplint el termini de 2 anys previst, i posteriorment s'ha negat a negociar un pacte fiscal.

A més l'**Agència Estatal d'Administració Tributària (AEAT)** segueix posant obstacles a l'accés de l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) a la totalitat de les dades tributàries dels contribuents catalans (incloses les dades provinents de la declaració de béns a l'estranger i de l'amnistia fiscal) i limita aquest accés a consultes puntuals i accessos restringits. Aquestes traves dificulten que l'ATC pugui adoptar mesures de foment del compliment voluntari.

La manca de col·laboració s'estén també en la **creació del Consorci Cadastral** previst a l'art. 221 de l'Estatut, demandat per la majoria dels ajuntaments i instat pel Parlament de Catalunya, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha arribat a denegar fins i tot la creació d'un grup de treball sol·licitat expressament per la Generalitat de Catalunya.

Reducció de recursos amb impacte sobre l'estat del benestar

En l'àmbit de benestar i família

L'Estat ha oblidat la seva participació en el finançament de la Llei de dependència. D'acord amb la Llei, cada part havia d'aportar el 50%, però la realitat és que Catalunya aporta el 82,5% del finançament públic de la Llei i el Govern espanyol només el 17,5%.

Si la Generalitat hagués destinat els mateixos recursos que l'Estat al finançament de la Llei de dependència, un 65% de les persones que han estat ateses no s'haurien pogut beneficiar d'aquesta atenció. Prop de 100.000 ciutadans i ciutadanes de Catalunya no haurien pogut rebre la prestació econòmica o el servei vinculat a la dependència, que han pogut gaudir gràcies al sobreesforç econòmic fet per la Generalitat.

La Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència estableix que l'aportació de les comunitats autònomes serà com a mínim igual a la de l'Administració General de l'Estat, i que el finançament ha de ser suficient per garantir el compliment de les obligacions que corresponen a les administracions públiques competents.

Des de l'inici de l'aplicació de la llei, però, s'ha constatat la insuficient aportació de recursos per part de l'Estat en el seu finançament.

Finançament públic de la Llei de dependència

L'any 2014, el finançament públic per al sistema de dependència ha estat de 1.101 milions d'euros, dels quals Catalunya n'ha aportat 909 i l'Estat espanyol, 192, tot i que havien d'aportar el mateix.

En el desplegament de la Llei de dependència, Catalunya ha deixat de percebre 240 milions d'euros en 3 anys per finançar la Llei, a causa de les retallades del Govern de l'Estat. Amb aquests diners que s'han deixat de rebre es podrien haver incrementat 13.000 places residencials o incloure 26.500 persones al sistema de protecció, ressituar la figura del cuidador no professional tan maltractada per les retallades del Govern de l'Estat, o incrementar 6.000 places de serveis residencials i diürns per a persones amb discapacitat i persones amb malaltia mental.

A més, l'Estat ha fixat de forma unilateral la seva aportació per al finançament del nivell mínim de protecció que, d'acord amb la Llei, és la part que l'Estat ha de garantir per a cadascun dels beneficiaris del sistema, aportació que, a més a més, ha sofert una important retallada econòmica mitjançant les lleis de pressupostos generals de l'Estat des de l'any 2012, fet que ha obligat a impugnar aquestes disposicions davant del TC.

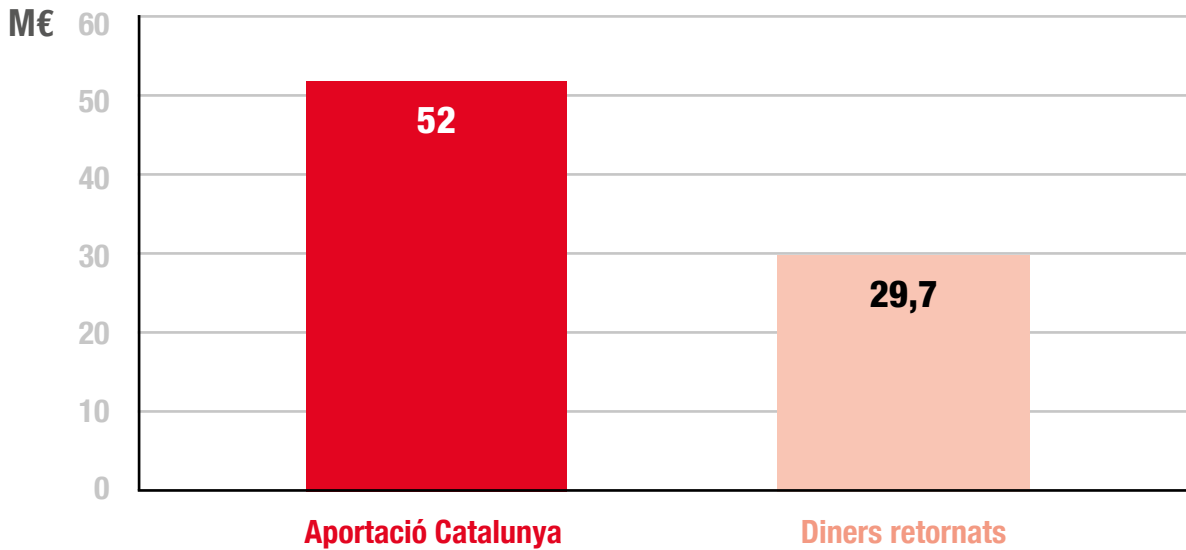
D'altra banda, l'Estat també ha eliminat el finançament de l'anomenat nivell acordat, a partir de la llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2012, que representava per a Catalunya prop de 49 milions d'euros, import que el Departament de Benestar Social i Família destinava bàsicament a la inversió i construcció de noves places residencials públiques per a gent gran i per a persones amb discapacitats.

- L'Estat incompleix sistemàticament fins a 12 sentències del Tribunal Constitucional i Suprem, favorables a la gestió territorial del 0,7% de l'IRPF. La territorialització dels fons del 0,7% de l'IRPF destinats a finalitats socials ha estat una reivindicació constant del Govern de la Generalitat des de l'any 1998.
- Aquest incompliment de la territorialització del 0,7% de l'IRPF per a finalitats socials implica que més de 20 milions d'euros recaptats a Catalunya no hi retornen, la qual cosa comporta menys diners per a les entitats socials que actuen a Catalunya.

Aquesta és també una demanda històrica d'entitats socials i Govern que reclamen que retorni a Catalunya allò que s'hi recapta.

Tenint en compte que Catalunya té competències exclusives en matèria de serveis socials, es dedueix que la gestió i distribució de la recaptació d'aquesta quantia hauria de correspondre a la Generalitat de Catalunya. Així ho confirmen fins a 12 sentències del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem que consideren que el Govern Central vulnera competències de la Generalitat a l'hora de convocar subvencions a càrrec de l'assignació del 0,7% de l'IRPF i deixen clar que correspon a la Generalitat la tramitació, resolució i pagament d'aquestes ajudes.

Aportació i retorn en termes d'IRPF (2013)

L'any 2013 Catalunya va aportar el 25% de la recaptació estatal (52 milions d'euros) i només va rebre el 14% (29,7 milions) en concepte de subvencions.

L'Estat espanyol ha creat el 2015 el Fons espanyol per a la realització de projectes socials de suport a la família i la infància. Catalunya només en rebrà 3,75 milions d'euros, però per volum de població li correspondrien 5,48 milions d'euros.

- **Repartiment no equitatiu del nou Fons espanyol per a la realització de projectes socials de suport a la família i la infància.**

Aquest 2015 l'Estat espanyol ha creat un nou fons econòmic, dotat amb 32 milions d'euros, per a la realització de projectes socials de suport a la família i la infància, i el distribuirà entre les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, però de manera poc equitativa.

El repartiment del Fons no és equitatiu entre comunitats autònomes. Així, Catalunya únicament percep 0,5 euros per persona. Altres comunitats percebran quantitats molt més elevades, com per exemple La Rioja que percebrà 9,05 euros per persona i les ciutats de Ceuta i Melilla 11,77 i 11,83, respectivament.

Cal afegir, a més, que **diverses actuacions de l'Estat penalitzen les entitats socials catalanes i dificulten la seva actuació social**, entre elles:

- **La futura modificació de la Llei general de subvencions obligarà les entitats a avançar la totalitat de l'import de la subvenció sense conèixer el període de co-**

brament. Aquesta llei és una clara amenaça per a la viabilitat i pervivència de les entitats del tercer sector, atès que les obligarà a avançar la totalitat de l'import de la subvenció sense conèixer el període de cobrament.

A més, la suma de les subvencions no podrà superar el 75% del cost total, fet que les obligarà a finançar, amb recursos propis o amb crèdit, el 25% del cost dels projectes (sempre haurà d'existir cofinançament).

- **El Projecte de llei del tercer sector d'Acció Social que va aprovar l'Estat afavoreix les entitats socials estatals en les convocatòries de subvencions i repartiment de fons.** Una nova acció i maniobra de l'Estat per afavorir a les entitats estatals en les convocatòries de subvencions o repartiment d'altres fons, en detriment de les entitats d'àmbit exclusivament català.
- **La nova llei de l'Impost de societats obliga les entitats petites a presentar l'impost de societats amb els costos administratius que això representa (aquesta mesura penalitza molt especialment el teixit associatiu català).**

Aquesta llei afecta les entitats no lucratives a partir de l'1 de gener de 2015, i té una afectació important sobre les petites entitats ja que s'han eliminat parcialment els supòsits que les eximien de presentar l'impost de societats, el que representa una nova obligació que pot desbordar especialment les entitats que tenen una baixa activitat, escassa formació o mínims recursos per fer front als costos que pot suposar contractar la gestió que requereix portar una comptabilitat per partida doble.

En definitiva podem considerar que es tracta d'una estratègia per debilitar el teixit associatiu de Catalunya. Aproximadament **el 12% de les entitats catalanes haurà de fer la liquidació d'aquest impost quan fins ara n'estaven exemptes.** Una nova càrrega administrativa i un reflex de la manca de confiança social.

Altres àmbits afectats per les polítiques centralitzadores de l'Estat són:

- **La futura aprovació de la llei de modificació del sistema de protecció a la infància i a l'adolescència, que afecta especialment les adopcions internacionals, penalitzarà unes 1.700 famílies catalanes que actualment estan en procés d'adopció.**
 - **L'Estat ha limitat l'edat dels beneficiaris de la Garantia Juvenil a 24 anys i en deixa fora tots els joves d'entre 24 i 29 anys, mentre altres estats membres fixen el límit en 29 anys.**
 - **S'ha anul·lat el Fons estatal d'acollida i integració, que suposava per a Catalunya 43,5 milions d'euros, i l'Estat gestionarà unilateralment el nou Fons d'Asil, Migració i Integració (FAMI) creat per la Unió Europea.**
 - **L'Estat planifica, en el futur, i gestionarà de forma centralitzada el Nou Fons d'Ajut Europeu per a les Persones més Desafavorides (FEAD 2014-2020), tot i que Catalunya disposa de competències exclusives en aquesta matèria.**
-

Cal afegir, a més, que **diverses actuacions de l'Estat penalitzen les entitats socials catalanes i dificulten la seva actuació social**, entre elles:

- **La futura aprovació de la llei de modificació del sistema de protecció a la infància i a l'adolescència, és un exemple més de recentralització i invasió competencial atès que l'Estat no respecta l'Institut Català de l'Adopció i Acolliment com a Autoritat Central en matèria d'adopció internacional, designada expressament en l'Instrument de la Haia de 1993, amb plena autonomia en l'àmbit de la tramitació d'adopcions internacionals amb la resta de països signataris. L'Estat pretén assumir l'exclusivitat en l'autorització de les adopcions internacionals així com en l'acreditació de les entitats col·laboradores d'adopció internacional.**

Així mateix, l'Estat controla les decisions de les comunitats autònomes en matèria d'adopció, i aspectes com la tramitació d'adopcions en els diferents països o la valoració de l'obertura de nous països, es veuran condicionades i limitades a la consideració prèvia d'un òrgan de coordinació institucional del Ministeri de Sanitat, Assumptes Socials i Igualtat. Aquest òrgan de coordinació centralitza una competència que és autonòmica i impedeix que les Comunitats Autònomes actuïn legítimament i d'acord amb els seus propis criteris i interessos.

Els catalans (actualment **1.700 famílies catalanes**) **sol·licitants d'adopció veuran limitats els països** on tramitar l'adopció desitjada, i és més que segur que patiran una dilació en la tramitació de les adopcions.

- **La limitació de l'edat dels beneficiaris a 24 anys** és una decisió del Govern espanyol que, a diferència d'altres Estats europeus, limita l'edat del jove beneficiari de la Garantia Juvenil als compresos entre els 16 i els 24 anys, deixant desatesos la resta de joves fins als 29 anys, quan la Llei de polítiques de joventut catalana estableix que una persona és jove dels 16 als 29 anys.

La gestió centralitzada de la Garantia Juvenil, iniciativa europea que pretén facilitar l'accés dels joves al mercat de treball comporta pèrdua de proximitat que pot afectar sens dubte la gestió de les actuacions que es desenvolupin en aquest marc, atès que és la Direcció General de Joventut qui té un coneixement directe i profund de les necessitats dels joves que viuen a Catalunya.

L'Institut de la Joventut d'Espanya, l'INJUVE, intenta crear "plans pilots" i convenis directament amb els punts d'informació juvenil dels ens locals catalans desatenent que la competència d'autorització i coordinació de les Oficines Joves i dels Punts d'Informació Juvenil correspon a la Generalitat de Catalunya, mitjançant la Direcció General de Joventut.

- **La gestió centralitzada de les polítiques d'immigració porta implícita:**
 - **L'anul·lació del Fons estatal d'acollida i integració, que suposava per a Catalunya 43,5 milions d'euros l'any 2009, dels quals 21,3 milions eren gestionats pel Departament d'Ensenyament per a reforç educatiu i la resta, 22,2 milions, pel Departament de Benestar Social i Família.**

Catalunya segueix sent el territori amb més població estrangera. Des del 2011, l'actual Govern de l'Estat ha anul·lat el sistema de gestió multinivell de la política d'immigració. **L'Estat segueix disposant de finançament però no col·labora amb les comunitats autònomes** sinó només amb ONG. La despesa és sempre en programes i serveis que s'implementen en territoris i barris concrets, **però no es realitza cap consulta a la Generalitat ni als 947 ajuntaments catalans.**

La Generalitat manté una línia de col·laboració amb els ajuntaments, que són els màxims coneixedors de la realitat local i són la primera administració a portar a terme polítiques basades en diagnòstics barri a barri: polítiques d'acollida, d'alfabetització, de formació professional, de convivència entre veïns i de prevenció de conflictes, amb l'objectiu de millorar la cohesió dels barris i evitar l'exclusió i la pobresa. El 14,5 % de la població catalana és de nacionalitat estrangera, però són molts els municipis catalans que superen aquest percentatge.

- **Gestió unilateral del nou Fons d'Asil, Migració i Integració (FAMI) creat per la Unió Europea. Quantitat assignada a Espanya: 257 milions d'euros.**

El Consell de la Unió Europea ha aprovat el Reglament que crea el Fons d'Asil, Migració i Integració (FAMI), amb l'objecte de contribuir a la gestió eficient dels fluxos migratoris i a l'aplicació, el reforç i el desenvolupament de la política comuna en matèria d'asil, la protecció subsidiària i temporal, i la política d'immigració comuna. La quantia assignada a Espanya per al període **2014 – 2020 és de 257 milions d'euros.** Però, si bé les noves **normes europees estableixen la necessitat de consensuar els objectius i mecanismes de distribució** del FAMI, mitjançant diàleg polític, un programa nacional i una associació amb les autoritats competents al si de cada estat membre de la UE, **l'Estat espanyol no està respectant aquestes normes del Reglament del FAMI.**

- **Manca d'intervenció de les comunitats autònomes en la planificació, gestió, seguiment i avaluació del Nou Fons d'Ajut Europeu per a les Persones més Desafavorides (FEAD 2014-2020), tot i disposar de competències exclusives en aquesta matèria.**

La planificació i gestió centralitzada, sense tenir en compte les administracions i entitats més properes als ciutadans: administració autonòmica, administració local i entitats del tercer sector social, incideix negativament en el repartiment equitatiu i efectiu en funció de les necessitats de cada territori.

Aquest fons comporta un finançament europeu per al període 2014-2020 de 563 milions d'euros.

En l'àmbit de la salut

- La sanitat pateix un dèficit crònic de recursos, que actualment estaria sobre el 10% de la despesa total en salut de l'Estat. Seria just que aquest dèficit s'inclogués en la revisió del model de finançament autonòmic, que l'Estat espanyol està demorant de forma interessada i que hauria d'haver estat vigent des d'inicis de l'any 2014.
- Tenim uns recursos per càpita en salut més baixos que la mitjana de l'Estat com a conseqüència del model de finançament autonòmic vigent. Aquest fet ha obligat a sacrificar la paga extraordinària dels professionals sanitaris de Catalunya 3 anys consecutius, mentre que a la resta de l'Estat només han eliminat 1 d'aquestes pagues.

No només hi ha una manca de recursos crònica, sinó que les mesures que adopta no vénen acompanyades dels recursos corresponents i acaben agreujant la sostenibilitat del sistema sanitari català. Entre les més destacades:

- L'Estat no ha compensat per l'assistència sanitària a **desplaçats d'altres comunitats autònomes** als centres de Catalunya, i això suposa més de **50 M€ anuals**. Aproximadament, aquests recursos equivalen als fons públics emprats anualment en la compra de serveis sanitaris d'un hospital comarcal mitjà, com podria ser el cas de l'Hospital General d'Igualada o l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa, per posar dos exemples.
- Els **estalvis en recursos de salut previstos pel Govern central** per al conjunt de l'Estat en el període 2012-2014 eren de més de **7.000 M€**. Aquest estalvi no **s'ha produït** perquè l'Estat no ha posat en marxa la majoria de mesures previstes o aquestes no suposaven cap estalvi real. En conseqüència, Catalunya no ha pogut millorar les seves finances de salut.
- Es calcula en uns **58 M€** el cost addicional que suposarà per a la Generalitat de Catalunya la modificació dels tipus impositius de l'IVA aplicables als productes sanitaris, ja que l'increment de recaptació, d'acord amb l'actual sistema de finançament, anirà a parar únicament a les arques de l'Estat espanyol.
- El Govern estatal assegura que garanteix els nous medicaments per al tractament dels malalts d'**hepatitis C**, però no ha explicat que en realitat són les comunitats autònomes que hauran de sufragar aquest cost, i encara no està clar que hi hagi cap aportació de l'Estat per aquests tractaments. **L'autorització de nous medicaments amb un elevat impacte pressupostari** sense aportació econòmica addicional per part del Govern espanyol, com per exemple els nous medicaments per tractar l'hepatitis C, pot suposar un **increment de cost anual per a Catalunya d'uns 190 M€** el 2015.
- El *Consejo Interterritorial del Sistema Nacional de Salud* ha acordat **la inclusió de la vacuna del pneumococ conjugada** al calendari de vacunacions abans del 2016. **Això suposarà per a Catalunya una despesa addicional de 10 milions d'euros anuals**, i l'Estat no preveu cap finançament addicional a les comunitats autònomes. En canvi, el Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat defineix amb tot tipus de detall les es-

estratègies en l'àmbit de vacunacions la qual cosa va molt més enllà de les tasques de coordinació que li pertocuen en aquesta matèria.

- Manca de finançament estatal en les **subvencions per al control del VIH i Sida** a Catalunya des del 2012.
- El Govern espanyol està preparant una modificació de la Llei general de sanitat per tal de **fiscalitzar i limitar la despesa de medicaments i altres productes sanitaris** de les comunitats autònomes, incorrent en una clara ingerència en una responsabilitat que és exclusiva d'aquestes, ja que tenen els serveis sanitaris traspassats.
- L'any 2012, el Govern espanyol va establir un **model de cobertura sanitària** basat un altre cop en el lligam amb la Seguridad Social, perjudicant notòriament els col·lectius més vulnerables de la societat. Això, suposa també una clara **ingerència en la gestió autonòmica i la recentralització dels serveis sanitaris transferits** a les comunitats autònomes, en el cas de Catalunya fa ja més de 30 anys. Representa una involució cap al model preconstitucional de prestació contributiva de la Seguretat Social, el qual s'allunya del servei públic que configura la Llei General de Sanitat (LEGSA).
- La **centralització de la compra** de medicaments i productes sanitaris a nivell estatal suposa una **ingerència en les competències de gestió dels serveis sanitaris de les comunitats autònomes**. Les experiències realitzades no han suposat un estalvi generalitzat. En el cas de Catalunya, els propis centres sanitaris, que són els que compren aquests productes, s'han agrupat realitzant compres conjuntes per assolir millors condicions.
- Un dels aspectes rellevants de la **Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local** és la configuració d'un nou esquema de delimitació de les competències locals, amb una clara voluntat recentralitzadora per part de l'Estat espanyol. Amb la llei, **els municipis no podran desenvolupar les actuacions de promoció de la salut** que tan satisfactòriament realitzen, i aquesta competència recauria en la Generalitat, la qual pateix una situació de recursos de per si ja molt limitats per cobrir les actuals competències de salut assumides.
- En relació amb les **actuacions administratives en establiments alimentaris pel que fa a l'exportació**, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient executa les seves competències de sanitat exterior i autoritza els establiments per exportar a països tercers, independentment dels resultats del control oficial que fa la Generalitat en aquests establiments. Si bé es tracta de competències diferents que corresponen a administracions diferents, **la normativa ha obviat la col·laboració Estat-Generalitat que hi havia fins ara**.
- L'any 2006, l'Estat va prohibir que les comunitats autònomes poguessin autoritzar la **cessió directa de petites quantitats de llet crua al consumidor final o al comerç minorista**, limitant el desenvolupament del sector agrari, malgrat l'oposició de Catalunya. Així mateix s'han obviat les posteriors peticions de modificació del Reial Decret que s'han fet.

En l'àmbit de l'ensenyament

- A més del l'atac continuat al model d'escola catalana, les transferències finalistes de l'Estat en ensenyament s'han reduït un 98% des del 2010: han passat de 147,3 milions d'euros l'any 2010 a una previsió de 2,8 milions d'euros l'any 2015 (no s'ha tingut en compte la partida de beques).
- Entre les actuacions que s'han quedat sense finançament destaquen: la gratuïtat del 2n cicle d'educació infantil, el Pla Educa3 foment de les llars d'infants municipals, el programa Escola 2.0, les biblioteques escolars, i l'augment de l'oferta de places a les EOI d'ensenyament d'anglès, entre d'altres.

Adicionalment, cal recordar que:

- **L'Estat obliga la Generalitat a compensar els costos d'escolarització privada d'alumnes als quals no es garanteixi ensenyament públic o concertat en castellà, amb un import de 6.000 euros per alumne.** Per Reial decret de 2014 la Generalitat ha de finançar el cost d'escolarització en castellà en un centre privat. Aquesta normativa és **contrària a l'autonomia financera de la comunitat autònoma i als principis de suficiència i lleialtat** ja que es preveu que l'Estat pugui deduir o retenir les despeses assumides pel Ministeri del règim de finançament de la comunitat autònoma (STC 128/1999). La Generalitat perd autonomia financera.
- **Atorgament de beques i ajuts.** El Reial decret de 2013, estableix els llindars de renda i patrimoni familiar i les quanties de les beques i ajuts a l'estudi per al curs 2013-2014. **La Generalitat perd la facultat de determinació de la quantia variable de les beques, es veu privada de precisar els objectius de la subvenció i no se li permet completar les condicions d'atorgament** que estableix l'article 114.3 EAC. L'Estat regula la quantia variable de les beques mitjançant una fórmula tancada per ponderar els criteris, fixats també per l'Estat, sense deixar marge a la intervenció de la Generalitat.
- **Ajuts per a l'elaboració de recursos didàctics.** La Resolució de 16 de juny de 2014 per la qual es convoquen ajuts per a l'elaboració de recursos didàctics per a la seva incorporació a les plataformes d'accés públic del Ministeri no en contempla la territorialització. La gestió d'aquests fons corresponen a les comunitats autònomes: les partides pressupostàries d'aquestes ajudes han de territorialitzar-se, en els propis pressupostos generals de l'Estat o en un moment immediatament posterior. Per aquest motiu la **Resolució imposa la centralització de tot el procés de gestió i ignora les competències autonòmiques en aquesta matèria.** La Generalitat perd competència per determinar els continguts d'aquests recursos didàctics.
- **Recentralització i homogeneïtzació dels ajuts.** Atès que el Ministeri disposa dels crèdits per a la seva distribució a les comunitats autònomes i la seva gestió, limita la llibertat d'aquestes pel que fa a la seva distribució amb l'excusa d'una distribució més equitativa. Aquest és el cas del finançament d'activitats de les confederacions i federacions d'associacions de pares

i mares d'alumnes o la distribució del crèdit destinat al desenvolupament del programa per al finançament de llibres de text i material didàctic. En la mateixa línia, de control d'activitats, el Ministeri gestiona el crèdit per finançar activitats per a la millora i difusió de l'FP i per a l'avaluació i acreditació de les competències professionals, amb criteris de distribució clarament negatius per a Catalunya. **La Generalitat perd capacitat en la gestió de beques i ajuts.**

- **“Senda financera”**. Criteris de distribució dels crèdits corresponents a fons europeus i del Ministeri per a la implantació dels nous cicles d'FP Bàsica i 3r i 4t d'ESO. Amb homogeneïtzació i rigor extrem pel que fa a la seva justificació. Aquest finançament s'instrumentarà mitjançant convenis amb cada comunitat autònoma. **La Generalitat perd autonomia de gestió.**

En matèria d'habitatge

El Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la Proposició de Llei de mesures contra el sobreendeutament personal i familiar i de protecció davant de procediments d'execució hipotecària de l'habitatge habitual, com una eina adequada per a la introducció de mecanismes de liquidació ordenada de deutes personals, com les comissions de sobreendeutament i el procediment extrajudicial de liquidació ordenada dels deutes.

La Proposició de Llei de la cambra catalana va topa contra la majoria absoluta del PP al Congrés dels Diputats.

- **La Llei 8/2011** de mesures de suport als deutors hipotecaris, de control de despesa pública i cancel·lació de deutes amb empreses i autònoms concrets per les entitats locals, de foment de l'activitat empresarial i impuls de la rehabilitació i de simplificació administrativa **envaeix competències en matèria de conservació i manteniment dels habitatges (inclosa la seva inspecció) reconegudes a l'EAC.**
- **El Ministeri de Foment ha incomplert convenis signats per a l'aplicació dels diversos Plans d'habitatge.**
 - A l'entrada en vigor de la Llei 4/2013, de mesures de flexibilització i foment del mercat de lloguer d'habitatges, la disposició addicional segona preveu un nou règim per a “las ayudas de subsidiación de préstamos, ayudas estatales directas a la entrada y subvenciones reguladas en los Planes Estatales de Vivienda cuyos efectos se mantengan a la entrada en vigor de esta Ley”. Aquest nou règim, significa la supressió de totes les subvencions previstes en el Pla 2009-2012, sense tenir en compte les situacions creades a la seva empara i que donen dret a la percepció d'una subvenció. En el moment de l'entrada en vigor, això afectava 186 promocions que tenien un préstec protegit viu, subsidiat i amb la conformitat del Ministeri, i no excedien en cap cas dels objectius acordats per Estat i Generalitat en el conveni de col·laboració per a l'aplicació del Pla estatal 2009-2012, i que tenien dret a rebre una subvenció quan finalitzessin les obres.

- El Govern de l'Estat obliga la Generalitat a cofinançar les aportacions previstes en el Pla estatal de foment del lloguer d'habitatges, la rehabilitació edificatòria i la regeneració i renovació urbanes, 2013-2016. En aquest sentit, el Govern de la Generalitat ha d'aportar el 30% de les quanties previstes per desenvolupar les actuacions del Pla Estatal d'Habitatge, quan es disposa de les competències exclusives d'habitatge. L'Estat també intervé en la manera de gestionar aquest 30%.

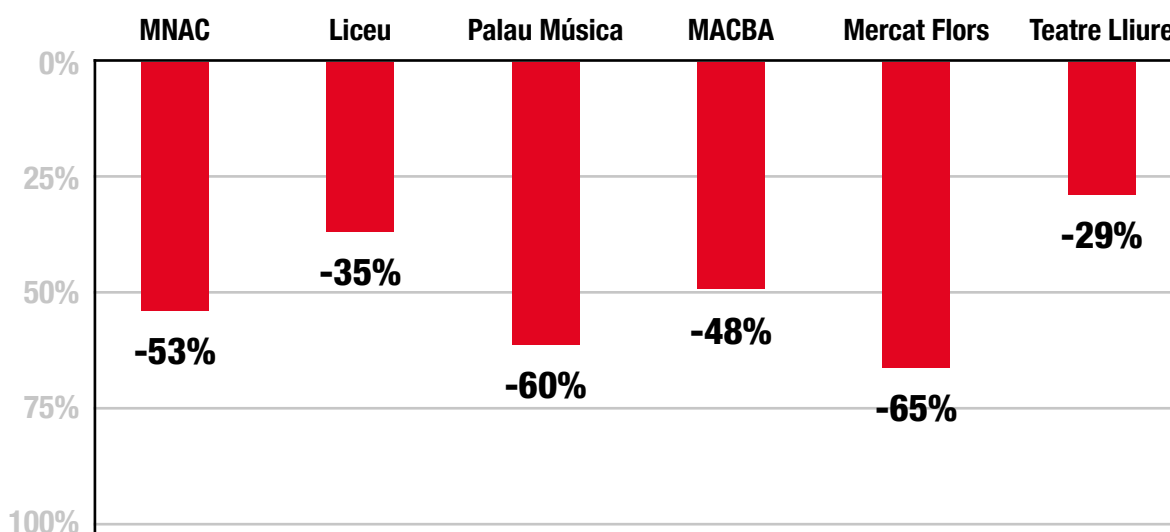
En l'àmbit cultural

- Reducció gradual de les aportacions econòmiques de l'Estat en els equipaments culturals de Catalunya: s'han reduït les aportacions estatals un 42% des del 2011.
- La recentralització cultural continua posant-se de manifest quan el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport congela l'aportació en cultura a Catalunya en els pressupostos generals del 2015. En canvi, els pressupostos del Prado, Reina Sofía, Thyssen i Teatro Real augmenten.

En detall:

- Reducció gradual de les aportacions econòmiques de l'Estat en els equipaments culturals de Catalunya, incomplint l'establert en els corresponents estatuts. En determinats equipaments la seva aportació s'ha reduït a més de la meitat, posant-ne en perill la sostenibilitat. Des del 2011, de mitjana, ha fet una minoració del 42%.

Caiguda les aportacions de l'Estat a equipaments culturals catalans

Reducció d'un 42% de mitjana de les aportacions de l'Estat en els equipaments culturals de Catalunya, incomplint l'establert en els corresponents estatuts.

- **L'Estat té previst aquest 2015 aportar, al total d'equipaments, el que el 2011 es donava només per a un d'ells (el Liceu).**
- **Els equipaments catalans han deixat d'ingressar en aquest període 32,3 milions d'euros de l'Estat per aportacions directes.**
- **D'altra banda, també ha desaparegut la partida que d'acord amb la Carta de Barcelona, s'establia per al finançament de les institucions culturals.** 9'5 milions euros/any que han suposat 34,5 milions d'euros menys en aquests darrers quatre anys.
- **L'Estat ha paralitzat les obres a la Biblioteca Provincial de Barcelona, l'Arxiu Provincial de Girona i el Museu Nacional d'Arqueologia de Tarragona.**
- **Respecte del 2011, Catalunya perd el 76,3% de les subvencions i inversions nominatives en cultura.** Fa sis anys consecutius que minven (des del 2009).
- **Els projectes i beneficiaris catalans finançats per l'Estat han passat de 138 el 2011 a 24 el 2015.**
- **Les retallades a les aportacions a Catalunya han estat sempre superiors a la mitjana del conjunt de l'Estat.** De fet, si a l'Estat el 2015 ja s'han incrementat globalment un 12,7%, a Catalunya encara continuen disminuint un 6,3%.
- **El pes relatiu de Catalunya en el repartiment d'aportacions nominatives de tot l'Estat s'ha reduït de l'11,3% l'any 2011 al 5,4% de l'any 2015.** La pèrdua d'aquests sis punts percentuals és la més gran d'entre totes les comunitats autònomes.

L'Estat practica una fiscalitat que penalitza la creació i el consum cultural provocant un apriament del teixit empresarial del sector de la cultura a Catalunya (increment de l'IVA cultural i manca d'una llei de mecenatge amb la consegüent manca d'incentius fiscals per a la cultura).

- **El 2015 Catalunya és la desena comunitat autònoma en el rànquing de despesa per habitant en cultura en els pressupostos generals de l'Estat (2 €/hab.).** Per sobre de la mitjana, només s'hi situen les comunitats autònomes de Madrid (19,3 €/hab.) i Galícia (6 €/hab.)
- **S'ha eliminat el fons estatal de promoció de les pel·lícules en català: el 2009 suposava 7 milions d'euros i, des del 2012, no s'hi ha destinat ni un euro.** L'article 36 de la Llei (estatal) 55/2007, del cinema, especifica que, amb la voluntat d'atendre el foment i la protecció de les llengües cooficials diferents a la castellana en la cinematografia i l'audiovisual, s'establirà un fons d'ajudes o crèdits específics que seran transferits en la seva integritat als organismes competents de les comunitats autònomes.

Aquest fons havia arribat a suposar gairebé uns 7 milions d'euros (any 2009), des del 2012 no es contempla cap partida en els Pressupostos Generals de l'Estat per a aquest concepte. La desaparició d'aquest fons ha deixat greument afectat el sector audiovisual català.

- L'Estat ha iniciat els procediments per interposar un recurs a **l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques i de foment del sector de l'audiovisual i la difusió cultural digital**, que suspendria la recaptació de l'impost (20,2 M€) destinat al sector cultural.
- L'Estat fa la **convocatòria de la inversió del fons de l'1,5% cultural a Catalunya**. D'acord amb la Constitució, l'Estatut i diverses sentències del TC, **aquesta convocatòria s'hauria de distribuir territorialment** i posar-se a disposició de la Generalitat, perquè determini el procediment concret d'accés a les subvencions, les atorgui i en controli l'aplicació. **S'incompleix sistemàticament**.
- **La nova llei de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial**, aprovada el maig de 2015, s'atribueix competències que no té per aconseguir aixecar la prohibició dels toros a Catalunya.
- L'Estat ha desenvolupat un **sistema de compensació als autors pel préstec bibliotecari que no té el consens del sector** (autors, bibliotecaris, administració) **ni de la Generalitat de Catalunya** i a més de ser confús i ineficient trasllada la responsabilitat a administracions que no tenen la responsabilitat de la regulació de la propietat intel·lectual i el dret d'autor. **El cànon per préstec bibliotecari hauria de ser assumit per l'Estat**, tal i com fan 29 dels 33 països consultats, i **no traslladar el cost a l'Administració local**.

Després de 30 anys de les primeres sol·licituds, encara no s'ha complert la devolució total dels "Papers de Salamanca".

- **"Papers de Salamanca"**. Transcorreguts més de 30 anys de les primeres sol·licituds de **devolució de la documentació sostreta de Catalunya durant la Guerra Civil** i transcorreguts nou anys de l'aprovació de la Llei 21/2005, de 17 de novembre, de restitució de la Generalitat de Catalunya dels documents confiscats amb motiu de la Guerra Civil el seu compliment encara està pendent. El darrer lliurament va ser el 4 de desembre de 2014.

D'altra banda, 42 ajuntaments catalans encara tenen els seus fons documentals fragmentats com a conseqüència de les confiscacions que es van produir durant la Guerra Civil.

Per això el Govern de la Generalitat, ha emprès les corresponents accions legals per aconseguir la restitució total dels "Papers de Salamanca" encara pendents.

- **L'Arxiu d'Àvila.** El Govern ha instat al Govern de l'Estat la restitució a la Generalitat de Catalunya de la **documentació del període republicà que es troba a l'Arxiu General Militar d'Àvila**. La documentació que es reclama és una part de la que, un cop finalitzada la Guerra Civil, va seguir en possessió del Govern de la Generalitat a l'exili i va ser dipositada a París. Els lligalls van ser confiscats per la Gestapo l'agost de 1940 i aquesta els va lliurar a l'ambaixada espanyola. Posteriorment van ser lliurats a la policia franquista i traslladats a Madrid, al Servei Històric Militar fins al 1993, quan es va crear l'Arxiu General Militar d'Àvila.
- **Fons propis de l'Arxiu de la Corona d'Aragó.** Els “fons propis de Catalunya”, actualment dipositats en l'Arxiu de la Corona d'Aragó, en aplicació de la disposició addicional 13a de l'EAC, **haurien de passar a formar part del Sistema d'Arxius de Catalunya**. Entre aquests fons hi ha l'arxiu de la Generalitat de Catalunya històrica, suprimida el 1714.

Des de l'aprovació de l'EAC el TC va sentenciar que aquesta disposició era vigent, des d'aleshores, però, el Patronat no s'ha reunit, hi ha un bloqueig dels tècnics per la controvèrsia en relació amb els “fons propis” i “fons comuns”. Quan s'ha demanat reobrir converses al respecte als actuals responsables d'arxius de la Secretaria d'Estat de Cultura, han dit no voler fer-ho sense tenir resolt el tema dels papers de Salamanca.

En l'àmbit esportiu

La recentralització de l'Estat en matèria esportiva es fa palesa en la implantació de la llicència esportiva única, en les inspeccions per part del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social a clubs esportius de base de Catalunya, o en els impediments per al reconeixement de les seleccions esportives catalanes i veto a la seva participació en competicions esportives internacionals.

El conjunt de mesures adoptades en els darrers temps pel Govern espanyol en relació amb l'esport perjudiquen ostensiblement els esportistes catalans, ja sigui els que estan federats i formen part d'un club o entitat, com aquelles persones que practiquen esport en gimnasos o instal·lacions similars gestionades de forma privada.

- **Amb la llicència esportiva única les federacions esportives catalanes perden força recursos, fet que repercuteix en la qualitat dels serveis que ofereixen.** De la mateixa manera, les inspeccions i els nous requeriments legals per als clubs fa que aquests hagin de destinar esforços i recursos a atendre aquestes qüestions, en detriment de la tasca esportiva. (S'ha presentat un recurs d'inconstitucionalitat per evitar-ho).
- **Excessiu tipus de l'IVA (21%),** que perjudica els nombrosos serveis relacionats amb l'esport que presten empreses mercantils catalanes. L'existència d'un IVA del 21% retreu moltes persones d'apuntar-se a clubs, centres esportius o gimnasos, fet que perjudica tant aquest sector de la indústria esportiva del país com a la pràctica de l'esport de manera individual.

- **La Generalitat veu obstaculitzada la projecció internacional de les organitzacions esportives catalanes** (entitats privades) arran de les ingerències del Govern espanyol mitjançant les federacions esportives espanyoles. Aquestes ingerències es visualitzen també amb pressions diplomàtiques per evitar la participació de les seleccions catalanes en competicions esportives internacionals.
- **Revisió de l'Impost de Societats per a les entitats esportives**, que obliga a les que ingressen més de 50.000 euros anuals a presentar la declaració. Molts club modestos de Catalunya es veuen perjudicats per aquesta mesura, tot i que s'està treballant en una modificació al Congrés per fixar el topall en 100.000 euros.
- **A més, ha disminuït els recursos de l'Estat als centres de tecnificació i rendiment esportius catalans.**

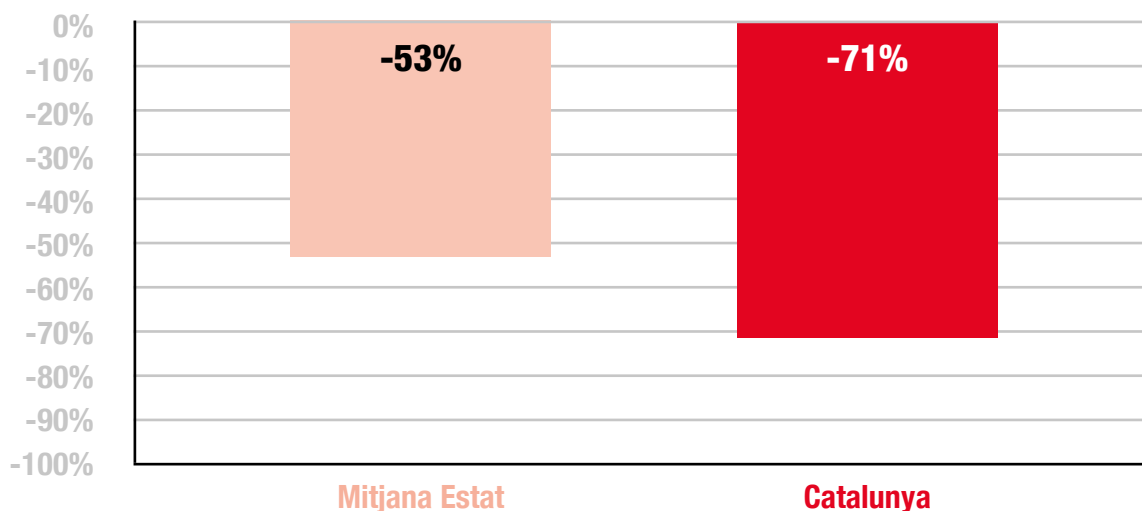
Reducció de recursos amb impacte sobre la reactivació econòmica

Infraestructures

- La manca d'inversions a Catalunya ha estat constant al llarg del temps i ha afectat totes els àmbits: Rodalies, corredor del Mediterrani, accessos als ports, gestió aeroportuària, carreteres (N-II, N-340, A-27)... tots elles reclamades des de fa anys.
- La inversió de l'Estat a Catalunya el 2015 suposa només el 9,5% de la inversió total i situa Catalunya en la tercera posició per la cua. Representa la meitat del pes del PIB català al conjunt de l'Estat. És el percentatge més baix d'inversió en els últims 17 anys. En termes d'euros per habitant Catalunya percebrà 145 euros/habitant, només per sobre de Canàries i Balears.

La manca d'inversions no és nova i agreuja el dèficit crònic en infraestructures de Catalunya, que es va voler pal·liar amb la Disposició addicional tercera de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i que l'Estat incompleix.

Caiguda de la inversió de l'Estat 2009-2014

Segons dades de la Cambra de Comerç de Barcelona, entre el 2009 i el 2014 la inversió de l'Estat a Catalunya s'ha reduït un 71%, 22 punts més que a la resta de comunitats, on s'ha reduït un 53%.

La **davallada substancial de les transferències de l'Estat a la Generalitat** en matèria d'**infraestructures i equipaments** es concreta en els següents punts:

- La manca d'inversions estatals a la **xarxa ferroviària** que condiona la prestació dels serveis de **rodalies i regionals** de Catalunya. En concret, el nou contracte de servei públic per a la gestió de rodalies i regionals per al període 2013-2015 incorpora un **pla**

d'inversions per millorar la qualitat del servei per un **import de 165 M€** que haurien d'estar finançats per l'AGE.

- **L'eliminació de les compensacions a les concessionàries** d'autopistes per **reducció de peatges** que repercutirà en els pressupostos de la Generalitat.
- **L'incompliment de l'establert a la DA 3a** de l'Estatut d'autonomia de Catalunya en matèria d'inversions i equipaments.
- La **manca de finançament per a la finalització de les obres de l'L9** que permetin connectar la ciutat de Barcelona amb l'Aeroport ha motivat la **formalització d'una operació d'endeutament** de la Generalitat per import de **200 M€**.
 - Això representa un **greuge comparatiu** perquè el **metro de Madrid** va rebre recursos del **Fons de Cohesió** per a la seva connexió amb l'aeroport de Barajas (uns 139 M€). Per contra, no es va permetre que l'L9 fos beneficiària del **Fons de Cohesió** ni tampoc que obtingués finançament del **FEDER**.
 - L'Àrea Metropolitana de Barcelona té una població que **ha crescut de manera important** i és una de les **principals destinacions turístiques** a nivell mundial, per la qual cosa la **connexió del metro amb l'aeroport** és una infraestructura de primer ordre.
- **Poc pes de Catalunya en el conjunt de les obres adjudicades per les principals empreses inversores de l'Estat, molt lluny del que li correspondria pel seu pes.** ADIF, principal encarregat de les obres ferroviàries, va adjudicar obres a Catalunya per un import de 24,8 milions d'euros, la qual cosa només representa un 2,3% del total d'obres adjudicades (un 4,4% una vegada descomptada la inversió no territorialitzada). En el cas d'AENA, encarregada de les obres aeroportuàries, les adjudicacions pel 2014 sumen un total de 6,13 milions d'euros, un 9,4% del total adjudicat. En ambdós casos els percentatges estan clarament per sota d'allò que correspondria a Catalunya en funció del seu pes, tant demogràfic com econòmic.
- **Notables endarreriments en la construcció d'infraestructures compromeses que només darrerament s'ha acordat desencallar en alguns casos.** El mes de febrer d'enguany s'ha arribat a un acord per impulsar algunes actuacions estratègiques amb el Ministeri de Foment pendents des de feia molts anys, però caldrà veure'n l'execució.

-
- **No és un tema de disponibilitat pressupostària: el Pla de Rodalies de Catalunya 2008-2015 només s'ha executat un 7%, davant del Pla de rodalies de Madrid que s'ha executat en un 100%.**
 - **Enfront de la gestió de Rodalies Renfe, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya destaca per la seva fiabilitat: ocupa el primer lloc en tenir el menor índex de frau (el 2014 va ser del 0,017%), el segon lloc en puntualitat i el tercer lloc en índex de cobertura, segons l'índex elaborat per l'Imperial College de Londres.**
-

- Casos concrets de la xarxa ferroviària:
 - **El Pla d'infraestructures ferroviàries de Rodalies de Barcelona 2008-2015 del Ministeri de Foment preveia una inversió de 4.000 M€ durant aquest període en actuacions de modernització i noves infraestructures.** A hores d'ara, el grau de compliment del Pla és notòriament insuficient, de fet no s'han fet les noves estacions previstes (llevat de Sagrera Meridiana) ni cap de les infraestructures previstes.
 - **Tampoc es compleixen les inversions d'urgència acordades per a la xarxa de Rodalies:** el desembre de 2013 l'Estat va comprometre una inversió de 306 M€ a executar durant el període 2014-2016. En el moment actual, tant el nombre d'actuacions com la inversió executada durant l'any 2014, ha estat nímia. Als pressupostos estatals pel 2015 només hi ha prevista una partida de 30 milions (havien de ser 152) i la resta s'ha repartit en quatre anys i no en dos, fins al 2018.
 - **Poc compromís amb la llançadora a l'aeroport de Barcelona-El Prat.** L'aeroport de Madrid disposa d'una infraestructura d'accés ferroviari en servei des de l'any 2011, mentre que les obres d'accés a l'aeroport de Barcelona, malgrat que van ser adjudicades el maig de 2010, encara no han estat iniciades. Per tal de desencallar la llançadora a l'aeroport, es va proposar una connexió inicial amb la T1 que implicaria un cost de 217 M€ i es podria finançar mitjançant l'aplicació d'un suplement tarifari als usuaris de l'Aeroport. El Ministeri de Foment va considerar "viable" la construcció del tren llançadora que ha d'unir la T-1 de l'aeroport de Barcelona-el Prat amb el centre de la capital catalana. La construcció d'aquesta infraestructura i la seva posterior gestió, es faran gràcies a una concessió publicoprivada. Tot i els múltiples compromisos, aquest tren llançadora no apareix als PGE 2015, mentre que sí que n'apareix un de nou a Barajas.
 - **Tot i que la UE ha apostat pel corredor del Mediterrani, l'Estat segueix invertint en corredors ferroviaris que no tenen assegurada una viabilitat economicosocial.**
 - **Retards en les obres d'implantació de l'ample estàndard europeu Tarragona-Castellbisbal del Corredor Mediterrani.** Les obres es van adjudicar fa un any i des de llavors el Ministeri les té paralitzades. S'ha reclamat un calendari d'execució d'aquesta infraestructura.
- Casos concrets de la xarxa viària:
 - **Protocol sobre la xarxa viària 2005-2012.** La Generalitat ha executat el 70% de la inversió (3.500 M€), mentre que el Ministeri de Foment només el 28% d'un total de 3.200 M€.
 - **Variant de Vallirana:** les obres van començar l'any 2004, fa més de 10 anys, s'han aturat diverses vegades. Ara s'han reprès, un cop més.
 - **Quart Cinturó,** amb el tram entre Olesa de Montserrat i Viladecavalls aturat des del 2011 i diversos cops intentat reiniciar. Ara s'ha anunciat que es reprendrà.

- **L'A-27**, autovia prioritària per a la competitivitat del Port de Tarragona, en la seva connexió cap a Valls i Montblanc, també porta anys de retard i obres aturades.
- Pel que fa al finançament del transport públic:
 - El Ministeri de Foment **ha reduït la seva aportació al transport regular de passatgers de l'Àrea Metropolitana de Barcelona de 200 M€ l'any 2010 als 98 M€** previstos per al 2015. S'ha passat a un finançament de més de 30 € anuals per habitant a menys de 20 €.
 - La menor aportació estatal, es tradueix en una major aportació de la Generalitat, que arriba als 281 M€, i en l'endeutament dels operadors del servei i que finalment acabarà pagant la Generalitat.
 - A més, l'Estat no participa en el finançament dels consorcis de transports de Girona, Lleida i Tarragona, per contra, la Comunitat de Madrid està finançada en la seva totalitat.

La manca dels accessos viaris i ferroviaris en ample internacional al Port de Barcelona i al Port de Tarragona condicionen les inversions estrangeres i la competitivitat dels Ports.

- El 2007 el Ministeri de Foment va aprovar l'estudi informatiu dels nous accessos sud, ferroviari i viari, al Port de Barcelona, per donar servei a l'ampliació del Port de Barcelona. Han passat 8 anys, i per fer realitat aquestes infraestructures, la Generalitat i el Port han hagut de posar de la seva part perquè es puguin iniciar les obres.
- **El retard de l'Estat en l'execució del corredor del Mediterrani ha provocat que recentment, el Port de Tarragona hagi estat descartat per a una inversió de l'empresa automobilística DAIMLER.**
- **La Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes** vulnera competències en matèria de ports en diferents àmbits:
 - **La Generalitat haurà de pagar l'IBI dels ports. S'atribueix a les comunitats autònomes la condició de substitut del contribuent als efectes de l'IBI.** Per tant, correspondrà a la Generalitat el pagament de l'impost sobre béns immobles respecte de les porcions de port que no estiguin afectades per una concessió, modificant el règim existent fins al moment, en què el subjecte passiu obligat al pagament d'aquest impost era l'Estat com a titular del bé de domini públic.
 - **L'Estat preveu la suspensió d'acords municipals pel delegat del Govern.** Els acords municipals que afectin la integritat del domini públic marítimoterrestre poden ser suspesos per part del delegat del Govern.

- **L'Estat regula les urbanitzacions maritimoterrestres o nuclis residencials en terra ferma dotats d'un sistema viari navegable construït per inundació de terrenys privats**, vulnerant competències de la Generalitat. Es preveu que els propietaris dels habitatges adjacents als canals navegables tenen un dret d'ús sobre els amarratges contigus als seus habitatges. Les urbanitzacions maritimoterrestres, com a nova infraestructura portuària han de comportar l'adscripció per l'Estat a la Generalitat de la part del domini públic que sigui necessària per a la seva construcció que conservarà la qualificació de domini públic estatal i en correspondrà a la Generalitat la utilització i la gestió (art. 140.1.b EAC), que inclou, òbviament, l'establiment del règim d'ús dels amarratges que consideri més pertinent.
- **L'Estat es reserva l'assignació de superfície dels usos comercials i de restauració i la regulació reglamentària d'aquests usos en els ports autonòmics, assumint competències de la Generalitat.** L'Estat únicament seria competent per fixar el màxim d'ocupació de l'espai de domini públic adscrit als ports autonòmics.
- **L'Estat ingressa en exclusiva el cànon sobre el domini públic maritimoterrestre.** En els reials decrets de traspàs no es va preveure cap transferència en relació amb la recuperació possessòria de les concessions caducades; l'Estat es nega a assumir el cost de la restauració subsidiària de les instal·lacions en domini públic caducades (fins i tot en els casos en què van caducar abans de la transferència a la Generalitat de Catalunya).
- La Llei 8/2013, de rehabilitació, regeneració i renovació urbanes vulnera les competències urbanístiques, regula les actuacions sobre el medi urbà i constitueix un instrument d'intervenció específic sobre la ciutat i el parc immobiliari existent, matèria que no pot ser establerta a l'empara de la competència bàsica estatal.

-
- **La privatització d'Aena perpetua un model d'explotació centralitzat dels aeroports de l'Estat: el model centralitzat és un dels pocs casos que hi ha a Europa.**
 - **Poder assumir un model de gestió aeroportuària propi, incrementaria l'eficiència i portaria una major repercussió en l'economia catalana i d'acord amb els estàndards europeus: possibilitat d'establir polítiques tarifàries pròpies que afavorissin una millor gestió comercial i individualitzada dels aeroports, eliminar barreres d'entrada a companyies internacionals i afavorir així que Barcelona esdevingués un hub interessant per a connexions entre Àsia i Amèrica, major disponibilitat per a la ciutadania de vols a tot el món...**
-

A mode de detall:

- **El model de privatització d'Aena s'ha realitzat de manera unilateral, sense concert amb els interessos territorials.** Aquest plantejament perpetua, per tant, un mo-

del d'exploració dels aeroports espanyols totalment centralitzat, a les antípodes d'una gestió individualitzada i territorialitzada, llargament reivindicada per les institucions i la societat civil catalanes.

- **Posició reactiva/passiva en la promoció i desenvolupament dels aeroports d'Aena:** l'obtenció de drets de tràfic per tal de facilitar l'entrada d'operadors internacionals per desenvolupar rutes de llarg radi des de l'aeroport de Barcelona no és un procés automàtic i depèn, en darrer terme, del vistiplau de la Direcció General d'Aviació Civil del Ministeri de Foment, un procés tortuós i complex.
- **L'Estat espanyol manté acords bilaterals amb països tercers,** la qual cosa posa de manifest l'esperit intervencionista de l'Estat espanyol en matèria de transport aeri, clarament dissuasiu sobre les companyies aèries, orientades sota una visió de lliure mercat.

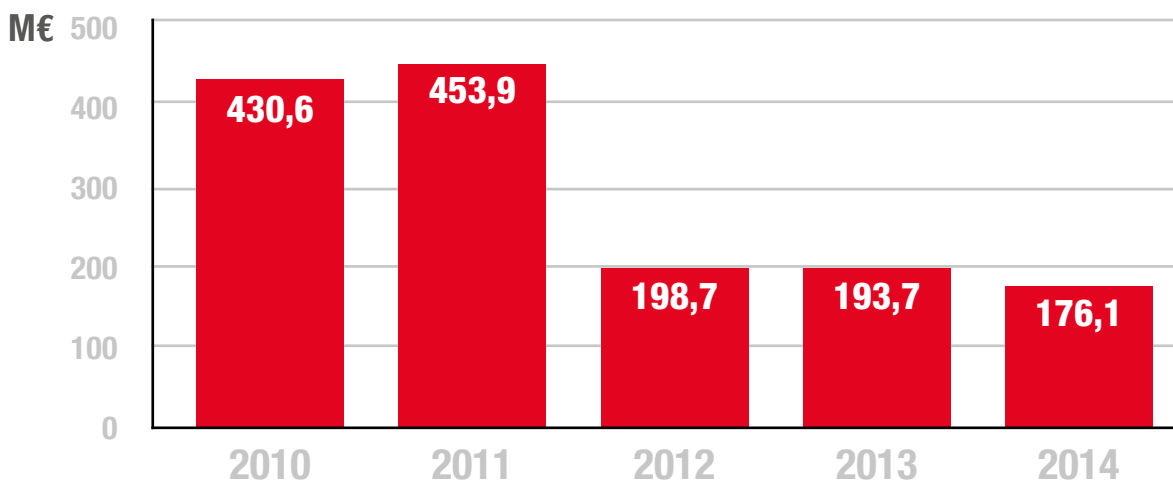
Ocupació i relacions laborals

La reducció en un 60% dels fons per a polítiques actives d'ocupació limita la capacitat de la Generalitat per atendre les persones aturades amb programes d'orientació, formació i contractació.

En l'àmbit de l'ocupació:

- **Des de 2012 l'Estat ha disminuït un 61% les transferències a la Generalitat per a les polítiques actives d'ocupació.** Respecte de 2011, hi va haver una disminució del 56,2% el 2012, del 57,3% el 2013 i del 61,2% el 2014. I tot això en el període en què la crisi ha tingut un impacte major en les persones (amb taxes d'atur superiors al 20%).
- A més, **l'assignació dels fons** es fa tard i l'Estat transfereix els fons assignats per la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals a Catalunya **amb un fort endarreriment**. Aquesta situació, juntament amb la impossibilitat d'avançar-los amb recursos propis, implica que l'execució dels programes i les accions per lluitar contra l'atur es facin a destemps.
- El Govern de la Generalitat posa de manifest la **necessitat d'augmentar l'assignació dels fons per a polítiques actives d'ocupació a Catalunya i fer la transferència dels recursos abans de l'1 de gener de cada any** per tal de posar en funcionament els programes adreçats a les persones en situació d'atur el primer dia de l'any.

Pressupost transferit per l'Estat per a polítiques actives d'ocupació

Aquesta retallada important en el pressupost ha suposat una **disminució de més de 200.000 persones beneficiàries**.

- **Un col·lectiu afectat per la reducció dels recursos ha estat el de les persones amb discapacitat:** l'Estat ha limitat els ajuts als Centres Especials de Treball (CET), ha eliminat els ajuts a la contractació de persones amb discapacitat en empreses ordinàries, ha reduït mesures actives d'inserció per a destinataris de l'RMI i també ajuts en programes de suport a l'economia social i cooperativa.

Pel que fa als CET, la legislació bàsica estatal defineix el model de centre especial de treball i el sistema d'ajuts per a tot el territori estatal, que totes les comunitats autònomes han d'executar:

- La subvenció del 50% del salari mínim interprofessional (SMI) per als treballadors amb discapacitat en els CET, amb independència de la tipologia de discapacitat i el grau d'ocupabilitat de la persona.
- Les subvencions per als professionals de suport a les persones amb discapacitat d'especials dificultats en els centres especials de treball, també sense distinció segons el grau i/o la tipologia (les unitats de suport a l'activitat professional).
- Les subvencions a l'adaptació de llocs de treball en l'empresa.
- Les subvencions a la contractació en l'empresa ordinària.

- **Actualment les transferències de l'Estat per finançar aquests ajuts no cobreixen ni el 50% del SMI de les plantilles actuals dels CET catalans.** La Generalitat va destinar uns 73 milions d'euros per a polítiques actives d'ocupació destinades a les persones amb discapacitat durant l'any 2014 i ha finançat amb recursos propis prop de 40 milions

d'euros d'aquesta xifra. Per primer cop, el 2014 la Generalitat va aportar més finançament que l'Estat, que és qui té la competència de finançament d'aquestes polítiques.

En l'àmbit de les relacions laborals:

- **S'han eliminat els fons de la distribució territorial de la Fundació Prevenció de Riscos Laborals (FPRL)** i, per tant, no es poden executar ni finançar les accions d'informació i suport tècnic previstos.
 - Les organitzacions patronals i sindicals deixen de fer des del territori accions en aquest camp adreçades a les micro i petites empreses, i com a resultat hi ha una minva de l'eficàcia.
 - L'Estat està estudiant la possibilitat de modificar els estatuts de la FPRL perquè l'Administració General de l'Estat en sigui majoritària. Aquesta reforma trenca l'equilibri existent, i els agents socials i territorials perden capacitat decisòria. **Es va cap a una recentralització de les polítiques de prevenció en riscos laborals.**
- **Alteració de la naturalesa de la competència executiva de la Generalitat en mútues de treball.** La darrera modificació de la Llei reguladora de la Seguretat Social preveu que correspondrà a l'òrgan de direcció i tutela de les Mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, que depèn del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, establir la planificació periòdica de les activitats preventives de la Seguretat Social que aquestes desenvoluparan, els seus criteris, el contingut i l'ordre de preferències, així com tutelar el seu desenvolupament i avaluar la seva eficàcia i eficiència. En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya que té la competència d'execució compartida amb l'Estat en matèria d'activitats de prevenció de riscos laborals, ha de comunicar a l'òrgan de tutela de les Mútues les activitats que consideri que hagin de desenvolupar-se en els seus respectius àmbits territorials perquè s'incorporin a la planificació de les activitats preventives de la Seguretat Social.

Innovació

- **La no territorialització dels instruments de suport a la indústria fa que la quantitat de recursos destinats a projectes de reindustrialització i foment de la competitivitat industrial sigui inferior al que pertocaria per pes econòmic i, per tant, no es puguin dotar tots els projectes empresarials que convindria, amb un clar impacte en llocs de treball.**
- **L'últim cas de fons sense aplicació a Catalunya és el d'un 14 M€ que gestionarà l'ICEX, que destina zero recursos a Catalunya. Amb una destinació del 20% d'aquests recursos es podrien haver mobilitzat inversions per sobre dels 100 M€ a Catalunya.**

Tot i que Catalunya representi un terç de la inversió empresarial en R+D a l'Estat, les polítiques estatals van en contra d'aquest lideratge. Alguns exemples concrets són:

- **Fons sense dotació a Catalunya, però sí a la resta de territoris.** El Govern central ha dotat fons tecnològics territorialitzats en què Catalunya ha estat deixada al marge tot i quedar recursos sense execució. No cal dir que això suposa una gran discriminació per competir per determinats projectes.
- **Cap concessió a Catalunya en els convenis entre el Ministeri d'Economia i les comunitats autònomes.** Entre 2010-2011 el Govern central va pactar línies de crèdit molt favorables per desenvolupar projectes de suport a la innovació de les comunitats autònomes (p. e. Andalusia 200 M€, País Basc 150 M€), però a Catalunya no es va concedir al·legant que Hisenda no els concedia pel rati d'endeutament que tenia Catalunya. Això va provocar que no es pogués donar suport a centenars de projectes d'R+D que haurien generat recerca i desenvolupament, sistematització de processos d'innovació, nous productes, més competitivitat per a les nostres empreses i, conseqüentment, més llocs de treball.
- **Denegacions d'ajuts a universitats o centres de recerca catalans.** Durant el 2012 diverses entitats catalanes vinculades a la Generalitat de Catalunya, com universitats o centres de recerca, van veure denegats ajuts estatals (ja concedits a nivell tècnic i administratiu, amb resolució emesa), perquè l'Estat va fer prevaldre el criteri legal d'impedir l'increment del dèficit públic.
- **Anul·lació del Conveni TECNIO per part de MINECO.** L'any 2011, ACCIÓ havia signat un conveni amb el MICINN (convertit posteriorment en la Secretaría de Estado de Investigación, Desarrollo e Innovación) dotat amb 500.000 euros, per donar suport al desenvolupament de TECNIO. El Conveni es va anul·lar.
- **L'Estat no s'adhereix a la Patent Europea, fet que impacta en les empreses catalanes, més internacionalitzades.** El Govern Espanyol no vol adherir-se a la Patent Europea perquè aquesta només es publicarà en anglès, alemany i francès. Aquesta qüestió genera un greuge important a les empreses catalanes, més internacionalitzades, que han de demanar patent a Espanya i, a banda, patent internacional. És a dir que han de fer dues sol·licituds i procediments de registre i pagar dues vegades, mentre que, per exemple, una empresa francesa només ho ha de fer una vegada.
- **Des del Govern de l'Estat hi ha una pressió continuada per integrar les oficines exteriors de comerç i inversions de la Generalitat a les oficines exteriors de l'ICEX.** Aquesta integració no suposaria cap estalvi econòmic (ja que també es paga l'espai), però implicaria menor servei als projectes d'internacionalització i menor capacitat d'adaptació de la xarxa a les necessitats de les empreses catalanes.
- **Simplificació administrativa:** Les propostes de simplificació administrativa de l'Estat passen exclusivament per eliminar les actuacions de les comunitats autònomes i els seus registres autonòmics basant-se en la Comisión para la reforma de las Administraciones Públicas (CORA) i la Ley de garantía de la unidad de mercado (LGUM). Aquestes mesures tenen un efecte negatiu en les empreses i consumidors catalans, perquè empreses d'altres comunitats autònomes, emparant-se en regulacions més laxes d'altres territoris,

poden treballar sense respectar els criteris legals de competitivitat i/o defensa del consumidor existents a Catalunya.

- **El Govern de l'Estat ha aprovat la 'Cartera Común de Servicios del Sistema Nacional de Empleo'**, netament uniformitzadora, que afecta l'àmbit de l'emprenedoria i que obligarà que la Xarxa Emprèn hagi d'assumir actuacions per algunes de les quals no s'ha previst finançament estatal específic.

Energia i telecomunicacions

- **La reforma del sector elèctric impulsada pel Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha impactat negativament en les instal·lacions de generació d'energia elèctrica a partir de cogeneració, energies renovables i residus: 3.866 instal·lacions a Catalunya han passat de tenir una prima de 732 milions d'euros a una prima de 543 milions d'euros, el que suposa una pèrdua d'incentius de 189 milions d'euros i una pèrdua de retribució de més del 25%.**
- **Amb la nova regulació energètica les empreses paguen l'energia més cara d'Europa després de Xipre.**

Les polítiques energètiques estatals, amb un elevat grau de centralització, tenen un major impacte negatiu sobre la ciutadania, empreses i administracions de Catalunya. A les actuacions que es detallen tot seguit, cal afegir els impediments perquè la Generalitat pugui fer front a situacions de pobresa energètica, que es concretaran més endavant.

- **Indemnització al projecte Castor: més impacte per Catalunya.** La indemnització de 1.350 M€ l'any 2014 als promotors de l'emmagatzematge subterrani de gas natural Castor, a finançar en els propers 30 anys- arribant als 2.400 M€ aproximadament- anirà a càrrec dels consumidors de gas natural en aquest període (ciutadans i empreses). Atès que **Catalunya suposa el 20% del consum de l'Estat**, ciutadans i empreses catalans s'hauran de fer càrrec de l'esmentada indemnització.
- **Amb la nova regulació energètica les empreses paguen l'energia més cara d'Europa després de Xipre.** La llum és cinc cops més cara per a les pimes que per a les grans empreses. Els petits negocis a Catalunya paguen més que a la UE i els grans, en canvi, molt menys. Les empreses catalanes paguen el mateix que les espanyoles, quan Catalunya és la segona comunitat on més electricitat es genera i on és més barata.
- **Reforma energètica.** L'actuació del Govern Central en relació amb el sector energètic en els darrers anys ha estat caracteritzada per un clar procés de recentralització d'algunes de les competències atorgades a les comunitats autònomes.
- **Llei d'hidrocarburs.** El Govern Central ha presentat al Congrés l'avantprojecte de la Llei d'hidrocarburs. El ciutadà de Catalunya, mitjançant els seus impostos, paga l'adminis-

tració que es fa càrrec de la tramitació i del servei que s'ofereix a l'empresa, mentre que la recaptació per aquest servei s'ingressa a l'Estat i, per tant, el ciutadà de Catalunya només en participa en una petita part.

- **L'any 2012 es van anul·lar les aportacions econòmiques provinents de l'Estat (IDAE) que es realitzaven anualment des de l'any 2006.** L'aprovació de la Llei 18/2014, que estableix determinades mesures en matèria d'eficiència energètica, com la creació de dos instruments ("Sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica" i "Fons nacional d'eficiència energètica"), suposa l'inici d'un procés recentralitzador en el qual les comunitats autònomes no tenen cap paper a jugar i comporta la impossibilitat d'assolir l'objectiu d'energies renovables l'any 2020.
- **L'Estat vol imposar la fracturació hidràulica (*fracking*), tot i el posicionament de Catalunya en aquest aspecte.** Amb l'objectiu d'imposar el *fracking*, l'Estat pretén limitar les potestats urbanístiques autonòmiques de control del sòl i es posarien en risc els valors naturals la protecció dels quals ha volgut garantir la classificació del sòl com a no urbanitzable.
- **La Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni, centralitza en l'Administració de l'Estat l'autorització dels permisos d'investigació i de concessió d'aquest tipus d'estructures.** En principi, l'emmagatzematge de CO2 es tractava com una estructura subterrània classificada com a recurs de la Secció B de la Llei de Mines.
- **Girona compta amb infraestructures energètiques deficitàries.** Manca de subestacions, sobretot al Baix i a l'Alt Empordà. La connectivitat és escassa i no hi ha bona cobertura perimetral, fet que provoca caigudes de línia i conseqüents microtalls que suposen costos continus per a les empreses que hi treballen.

En l'àmbit de les telecomunicacions:

- Pràcticament tots els programes i plans de promoció de les TIC dirigits a empreses, administracions i entitats que posa en marxa l'Estat, normalment a través de Red.es, **els ha finançat amb fons FEDER i Catalunya sempre n'ha quedat fora.**

És a dir, empreses, administracions i entitats catalanes no poden accedir als fons de les convocatòries per ser regions no prioritàries.

- La manca de la col·laboració amb les comunitats autònomes, des del 2011, pel que fa a seguiment de projectes de l'Estat (**per exemple, "Plan Banda Ancha", extensió telefonia mòbil...**) afecta la ciutadania i la indústria atesa la pèrdua de sensibilitat territorial, social i econòmica que se'n deriva.
- **Aprovació de la LGTel:** el text de la llei aprovada, tot i ser objecte de recurs d'inconstitucionalitat per afectació a les competències d'urbanisme de la Generalitat de Catalunya en dos aspectes molts concrets, millora i molt el que es proposava des del Govern de l'Estat.

- **No renovació dels convenis de col·laboració** signats arran del desplegament de l'EAC, com Inspecció, Consum i Radioaficionats. Aquest fet suposa la pèrdua d'inversions a Catalunya.

Turisme

L'Estat té dimensionada una estructura en turisme amb un pressupost de 1.244 M€, quan qui té les competències en turisme és la Generalitat. Si tenim en compte que la població de Catalunya és del 16% respecte el conjunt de l'Estat, tindríem una disponibilitat per a Catalunya de 211,5 milions d'euros anuals.

Catalunya és la primera destinació de turisme estranger de l'Estat i representa aproximadament el 25% d'arribades de tot l'Estat. Amb tot, l'Estat sembla no reconèixer aquest paper de lideratge:

- **El dèficit com a excusa per no signar convenis entre l'Estat i Catalunya en matèria turística.** Els convenis transversals impulsats per Turespaña, com ara el conveni Pirineos va deixar de signar-se com a conseqüència de l'aplicació del Decret que prohibeix que el Govern de l'Estat signi cap Conveni amb contingut econòmic amb Comunitats Autònomes que incompleixin el Pacte d'estabilitat (l'objectiu de dèficit).

Per aquesta raó, ja fa tres anys que no hi ha vigent cap acord entre Catalunya i l'Administració de l'Estat en matèria de promoció turística. Això és aprofitat per Turespaña per signar directament amb el sector turístic, deixant-ne al marge les Comunitats i, per tant, laminar, per aquesta via, les competències que aquestes tenen reconegudes als respectius estatuts d'autonomia.

- **Continua la recentralització en el repartiment de fons en matèria de turisme i l'Estat no territorialitza aquests fons malgrat la sentència del TC.** Cada any apareixen nous programes de repartiment de fons via subvenció a empreses i ajuntaments en matèria turística. L'exercici 2014 han aparegut noves línies adreçades específicament al sector turístic com Emprendetur i PAREER amb una dotació conjunta de 235 M€, dels quals uns 45 M€ correspondrien a Catalunya si es gestionessin de conformitat amb la doctrina de territorialització del Fons de la Sentència Futures del TC (2001).
- **Conflicte amb els Paradores de Turismo, amb un traspàs que continua pendent des dels anys 70.** La titularitat de l'Estat sobre els establiments turístics que constitueixen la xarxa de Paradores S.A. a Catalunya és un incompliment del decret de transferències de turisme dels anys 70 i inicis dels vuitanta, mantinguda i perpetuada en el temps. La seva transferència permetria una gestió molt més propera al model turístic català.

Recerca i Universitats

- Catalunya, amb un 16% de la població espanyola, obté el 55% dels ajuts del Consell Europeu de Recerca, i el 29% dels fons del Programa Marc Europeu; en canvi, obté menys del 20% dels recursos del Plan Nacional d'I+D+i
- A Catalunya es generen aproximadament el 40% de les patents que Espanya registra a l'European Patent Office (EPO). L'Estat, però, ha decidit no incorporar-se a la Patent única europea, fet que impacta directament sobre el model de recerca i innovació català.

Tot i que Catalunya exerceix un lideratge contrastat en la captació de fons europeus i que avalen la qualitat de la recerca catalana, les actuacions de l'Estat en aquest àmbit dificulten el normal desenvolupament d'aquesta activitat científica puntera. Alguns exemples:

- **Retallades de l'Estat del 40% en fons per a R+D+I.** En els darrers anys, les reduccions del pressupost de l'Estat destinat a R+D+I han estat constants, de manera que la reducció acumulada és de més del 40%. L'any 2015 els pressupostos estatals per aquest àmbit han augmentat un 4,24% respecte l'any anterior, però es consolida una situació de menys subvencions i més préstecs, la qual cosa implica dificultat d'accés dels centres de recerca i universitats.
- **No execució dels pressupostos en recerca al voltant del 50%.** El Ministeri no executa bona part del pressupost, i els darrers anys ha arribat a un 50% de no execució. Una de les vies que utilitza per no executar-lo és vincular la concessió dels ajuts en recerca a l'informe d'Hisenda sobre l'estat de dèficit de la corresponent comunitat; en el cas de Catalunya ha representat repetidament un greuge.
- **Traves a la competitivitat mitjançant dobles auditories.** Una altra de les iniciatives del Ministeri d'Hisenda contra la recerca són les dobles auditories que exigeixen als centres i que consumeixen els pocs recursos que aquests tenen; els diners que haurien d'anar destinats a recerca es perden en processos burocràtics sense sentit.
- **L'Estat ha unificat en una sola persona jurídica els consorcis "Centros de Investigación Biomédica en Red" (CIBER) i n'ha centralitzat la gestió.** Catalunya, amb un 38% de participació en els CIBER, ha perdut la gestió de les dues xarxes que tenia (CIBERehd i CIBERdem).
 - El programa CIBER va ser creat l'any 2008 com a nou programa estatal de recerca biomèdica a iniciativa de l'Institut de Salut Carlos III. Mitjançant una avaluació internacional es van identificar els grups de recerca més competitius en 9 àrees temàtiques clau de salut i se'ls organitzà en consorcis. Cada CIBER s'establí amb entitat jurídica pròpia i **es repartiren entre les comunitats autònomes les direccions i les seues socials d'aquests CIBER.** Catalunya gestionava dues seus (CIBERehd i CIBERdem). El programa ha mogut de l'ordre d'uns 30 milions d'euros anuals, que cada CIBER ha anat gestionant autònomament, amb supervisió de l'Institut de Salut Carlos III i avaluacions periòdiques.

- Des del 2014 el Govern de l'Estat i l'Institut Carlos III han decretat la centralització total de la gestió de tot el programa CIBER, amb la **dissolució de les oficines de gestió individualitzades repartides en el territori de l'Estat; l'entitat jurídica de cada CIBER ha estat anul·lada, i creada una sola persona jurídica**. En el cas de Catalunya, **amb un 38% de participació en els CIBER, ha perdut la gestió de dues de les xarxes (una, fins al 2013)**. Madrid ha passat de gestionar una de les xarxes i un 24% de participació als CIBER, a ser la seu d'un únic consorci per a tots els centres.
- **L'Estat ha centrifugat la responsabilitat de retornar els crèdits dels Parcs científics a la Generalitat, a la vegada que ha centralitzat competències i capacitats de decisió**. Des de fa un temps, tota la regulació dels crèdits als Parcs Científics es decideix des de Madrid: si hi ha pròrrogues, les condicions, etc. Els crèdits demanats i ja gastats s'han de tornar, i la responsabilitat de retornar-los s'ha centrifugat a l'Administració de la Generalitat.
- **Manca d'una política fiscal estatal pensada per incentivar l'R+D+I**, que unida a l'escassa capacitat d'autonomia i impuls fiscal per part de la Generalitat suposen un escull molt important i un element de desavantatge vers altres països que sí que aposten per la recerca i el coneixement. L'aposta de Catalunya pel coneixement del major abast possible, queda minvada i obstaculitzada si no es pot avançar en una política fiscal pròpia que prioritzi els incentius a la recerca.
- **La negativa de l'Estat a la seva incorporació a la Patent única europea, afecta la competitivitat de Catalunya, atès que dificulta l'accés als mercats dels altres països de la Unió Europea. A més, l'Estat posa traves a la generació de patents**.
 - El Parlament Europeu va aprovar la creació de la patent única europea gràcies a l'acord al qual es va arribar amb el Consell i la Comissió Europea. Els caps de govern dels 27 estats membres van ratificar l'acord, excepte Espanya i Itàlia que van decidir no formar-ne part. **On fa més mal la no-adhesió de l'Estat espanyol és a Catalunya, que genera aproximadament el 40% de les patents que Espanya registra a l'European Patent Office (EPO)**.
 - La protecció de la propietat industrial i intel·lectual dels resultats de recerca és un procés que està centralitzat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques (OEPM), és a dir, el Govern espanyol és qui en té les competències. Aquest, exigeix traduccions al castellà, fet que ja d'entrada causa un perjudici addicional a Catalunya; també pel que fa als agents generadors de patents a Catalunya, alguns han vist denegats ajuts que els permetien cobrir una part del cost de les patents perquè Catalunya no complia l'objectiu de dèficit. Ara, les universitats ja no poden optar a aquest ajut, només les empreses.

A partir del 2016 les universitats hauran de pagar les taxes de les patents (ara exemptes); la qual cosa els suposarà un problema, ja que el pressupost de què disposen per a despeses de patents és limitat.
- **L'Estat ha imposat una taxa de reposició del 10% del personal investigador (afecta les universitats, consorcis i programa I3)**. El Real Decreto Ley 20/2011, de 30 de

desembre va establir aquesta taxa de reposició del 10%, la qual va durar les anualitats 2012, 2013 i 2014. Aquesta reducció de la taxa de reposició és incompatible amb el correcte funcionament de les grans infraestructures i centres que finança o cofinança el propi Estat. Se'n ressenten consorcis, com el Sincrotró Alba, i es perden posicions investigadores com les places Ramon i Cajal, I3 o el personal del CSIC.

- L'any **2015** la taxa de reposició d'efectius s'ha incrementat fins a un màxim del 50% per a la contractació de personal investigador doctor, que hagi superat una avaluació equivalent al certificat I3, en la modalitat d'investigador distingit com a personal laboral fix. Tot i aquest increment, la determinació de la taxa de reposició en els termes en què ho fa l'Estat continua essent limitativa de la capacitat d'acció de la Generalitat, que es veu en l'obligació d'atendre's als col·lectius i a les característiques que l'Estat marca, i que no contempen ni permeten un fàcil encaix dins del model català en R+D, radicalment diferent de l'estatal.

- **L'Estat deixa buida la competència cedida a la Generalitat sobre autoritzacions inicials com a investigador de la Generalitat. També centralitza la renovació de l'estada per estudis als investigadors amb contracte predoctoral.**

El Govern de l'Estat controlarà tots els estudiants extracomunitaris que estan contractats com a predoctorals. Fins ara, la via de tenir una estada per estudis i un permís de treball feia que els expedients no passessin per l'Administració General de l'Estat.

En l'àmbit de les universitats:

Fa més de 20 anys que l'Estat incompleix la llei en matèria de beques a l'estudi i no n'ha traspassat la titularitat a la Generalitat, tal i com reconeixen els tribunals.

No només això, sinó que a l'última sentència del Tribunal Constitucional del 19 de febrer de 2015, el mateix Tribunal troba injustificable diferir el traspàs del ple exercici de les competències en matèria de beques a les comunitats autònomes.

En aquesta mateixa sentència el TC reconeix que les beques de mobilitat (destinades a cursar estudis en Comunitat Autònoma distinta a la del domicili familiar de l'estudiant) són territorialitzables i que, per tant, la titularitat i l'exercici de les competències de gestió d'aquestes beques corresponen a la Generalitat de Catalunya.

A més:

- **Menysteniment del català i obligatorietat de traducció jurada de la documentació, informació, peticions, (...) que s'adrecen a l'Estat.** Cada vegada és més freqüent que es demani als centres de recerca que facin arribar la seva documentació en castellà, traduïda per un traductor jurat. Això suposa temps i costos innecessaris i indica el nul

interès de l'Estat (o de determinats ministeris) per disposar dels instruments necessaris per tenir una "relació normal" amb una de les llengües oficials de l'Estat.

- **La LOMQE pretén introduir una revàlida nacional centralitzada al final de batxillerat i eliminar, en principi, la selectivitat.** Afortunadament hi ha acords amb les universitats per preservar un accés universitari ordenat. El futur de l'FP i dels cicles també podria acabar afectant l'accés universitari des de cicles.

La LOMQE és una llei educativa regressiva i amb greus conseqüències per a Catalunya si es desenvolupés tal com està previst.

- **L'Estat deixa de fer-se càrrec, a compte dels seus pressupostos anuals, de les beques pel total de l'import de la matrícula, tant dels graus com dels màsters.** Amb la nova regulació RDL 14/2012, el Ministeri només es fa càrrec del finançament del límit inferior de la forquilla de preus públics de cada estudi i obliga les comunitats autònomes a finançar amb càrrec als seus pressupostos el cost dels preus que sobrepassin aquest llindar mínim que hagin fixat en el marc de la seva política de preus i dintre dels llindars establerts.

Els serveis no traspassats han de ser finançats amb càrrec als pressupostos de l'Estat. La normativa aprovada estableix obligacions financeres a la Generalitat en un servei no traspassat, fins al punt que per, al curs 2013-2014, el volum d'import d'aquest diferencial que unilateralment no assumeix l'Estat, tal i com és la seva obligació per ser un àmbit -beques generals- **no traspassat, té un cost situat al voltant dels 21 milions d'euros que ha d'assumir el sistema de la Generalitat de Catalunya.**

- **L'Estat va establir un model universitari "d'ample espanyol" (4 anys de grau i 1 de màster), en contra de la voluntat de la Generalitat i les universitats catalanes.** El Govern espanyol va optar per una adaptació a l'Espai Europeu d'Educació Superior amb una estructura de graus de 4 anys i de màsters d'1 any, en contra del model massivament implementat a Europa de graus de 3 anys i màsters de 2 i en contra de la voluntat del Govern de Catalunya i les universitats. Finalment s'ha reconduït en part aquest problema amb la publicació d'un Reial Decret que modifica el RD 1393, i estableix una durada flexible dels graus entre 3 i 4 anys. Ara cal però procedir a la publicació de les ordres de modificació dels continguts del conjunt de titulacions (bàsicament professions regulades) que tenen directrius pròpies.
- **L'Estat continua posant traves al desenvolupament d'un model contractual com el que s'està desplegant a Catalunya, necessari per impulsar la internacionalització de les nostres universitats. El model funcional continua sent la referència per al sistema universitari espanyol.** Malgrat el reconegut dèficit d'internacionalització del sistema universitari estatal que posa obstacles a la integració de professorat estranger en les nostres institucions i que els resta competitivitat, l'Estat continua posant traves al model contractual.
 - Dificulta la participació de professorat contractat permanent en determinats càrrecs (com ara rector) i tribunals.

- No prioritza el PDI contractat permanent entre el col·lectiu susceptible de ser reposat. Computa exclusivament les baixes de PDI funcionari per establir la "taxa de reposició" i en ocasions (2011 i 2012) ha obligat que les noves estabilitzacions siguin exclusivament per a PDI funcionari.

Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Mentre la UE i la Generalitat incrementen el pressupost al Pla de desenvolupament rural (PDR), l'Estat redueix la seva aportació al camp català en un 74%, en el marc del PDR 2014-2020 i no més dóna 59 M€ dels previstos per a tot el període. Per contra, en d'altres comunitats autònomes l'aportació estatal és molt més elevada.

- **L'Estat ha reduït la seva aportació al Pla de desenvolupament rural en un 74% i no més dóna 59 M€ dels previstos per a tot el període.** La UE incrementa el pressupost un 11%, i se situa en 348,5 M€, i la Generalitat un 1% i arriba als 402,9 M€.

L'Estat aporta a Catalunya una ínfima part del finançament, mentre que a d'altres comunitats autònomes els aporta gairebé la mateixa quantitat que hi posa la pròpia comunitat autònoma. Com a exemple, a continuació es detallen les aportacions de l'Estat al PDR de Catalunya i al de Castella i Lleó:

	UE		Estat		Com. Autònoma		TOTAL	
	M€	%	M€	%	M€	%	M€	%
Catalunya	348,5	43,0	58,8	7,3	403,2	49,7	810,5	100,0
Castella i Lleó	969,0	53,2	418,4	23,0	435,5	23,9	1.822,9	100,0

L'Estat aporta a Castella i Lleó el 23% dels ajuts (418,4 M€), mentre que a Catalunya hi aporta únicament el 7,3% dels ajuts (58,8 M€).

Tot i que l'Estat justifica la seva baixa aportació al·legant que és un tema de competència autonòmica, l'Estat ha aprovat un Marc Nacional i un PDR Nacional que, fonamentats en la seva competència sobre les bases i coordinació de planificació general sobre l'activitat econòmica, condiona totalment les polítiques de la Generalitat.

- **Retard entre l'aprovació dels fons del Ministeri d'Agricultura i la seva transferència** al Tresor de la Generalitat de Catalunya, constant en totes les línies cofinançades per l'Estat. Aquest fet suposa que el sector rebi els ajuts amb endarreriment.

Com a exemple, els endarreriments dels ajuts a les indústries agroalimentàries per a la millora de la transformació i la comercialització dels productes agraris de l'any 2012 (4,6 M€). La Generalitat té preparats i comptabilitzats els documents per pagar aquest ajut

per la part que correspon al finançament de la Generalitat i la petició dels fons procedents de la Unió Europea, però no es pot tramitar la totalitat del pagament perquè manca la part de finançament de l'Estat.

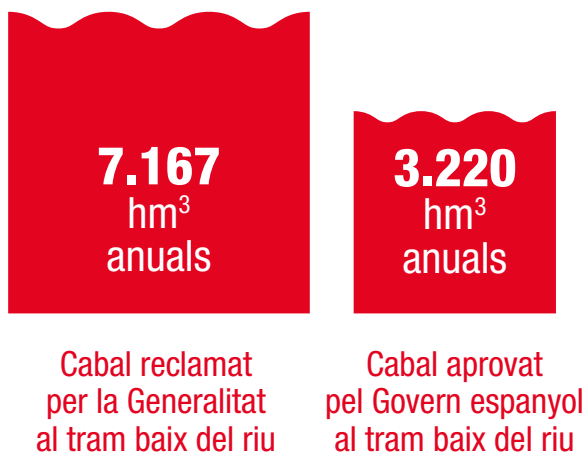
- **Reducció de l'import dels fons distribuïts en Conferències Sectorials d'Agricultura i Desenvolupament Rural.** Es tracta dels fons que l'Estat, mitjançant el Ministeri, transfereix al Departament d'Agricultura per finançar activitats o matèries relatives a programes respecte dels quals la Generalitat de Catalunya té assumides les competències d'execució.
- **L'Estat ha eliminat les aportacions al pla financer del Fons Europeu Marítim i de la Pesca 2014-2020.** Durant el període 2007-2013, aquesta aportació a Catalunya va representar el 10% del pla financer. Aquest repartiment és, a més, el resultat d'un sistema de distribució de fons que no reconeix prou la importància del sector de la pesca i l'aqüicultura, i estableix un factor de correcció basat en el repartiment desigual de l'anterior programació que penalitza les comunitats de no convergència com Catalunya, que ja van realitzar esforços superiors en anteriors programacions financeres. A més d'aquesta reducció, estableix una política de recentralització de determinades línies d'ajut, com la paralització temporal i la paralització definitiva, que limita les competències de la Generalitat i dificulta l'accés als ajuts per part del sector pesquer.
- **Incompliment del conveni de novembre de 2010, de la Disposició adicional tercera** pel qual s'havien de transferir 12 M€ al Departament d'Agricultura per obres ja executades i, finalment, el cost el va haver d'assumir el Departament.
- **Incompliment del finançament de diverses obres de regadius declarades d'interès general** que ha de finançar el Ministeri, però no està complint amb les obligacions (p. ex. Fenollet, Bolòs, etc.)
- **Eliminació de la participació autonòmica en les actuacions de camins rurals declarades d'interès general que executa el Ministeri.** El Departament col·laborava amb la direcció facultativa de les obres amb l'objectiu de facilitar la relació amb el territori i evitar el desplaçament de tècnics del Ministeri. En les últimes actuacions que s'estan duent a terme (camins de la zona del Segarra-Garrigues) no hi ha participació del Departament en la Direcció facultativa. La realitzen funcionaris del Ministeri sense ni tan sols informar el Departament.
- **L'Estat ha optat per un model d'aplicació de la PAC centralitzat**, que deixa sense marge de maniobra Catalunya: el model de regionalització del pagament base; la no inclusió dels productors exclusius de vinya, fruita i horta; els sectors i imports que tindran ajuts acoblats; la gestió dels drets de pagament base; etc. Tot plegat impossibilita que des de Catalunya es pugui implementar un model d'aplicació adequat a les necessitats del sector agrari i ramader català.

Polítiques de sostenibilitat ambiental

Un nou Pla hidrològic de l'Ebre, que no preveu el cabal ecològic proposat per Catalunya, i posa en perill l'existència del Delta i de les seves activitats.

- **El nou Pla hidrològic de l'Ebre no preveu el cabal ecològic proposat per Catalunya.** El cabal ecològic per al tram final del riu que ha aprovat el Consell de Ministres és la meitat del que es considera necessari i contravé la Directiva Marc de l'Aigua de la UE. Incrementa en 445.000 ha la superfície de regadiu de la conca, la majoria fora de Catalunya. La superfície ara és de 965.000 ha. A més, es passa de consumir el 55% de l'aigua de la conca a consumir-ne el 70%.

Pla de Conca de l'Ebre

Incrementa en **445.000 hectàrees** la superfície de regadiu de la conca, la majoria fora de Catalunya. Ara és de **965.000 hectàrees**.

Es passa de consumir el **55%** de l'aigua de la conca a consumir-ne el **70%**.

El consum d'aigua creix dels 7.880 hm³ anuals actuals (55% de l'aportació del riu) a 10.000 hm³ anuals (**70% de l'aportació del riu**).

Altres conflictes en matèria d'aigua són:

- **Deute pendent de l'Estat a favor de Catalunya en matèria d'aigües de 24 M€ (disposició addicional 3ª de l'Estatut d'autonomia).** El 8 de novembre de 2010, el secretari d'Estat d'Hisenda i Pressupostos i Hisenda del Govern de l'Estat es van comprometre mitjançant acord escrit amb el conseller d'Economia i Finances de la Generalitat, a donar compliment a la disposició addicional 3ª de l'Estatut, que obligava a destinar 500 M€ per a inversions en infraestructures a la comunitat autònoma de Catalunya. La partida corresponent als projectes en matèria del cicle de l'aigua pendent actualment és de 24 M€.
- **L'Estat no realitza cap aportació dels pressupostos generals a l'Agència Catalana de l'Aigua, mentre que sí que ho fa per a la resta d'organismes de conca de l'Estat, fet que suposa un greuge comparatiu.**
- **Manca finalitzar les actuacions per garantir l'abastament d'aigua en els municipis del Pla de restitució territorial del projecte de descontaminació de l'embassament**

de Flix. Tot i que l'ACA ha dut a terme la seva part de les actuacions (redacció de projectes i tramitació de les expropiacions), ACUAMED està dilatant la seva part. La manca d'aquestes obres suposaria que, en cas d'accident de contaminació durant les obres de descontaminació que s'estan executant, bona part dels municipis aigües avall del riu es quedarien sense abastament alternatiu.

- **Centralització de les autoritzacions d'abocament d'aigües residuals.** Tot i que l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix l'ACA com a autoritat competent per a l'atorgament d'autoritzacions d'abocament a Catalunya, la CHE continua aplicant el Decret de traspassos de l'any 1985, segons el qual l'ACA tramita fins a la proposta de resolució i la CHE resol. Això suposa una duplictat d'emissió d'informes i incertesa jurídica.

Aquest conflicte actualment es troba als tribunals, i el TSJC ha dictat sentències anul·lant les autoritzacions d'abocament atorgades per l'ACA. Tot i que el juny de 2014 l'ACA i la CHE van establir els criteris per a l'elaboració d'aquests informes entre ambdues parts, encara hi ha 100 expedients per resoldre als tribunals que afecten moltes persones.

- **Doble imposició per als usuaris de les conques de l'Ebre i del Segre en relació amb els tributs de l'aigua.** En les conques compartides els ajuntaments i particulars es veuen subjectes a una doble imposició: el cànon de control d'abocaments (Estat) i el cànon de l'aigua (Generalitat). Aquesta doble imposició suposa un greuge econòmic respecte altres territoris catalans i espanyols.
- **Pagament del cànon de derivació a l'Estat per valor de 9,7 M€ a l'any, un greuge comparatiu.** El Consorci d'Aigües de Tarragona (CAT) està obligat a pagar 9,7 M€ a l'any en concepte de cànon de derivació pel "minitransvasament" de l'Ebre cap al Camp de Tarragona. Tanmateix, aquests diners no es destinen a l'objecte del cànon i el seu pagament ha perdut sentit. A més, suposa un greuge comparatiu en relació amb molts altres transvasaments de conca similars.

- **Altres conflictes de competència ACA-CHE:**

- Resolució dels informes que afecten grans infraestructures (p. ex. AVE) a les conques intercomunitàries. La CHE demana a l'ACA els expedients sencers per resoldre, fet que complica la tramitació dels expedients.
- La CHE no accepta inscripcions de concessions del Registre d'Aigües atorgades per l'ACA a la conca de l'Ebre.
- La CHE vol obrir oficina a les Terres de l'Ebre per a la tramitació administrativa de les funcions que ja són delegades a l'ACA.
- La CHE continua fent el servei de guarderia fluvial a tot el Territori de l'Ebre, funcions que van ser traspassades a l'ACA l'any 1985.
- La tramitació de les Declaracions responsables de navegació haurien d'anar a càrrec de l'ACA.

L'àmbit de la sostenibilitat ambiental no queda exempt de mesures centralitzadores:

- **Uniformització de la legislació en matèria d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes, sense considerar les especificitats de cada territori.** S'ha presentat recurs d'inconstitucionalitat contra aquesta Llei (Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental) que estableix un procediment comú a tot l'Estat de caràcter uniformitzador i sense marge de maniobra per a les comunitats autònomes.
- **Incompliment de la resolució a favor de la Generalitat per la no territorialització dels beneficis del 0,7% de l'IRPF de caràcter ambiental.** El conflicte es remunta al 2008, quan l'Estat va publicar la 1a de les convocatòries de subvencions en el marc d'aquest finançament destinat únicament a les associacions i fundacions d'àmbit estatal, limitant la participació de les entitats ambientals catalanes. Per això, el 2009 es va presentar un conflicte positiu de competències contra l'Estat davant del Tribunal Constitucional, el qual es dirimeix a favor de la Generalitat. Tot i així, el passat any 2013 el MAGRAMA va tornar a treure la convocatòria amb els mateixos objectius i destinataris, i sense donar compliment a la resolució del Tribunal Constitucional.
- **L'Estat impedeix l'accés de la Generalitat als beneficis provinents dels mercats del Fons de Carboni originats a Catalunya.** La Generalitat ha reclamat la part dels recursos que li correspondrien dels drets de subhasta, tenint en compte que una part important de les polítiques pel canvi climàtic es realitzen des de la Generalitat. L'Estat espanyol no només s'ha tancat en banda a aquesta proposta sinó que ha destinat 450 M€ dels 500 M€ disponibles a reduir el dèficit de tarifa i només 50 M€ a polítiques de clima.

Pel que fa als recursos que podrien correspondre a Catalunya, per al període 2013-2020, si la tona de CO₂ es pagués a 15 €, s'estimen uns ingressos de 125 M€ anuals.
- **L'Estat centralitza les convocatòries dels projectes Clima,** que subvencionen en base al Fondo de Carbono, i centralitza de manera total i absoluta la seva gestió sense subministrar informació a les comunitats autònomes dels projectes que tenen lloc en el seu territori, més enllà del nom i beneficiari.
- **Centralització de tributs de competència autonòmica: impost sobre la comercialització de gasos fluorats.** Tot i que és la Generalitat qui efectua a Catalunya el control i el seguiment de la comercialització de gasos fluorats, l'Estat ha creat un nou impost que grava aquesta comercialització. Tota la gestió d'aquest nou tribut correspon a l'Agència Tributària Espanyola (impostos especials) sense donar marge a la Generalitat.
- **Dilació de la cessió de l'observatori del cim del Turó de l'Home acordada el 2009 per la Comissió Bilateral Estat-Generalitat.** Tot i l'acord inicial, des de l'octubre de 2013, moment en el qual el Departament de Territori i Sostenibilitat va sol·licitar formalment la cessió gratuïta del domini de la finca on es troba l'Observatori del Turó de l'Home, no s'ha rebut resposta i es continua a l'espera de la signatura de la cessió per part de la subdirectora general de Patrimoni del Estado. L'objectiu és recuperar la sèrie històrica de dades i regenerar l'edifici de l'Observatori, en estat d'abandonament des de fa anys.

- **IVA deduïble del Servei Meteorològic de Catalunya.** L'Agència Tributària estatal ha modificat (sense emparar-se en cap modificació legislativa) els criteris de deduïbilitat de l'IVA del Servei Meteorològic de Catalunya fet que comportarà la necessitat d'incrementar les transferències de la Generalitat a aquest ens, tot i l'esforç que aquest Servei està fent per incrementar les fonts de finançament externes a la Generalitat.

En l'àmbit de la gestió de residus:

- **Manca de finançament del Centre d'Activitat Regional pel Consum i la Producció Sostenible per part del Ministeri (1,04 M€/any).** Tot i que l'Estat és el responsable del 80% del finançament anual del centre, des de fa 3 anys no es rep cap finançament del Ministeri, i l'Agència de Residus de Catalunya ha hagut d'assumir totes les despeses, que sumen 1.300.000 € anuals.
- **Incompliment de l'Acord marc de gestió de residus d'Andorra entre el Regne d'Espanya i el Govern d'Andorra.** L'Estat ha incomplert l'acord de gestió entre l'Estat i Catalunya pel qual l'ARC exercia l'encomana de gestió dels trasllats. Aquest incompliment comporta un tràmit menys àgil, ja que caldrà esperar la resolució definitiva de l'autorització de trasllats i notificar tot l'expedient al Ministeri.
- **Ignorar la realitat territorial catalana quant a la gestió de residus.** La Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració de 2014 ha posat contra les cordes moltes administracions locals catalanes perquè ha transferit la gestió dels residus a les diputacions, ignorant en el cas de Catalunya moltes administracions supramunicipals, com és el cas dels consells comarcals.
- **Centralització del sistema unificat d'autorització per a la gestió de residus.** La Llei de residus i sòls contaminats ha establert un sistema d'autoritzacions centralitzat per tot el territori espanyol, sense tenir en compte les competències de les comunitats autònomes. Aquesta modificació afecta les autoritzacions de Sistemes Integrats de Gestió de Residus (SIG) que passaran a requerir una "doble autorització" de gestors de residus.

En el cas de les autoritzacions dels SIG, això suposa la pèrdua de la capacitat de la Generalitat davant els SIG per exigir-los el compliment d'objectius, pactar les compensacions econòmiques per als ens locals o l'assumpció dels costos derivats de les campanyes informatives i de sensibilització.

3 Recentralització per la via normativa

Laminació de l'autogovern

Recentralització de l'Administració

Sota l'excusa d'eliminar possibles duplicitats institucionals i administratives, l'Estat proposa eliminar organismes sense valorar el repartiment competencial.

L'Estat proposa que la Generalitat supprimeixi institucions i organismes estatutaris de forta implantació a Catalunya com el Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes o el METEOCAT.

El Govern de l'Estat ha impulsat una reforma administrativa, basada en l'informe elaborat per la Comisión para la Reforma de las Administraciones Públicas (Informe CORA) amb l'objectiu d'eliminar les duplicitats institucionals i administratives. L'Estat, però, assumeix per defecte que l'origen de la duplicitat són les comunitats autònomes sense entrar a valorar és obligar la distribució competencial. Per això, el Govern català valora molt desfavorablement aquestes mesures i només n'accepta un baix percentatge.

- **L'Estat proposa que la Generalitat supprimeixi, a més d'institucions com el Síndic de Greuges o la Sindicatura de Comptes, altres organismes estatutaris com l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'Autoritat Catalana de la Competència, l'IDESCAT, el Meteocat i les Oficines a la Unió Europea i a l'exterior.**

També proposa la supressió o reducció d'un bon nombre d'organismes no recollits expressament a l'Estatut d'autonomia de Catalunya però creats a l'empara de les competències estatutàries i de la potestat d'autoorganització de la Generalitat, com ara les oficines de cooperació al desenvolupament, la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, el Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació, l'Agència Catalana de Certificació, l'Institut Cartogràfic de Catalunya, l'Agència de Qualitat Universitària, l'Institut Català de l'Energia o el Centre d'Estudis d'Opinió, entre d'altres.

- **L'Estat limita el règim jurídic dels consorcis.** Es tractava d'un àmbit fins ara obert i de lliure configuració i organització per part dels membres dels propis consorcis. L'Estat ara opta, en canvi, per dictar unes bases molt minucioses que deixen poc marge a la regulació del propi òrgan.

En el cas dels consorcis científics, la nova regulació estatal en matèria de Consorcis és molt perjudicial perquè **es els consorcis es veurien privats de la seva capacitat de captació i atracció de talent i de les pròpies polítiques contractuals.** Això no és

factible en un centres que fan de la internacionalització i competència científica el seu model de captació de personal investigador.

- **L'Estat crea una base de dades única i centralitzada de subvencions.** La Base de dades nacional de subvencions esdevé el sistema nacional de publicitat de les subvencions per a totes les administracions públiques. Aquesta base de dades serà gestionada per la Intervenció General de l'Estat i totes les administracions públiques li hauran de trametre el text de les convocatòries de subvencions, la informació que es requereix i les subvencions concedides en el marc de cada convocatòria, sense cap excepció per raó de la quantia.
- **L'Estat incrementa les mesures que incideixen en la capacitat de decisió de la Generalitat a través de la Llei estatal de racionalització del sector públic i les lleis de l'acció i del servei exterior de l'Estat.** Entre els àmbits afectats destaquen:
 - Organització i activitat de l'Administració pròpia (funció pública, contractació, procediment, béns públics, subvencions, acció exterior -tractats i altres acords internacionals).
 - Organització territorial i relacions entre administracions.
 - Intervenció en l'economia (unitat de mercat, control dels equipaments i dels horaris comercials).
 - Ordenació del territori, les infraestructures i l'urbanisme (aigües, costes, ports).
 - Ensenyament i formació (model d'immersió lingüística, programació i avaluació de l'ensenyament, control de centres i del seu personal, formació ocupacional).
 - Autonomia financera de la Generalitat, tant en el vessant dels ingressos (restricció de l'endeutament, desactivació d'impostos creats per la Generalitat) com en el de la despesa (determinació dels nivells de dèficit, límits de contractació de personal, imposició de càrregues financeres i increment general de la tutela estatal).
- **Centralització de competències a través de solucions tecnològiques.** L'Estat proposa la creació de diversos portals únics, finestretes úniques, centres únics d'atenció telefònica, centrals d'informació i bases de dades úniques en diversos àmbits (organització institucional, gestió econòmica, subvencions, relacions amb l'Administració local, etc.), que li permeten dotar-se d'una informació detallada sobre l'organització i l'activitat de les comunitats autònomes, incrementar el control de les nostres actuacions i limitar la potestat d'autoorganització de la Generalitat.
- **Afebliment de l'autonomia financera i pèrdua de facultats executives de la Generalitat.** Les mesures recentralitzadores imposades per les normes estatals són molt diverses i afecten també la seva autonomia financera o bé suposen una pèrdua de facultats

executives, que passen a l'Administració de l'Estat, reforçant-la de forma evident, o que simplement desapareixen (desregulació o liberalització d'activitats).

- **Harmonització del règim dels convenis i creació d'un Registre Electrònic d'Òrgans i Instruments de Cooperació.** L'Estat vol detallar el caràcter bàsic dels convenis, el seu contingut i objectius, un termini de vigència que no podrà ser superior a 4 anys, les pròrrogues que no podran superar els 50 anys i les causes d'extinció. També s'exigeix que siguin financerament sostenibles.
- **Creació d'un Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local.** És un registre públic administratiu, hereu de l'actual Inventari de Entes del Sector Público Estatal (INVESPE) però amb un àmbit d'aplicació general a totes les administracions que dependrà de la Intervenció General de l'Administració General de l'Estat.
- **Limitació a l'autoorganització.** L'Estat pretén regular de manera exhaustiva i detallada el procediment administratiu comú i fixar les relacions entre la Generalitat i l'Estat a nivell administratiu, i no entre governs. L'Estat acabarà no deixant marge per a l'autoorganització de les comunitats autònomes i els ens locals.
- **Creació d'un Portal edictal únic.** L'Estat ha establert l'obligatorietat de publicar les notificacions dels actes administratius que realitzi qualsevol Administració Pública al BOE, mitjançant un Tauler edictal únic. Aquesta previsió vulnera competències de la Generalitat quan neguen eficàcia jurídica a les notificacions dels actes administratius de la Generalitat publicats al DOGC.
- **Ús preeminent de mitjans electrònics per a la tramitació administrativa.** L'Estat té la voluntat de configurar el procediment electrònic com a únic possible, qüestionant la viabilitat del procediment en format paper sense fer menció al règim de transició d'un model a l'altre i sense atendre les possibilitats i particularitats de cadascuna de les administracions.
- **Homogeneïtzació i control per part de l'Estat de la producció normativa** amb l'avantprojecte de Llei del procediment administratiu comú de les Administracions Públiques. L'Estat regula per primera vegada amb caràcter unitari i uniformador el procediment d'elaboració de normes i no només es limita a la producció de disposicions administratives sinó a tot el procediment d'elaboració de normes de caràcter general.

Es crearà l'obligació d'elaborar l'aprovació d'un Pla Anual Normatiu, que s'haurà d'incorporar al Portal de transparència de l'Administració pública que correspongui.

- **L'Agència Estatal de Meteorologia (AEMet) reclama, de manera recurrent, l'exercici de les competències meteorològiques a Catalunya.** Mentre, l'Administració de l'Estat va redactar un Avantprojecte de Llei de meteorologia (fonamentat en l'informe de la Comisión de Reforma de la Administración Pública -CORA) per suprimir els serveis meteorològics autonòmics i, en conseqüència, absorbir el Servei Meteorològic de Catalunya, argumentant duplicitats d'estacions meteorològiques, que finalment ha quedat aturat.

- **Proposta d'assumpcions de competències cartogràfiques per l'Institut Geogràfic de l'Estat i ampliació de la xarxa geodèsica**, en una decisió purament política, econòmicament costosa i innecessària, perquè pot disposar de la xarxa catalana existent i perfectament homologada.

Autonomia local

El Govern de l'Estat imposa a les corporacions locals l'adhesió a determinades plataformes estatals, aprofitant que aquestes necessiten acollir-se als diferents mecanismes de finançament posats en marxa pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

De la mateixa manera, les obliga a reportar directament amb el Ministeri, la qual cosa dificulta que la Generalitat exerceixi la tutela financera dels ens locals. Aquesta actitud provoca que es dupliqui la tramesa d'informació (a la Generalitat i al Ministeri), generant ineficiències i confusió.

- **La nova Llei de l'Administració local (LRSAL) envaeix les competències de la Generalitat de Catalunya i del món local.** La nova normativa de l'Estat sobre l'Administració local allunya la prestació de serveis de l'entorn més proper de la ciutadania. Els ajuntaments deixaran de tenir competència per oferir a les persones del seu municipi serveis tan bàsics com l'atenció domiciliària o l'atenció a la infància en situació de risc.

Aquesta política ataca directament el model català d'atenció a les persones que sempre ha apostat per l'atenció en la proximitat al seu domicili per evitar-los desplaçaments i per donar resposta de manera més ràpida i amb millor coneixement de cada situació personal.

- **L'Estat qüestiona aspectes de la nova Llei del règim especial d'Aran i del règim de la Carta municipal de Barcelona.**
 - **Llei de l'Aran:** Es qüestionen aspectes singulars del seu règim com la integració singular de l'Aran en la divisió territorial de Catalunya, la condició de l'aranès com a llengua pròpia, i d'ús normal i preferent, l'atribució de les competències que corresponen als consells de vegueria en la mesura que podrien buidar la institució provincial en el territori d'Aran, el reconeixement del dret a decidir del poble aranès i la consulta sobre el contingut de la Llei.
 - **Carta de Barcelona:** Es qüestiona la configuració de la Carta municipal de Barcelona com a norma bàsica de l'ordenament jurídic propi.
- **Manca de respecte als instruments ja desenvolupats per altres administracions i a l'autonomia local.** El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha **condicionat la rebaixa dels tipus d'interès i la millora de les condicions financeres** dels préstecs atorgats a l'emparedats dels mecanismes extraordinaris de finançament per al pagament de proveïdors formalitzats el 2012 a les corporacions locals a **l'adhesió a determinades plataformes estatals** com són *Emprende en tres* i *FACe-Punt General d'Entrada de*

Factures Electròniques de l'Administració General de l'Estat, quan existien plataformes similars desenvolupades pel **Consorti Administració Oberta de Catalunya** i a les quals estaven prèviament adherides aquestes corporacions locals.

- **Manca de racionalitat imposada al sector públic local en obligar a duplicar la trama d'informació.** L'Ordre HAP/2105/2012, d'1 d'octubre, per la qual es desenvolupen les obligacions de subministrament d'informació prevista a la Llei Orgànica 2/2012 (LOEPSF), de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera ha suposat per a les corporacions locals la **duplicació de la informació a remetre** en formats diferents a la **Generalitat de Catalunya**, qui té i exerceix la competència de la tutela financera dels ens locals catalans, i al **Ministeri d'Hisenda** i Administracions Públiques, que **vol centralitzar aquesta informació**. Tot i que aquesta normativa no suposa una invasió competencial, genera **ineficiències** per als ens locals i confusió.
- **Invasió en les competències de la Generalitat, pel que fa a tutela financera.** El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha instrumentat diferents mecanismes per proveir de liquiditat les corporacions locals condicionats a l'aprovació per part d'aquestes d'un pla d'ajust, que únicament és autoritzat i supervisat pel Ministeri, al qual la corporació local ha de reportar directament. La manca d'autorització i supervisió de la Generalitat per a aquest finançament i el seguiment directe de l'execució d'aquests plans dificulta l'exercici de la tutela financera dels ens locals que la Generalitat ha de suplir amb proactivitat.

Limitació de l'acció exterior

- **Obstacles i impediments continus per part del Govern espanyol a l'acció exterior de la Generalitat, tot i que aquesta s'ha demostrat efectiva per projectar Catalunya com a país de prestigi i defensar directament els interessos de Catalunya davant d'altres països i organismes.**
- **Les noves normatives de l'Estat menyscaben i retallen l'acció exterior del Govern català, que es veu sotmesa a la vigilància i al control de l'Estat espanyol.**

- Amb les normatives espanyoles es restringeix molt la llibertat de l'acció exterior de la Generalitat, atès que cal informar amb caràcter previ dels viatges, visites, intercanvis, actuacions i de la signatura d'acords o convenis amb altres governs, encara que aquests acords se signin en matèria de competències exclusives de la Generalitat. S'exerceix, doncs, un control previ i un estret marcatge polític a l'exercici d'una competència que té reconeguda la Generalitat a l'EAC.
- Els ciutadans catalans que han volgut gestionar documentació en llengua catalana a consolats espanyols a l'exterior s'han trobat amb la negativa d'aquestes legacions, atenent a una suposada obligatorietat de presentar tota documentació en llengua castellana.

- Així mateix, el Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació espanyol, per mitjà de les representacions diplomàtiques espanyoles, ha posat dificultats, impediments o ha boicotejat directament la celebració d'actes acadèmics, culturals, socials o reunions bilaterals del Govern amb ens o organismes d'altres estats.
- **L'Estat ha recorregut qualsevol iniciativa en matèria d'acció exterior** amb la intenció de limitar la capacitat catalana. Destaquen:
 - Creació de les delegacions de Catalunya a Àustria i Itàlia (Decrets 167/2014 i 168/2014)
 - Registre dels catalans a l'exterior de la Generalitat (Decret 71/2014), que té per objectiu conèixer les demandes i necessitats dels catalans i catalanes residents a l'exterior.
 - Nomenament del representant permanent de la UE (Decret 2/2015).
- **Extrema intervenció i control estatal sobre l'acció exterior de la Generalitat**, molt agreujat en la recent normativa dictada en la Llei 25/2014, de 27 de novembre, de tractats i altres acords internacionals, la qual comporta obstruccions a la formalització de memoràndums d'entesa (MOUS) i l'assoliment formal d'acords en matèria d'universitats i recerca amb altres estats o institucions científiques i acadèmiques de prestigi internacional. Aquesta política de cooperació i expansió internacional que fins fa poc es venia desenvolupant sense condicionants administratius i controls estatals, ara queda vinculada a la comunicació i informe preceptiu del Ministeri d'Assumptes Exteriors.
- **Boicot a l'ús de la llengua catalana** davant les legacions espanyoles, a la celebració de reunions bilaterals del Govern i a actes culturals, socials o acadèmics promoguts per la Generalitat per fer difusió de la realitat catalana a l'exterior.

Manca de col·laboració en seguretat i protecció civil

En un món cada cop més globalitzat, les competències policials en l'escena internacional són cada cop més necessàries i, en aquest àmbit, l'Estat es resisteix a facilitar la tasca internacional als Mossos d'Esquadra, una policia amb èxits contrastats.

Alguns dels impediments en l'àmbit de la seguretat i protecció civil:

- **Manca de disposició a equiparar competències de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra en l'àmbit internacional**, concretament, a equiparar-les amb la resta de forces i cossos de seguretat de l'Estat en l'àmbit de les persecucions transfrontereres regulades al conveni Blois.
- **L'Estat espanyol no facilita als Mossos d'Esquadra l'accés a les bases de dades estatals i internacionals d'àmbit policial, informació a la qual sí que poden accedir**

la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. L'accés a aquestes bases de dades respon a la necessitat d'afrontar les noves formes de terrorisme internacional i una delinqüència cada vegada més organitzada i estructurada.

- **Impediments normatius estatals per poder convocar places de Mossos d'Esquadra.** La limitació imposada a les lleis de pressupostos estatals dels darrers anys per convocar places vacants de nou ingrés ha impedit arribar a la xifra prevista de mossos d'esquadra, amb un dèficit actual de 1.300 efectius. Això contrasta amb el fet que l'Estat espanyol ha destinat quasi la meitat d'efectius de les darreres promocions de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat a Catalunya, territori que ja compta amb els Mossos d'Esquadra com a policia ordinària i integral.
- **Incompliment en el traspàs de la competència de Salvament Marítim.** L'Estat espanyol incompleix l'Estatut en no traspassar les funcions i els mitjans de la competència executiva de salvament marítim, que correspon a la Generalitat.
- **El SEPRONA de la Guàrdia Civil segueix destinant efectius al compliment de les disposicions per a la conservació de la natura i el medi ambient a Catalunya,** quan és una competència que correspon als Agents Rurals i als Mossos d'Esquadra.
- **El Pla estatal d'emergència de les centrals nuclears de Tarragona (PENTA) no s'adapta a l'estructura de protecció civil de la Generalitat de Catalunya,** que s'utilitza per gestionar les emergències no nuclears. El PENTA posa sota la direcció de l'Estat els diferents organismes autonòmics que normalment gestionen les emergències sota la direcció de la Generalitat.

Atac al model comercial català i a la defensa dels consumidors

Tot i que el model comercial català és un model d'èxit i de consens, l'Estat ha obert litigis en tots els àmbits (horaris, rebaixes, grans equipaments) i sota l'excusa d'una major eficiència econòmica, ha seguit amb mesures recentralitzadores.

- **Horaris comercials.** El litigi obert per l'Estat en matèria d'horaris comercials mitjançant una legislació pretesament bàsica vol traslladar a Catalunya un model de desregulació i l'Estat justifica aquesta imposició en pro d'una suposada eficiència econòmica. S'ha demostrat, però, que el model comercial català resisteix millor i garanteix una oferta variada per als consumidors.
- **Rebaixes.** La fixació de períodes de rebaixes serveix perquè els consumidors comprin més barat i perquè els comerciants "treguin" els estocs sobrants de les temporades d'estiu i d'hivern. Quan l'Estat defensa el criteri de "rebaixes sempre que ho decideixi l'operador",

en realitat està posant en situació d'avantatge els operadors que poden fer constants rotacions d'estocs –els grans–, a més de provocar desconcert entre els consumidors.

- Crear asimetries en la competència pot beneficiar determinats operadors, però de cap manera dinamitza la demanda a nivell global.
- **Equipaments comercials.** El Govern de l'Estat ha recorregut les mesures legislatives catalanes que impedeixen la implantació de grans establiments comercials fora de la trama urbana. Atès que el 91% de desplaçaments a aquests centres es fan en cotxe particular, la seva proliferació congestiona les xarxes viàries, incrementa el temps que els ciutadans han de dedicar a desplaçaments i perjudica el medi ambient.
- **Llei de garantia de la unitat de mercat (LGUM).** És un clar exponent de la forma com l'Estat justifica la seva praxi centralitzadora i desreguladora amb el pretext de perseguir una major eficiència econòmica:
 - L'aplicació de la norma de l'autoritat d'origen permet que els grans operadors qüestionin la regulació de cada comunitat, traslladant les seves seus a aquelles que són més permissives i que, per tant, es desenten en major grau de l'ordenació comercial i de l'interès general. D'aquesta forma es configuren veritables “paradisos administratius”. A llarg termini, el nou context suposa un entorn hostil per a les empreses que volen mantenir uns estàndards socials elevats, i acaba derivant en una limitació de la capacitat de tria dels consumidors.
 - **Implantació d'establiments.** La LGUM s'empara en les raons imperioses d'interès general reconegudes per la Directiva de Serveis per qüestionar diversos criteris de l'ordenació dels equipaments comercials (lindar de superfície de venda, lindar poblacional i règim d'intervenció administrativa). En el cas dels lindars poblacionals, la norma obvia que l'obertura de grans equipaments a municipis petits provoca gran quantitat de desplaçaments des dels altres nuclis urbans, amb les subsidiàries conseqüències a nivell de mobilitat i medi ambient. A llarg termini, la presència de competidors que aprofiten aquestes condicions fa inviable l'existència d'un bon nombre de comerços de l'àrea d'influència; conseqüentment, l'oferta comercial es dispersa causant un gran perjudici a la ciutadania, molt especialment a les persones grans o les que tenen la mobilitat reduïda.
 - **Artesania.** La LGUM vol unificar els requisits per accedir a un carnet d'artesà, així com també la llista d'oficis i el règim sancionador. En ambdós casos, això comporta un excés d'homogeneïtzació que no es correspon amb les particularitats pròpies de cada ofici i de cada territori.
- **Deslleialtat institucional.** D'ençà el 2011, l'Estat utilitza les Cambres de Comerç com a administració perifèrica per executar en el territori polítiques de promoció del comerç per a les quals no té competència, en virtut d'un conveni entre el Ministeri i el Consejo Superior de Cámaras. Els fons que hauria de gestionar la Generalitat es mobilitzen d'acord

a uns criteris que **no vetllen per preservar el model comercial de Catalunya** (el 2010, darrer any en què foren transferits, aquests fons van ascendir a 1,4 milions d'euros).

-
- **La defensa del consumidor ha topat reiterades vegades amb un posicionament contrari de l'Estat: és especialment rellevant que l'Estat recorre les accions que ha emprès la Generalitat per donar resposta a les persones que es troben en situació de pobresa energètica, la modificació del codi de consum per defensar els deutors hipotecaris o la defensa dels consumidors davant les participacions preferents.**

- **En el cas de la pobresa energètica, l'Estat incompleix les directives europees.**
-

- En relació amb la Llei 20/2014 de modificació del Codi de Consum per la millora de la **protecció als deutors hipotecaris**, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha obert el procés negociador previ a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat per part del Govern de l'Estat.
- La Comissió Nacional del Mercat de Valors va manifestar a l'Agència Catalana del Consum que les **actuacions inspectores** que estava duent a terme en matèria de comercialització irregular de les **participacions preferents vulneren el seu àmbit competencial**, i va amenaçar de prendre les accions oportunes per evitar-ho. El Banc d'Espanya ha emès circulars regulant aspectes "purament" de consum com la informació als usuaris, la mida de lletra dels contractes, etc., incidint en aspectes de defensa de les persones consumidores i usuàries que són competència de la Generalitat.
- Sobre la base de la Llei general de telecomunicacions, la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i Societat de la Informació ha manifestat reiteradament que –llevat la resolució de conflictes o reclamacions–, **les administracions de consum s'haurien d'abstenir de sancionar les companyies de telecomunicacions**, atès que les competències en aquesta matèria corresponen a l'Estat.
- La Llei de racionalització i sostenibilitat de les administracions locals ha modificat la Llei 7/1985, de 27 d'abril, de bases de règim local, i ha **suprimit de l'article 25 com a competències pròpies dels ens locals la referència a la defensa de les persones consumidores i usuàries**. Això pot comportar una possible incidència en relació amb el finançament per part de l'Estat de les competències pròpies municipals.
- A més, proliferen els recursos d'inconstitucionalitat del PP i del Defensor del Poble contra els articles relacionats amb els **drets lingüístics dels consumidors** (articles 128.1 i 211.5 i les corresponents conseqüències sancionadores) del Codi de Consum de Catalunya.

Pel que fa a pobresa energètica:

- La Unió Europea va publicar les directives 2009/72/CE sobre normes comunes pel mercat interior de l'electricitat i la 2009/73/CE sobre normes comunes pel mercat interior

del gas natural **que obliguen els estats membres a definir el concepte de client vulnerable.**

- **El Govern català va modificar el Codi de Consum definint el concepte de client vulnerable i prohibint la interrupció del subministrament d'energia durant els mesos hivernals.** Aquesta norma va ser operativa fins que el TC va admetre a tràmit el recurs del Consell de Ministres, cosa que va produir la suspensió de la vigència i aplicació del Decret Llei 6/2013 a partir del 29/09/2014.
- Amb l'objectiu de superar aquesta limitació, la Llei 20/2014 de 29 de desembre va **definir el concepte de client vulnerable i prohibeix la interrupció del subministrament d'energia durant els períodes crítics.**
- La Generalitat a més va **demanar l'exempció de l'IVA per als serveis energètics i d'abastament d'aigua per a les famílies que, d'acord amb els serveis socials de cada comunitat autònoma, siguin declarats com a clients vulnerables.** Si s'exonerés els clients vulnerables del pagament de l'IVA, automàticament veurien reduïda la seva factura en un 21%, percentatge que, sumat al 25% de reducció del bo social, suposaria una baixada conjunta de prop d'un 40%. El Govern central **es va negar a atendre aquesta petició** i la Generalitat ha demanat a la Comissió Europea que faci complir al Regne d'Espanya les Directives abans esmentades.

Conflictivitat institucional

La conflictivitat competencial que es planteja entre el Govern de l'Estat i la Generalitat de Catalunya es formalitza davant el Tribunal Constitucional (TC) mitjançant:

- Recursos d'inconstitucionalitat, respecte normes amb rang de llei.
- Conflictes de competència o impugnacions directes, respecte normes o actes sense rang de llei.

Cal assenyalar que abans de prendre la decisió d'acudir al Tribunal Constitucional, a més de sol·licitar un dictamen al Consell de Garanties Estatutàries, en el cas dels recursos d'inconstitucionalitat, es fa una negociació en el marc de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat adreçada a resoldre la discrepància competencial i, en el cas dels conflictes de competència, es fa un requeriment previ al·legant els motius pels quals es considera que la norma en qüestió vulnera els límits competencials.

Amb posterioritat a la Sentència del Tribunal Constitucional número 31/2010, de 28 de juny, mitjançant la qual es va resoldre el recurs que els diputats del Grup parlamentari popular al Congrés de Diputats havien presentat contra l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006, s'ha generat la conflictivitat següent:

La Generalitat de Catalunya ha recorregut davant el TC 47 normes estatals:

- 19 conflictes de competència contra decrets estatals
- 28 recursos d'inconstitucionalitat contra lleis estatals

Per la seva banda, l'Estat ha recorregut 19 normes o disposicions catalanes:

- 1 conflicte negatiu de competència que no va ser admès pel TC
 - 15 recursos d'inconstitucionalitat
 - 3 recursos d'impugnació directa de disposicions autonòmiques
-

Des de l'esmentada sentència, el Tribunal Constitucional **ha resolt 94 assumptes**. D'aquests, 31 han estat sentències favorables, 17 sentències parcialment favorables, 7 parcialment desfavorables i 34 desfavorables, així com 5 assumptes resolts per interlocutòries del TC (4 desapareguts l'objecte i 1 desistit per la Generalitat en haver obtingut la satisfacció extraprocessal).

Actualment, en relació amb la conflictivitat amb l'Estat, a maig de 2015, estan en tràmit al Tribunal Constitucional **pendents de resolució 43 assumptes**, dels quals: 33 recursos i conflictes plantejats pel Govern de la Generalitat i 10 plantejats per l'Estat.

A banda d'aquesta conflictivitat, que implica al Govern de la Generalitat de Catalunya, cal tenir també en compte la que s'ha produït entre el Parlament de Catalunya i diversos òrgans de l'Estat, que també pot tenir impacte sobre el repartiment competencial.

A l'Annex 2 d'aquest document s'hi relaciona el detall d'impugnacions que la Generalitat ha plantejat contra normes estatals perquè envaïen les seves competències i la que, per la seva banda, l'Estat ha plantejat contra normes catalanes.

Incompliments de l'Estat de la legalitat vigent

Tot i que l'Estat porta una elevada quantitat d'assumptes de l'Administració de la Generalitat davant dels tribunals amb l'objectiu de limitar-li el seu grau d'actuació, el cert és que el mateix Estat sovint incompleix la legalitat vigent i els compromisos adquirits.

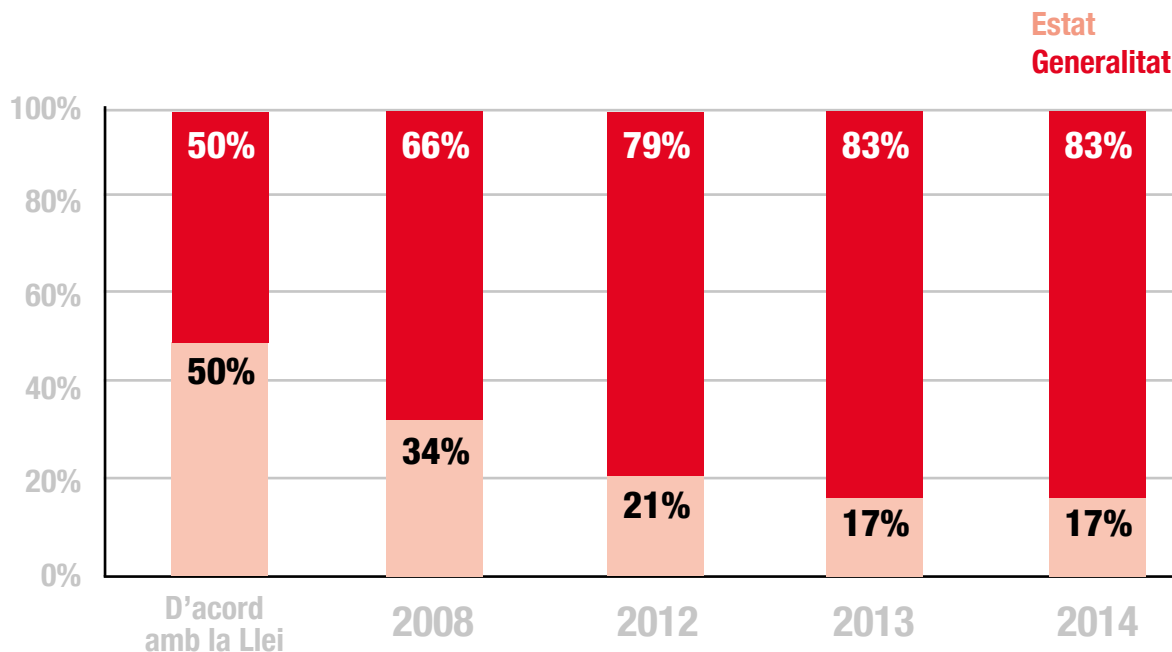
En aquest sentit, si bé tant el Tribunal Constitucional com la jurisdicció ordinària han dictat sentències que reconeixen les competències de la Generalitat de Catalunya, l'Estat no les ha tingut en compte i ha continuat incomplint la legalitat vigent.

Alguns d'aquests incompliments s'han allargat en el temps, amb el consegüent perjudici sobre la ciutadania de Catalunya. Destaquen:

- Fa més de 20 anys que **l'Estat incompleix la llei en matèria de beques a l'estudi, tot i que els Tribunals han reconegut que la titularitat és de la Generalitat.**
- **La territorialització dels fons del 0,7% de l'IRPF** destinats a finalitats socials ha estat una reivindicació constant de la Generalitat des de l'any 1998, però l'Estat incompleix sistemàticament les sentències del Tribunal Constitucional favorables a la gestió territorial del 0,7% de l'IRPF. Aquest incompliment representa 20 milions d'euros que les entitats socials catalanes deixen de rebre per destinar a finalitats socials.
- De forma similar, **també s'incompleix la resolució a favor de la Generalitat per la no territorialització dels beneficis del 0,7% de l'IRPF de caràcter ambiental.** Tot i que el Tribunal Constitucional ha donat la raó a la Generalitat, el passat 2013 el Ministeri va tornar a treure la convocatòria mantenint com a beneficiàries dels ajuts les entitats d'àmbit estatal, limitant la participació d'entitats d'àmbit català, i sense donar compliment a la resolució del Tribunal Constitucional.
- **Continua incomplint-se sistemàticament l'antiga sentència dels anys 90** sobre el Plan Futuras que obliga l'Estat a una territorialització dels fons destinats a subvencions turístiques. Cada any apareixen noves convocatòries i distribucions de fons en matèria de Turisme.

- El **finançament de la Llei de dependència** també constitueix un incompliment de la legalitat: si l'Estat havia d'aportar el 50% del finançament públic i el 50% restant la Generalitat, la realitat és que l'Estat n'aporta el 17% i la Generalitat el 83%.

Finançament públic de la Llei de dependència

L'any 2014, per cada 10 € públics destinats a la Llei de dependència, la Generalitat en va aportar 8,25 i l'Estat només 1,75 (haurien d'haver aportat el mateix).

L'Estat cada cop hi participa menys.

- Com ja s'ha dit, l'Estat ha incomplert la **Disposició addicional tercera** de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i té un deute que arriba als 3.967 milions d'euros, que s'haurien de destinar al **finançament d'infraestructures**.

En un altre ordre de coses, si bé sense tenir caràcter normatiu, a aquests incompliments s'hi podria afegir la promesa de 4.000 milions d'euros que s'havien de destinar al **Pla de rodalies de Catalunya 2008-2015**, i del qual només s'ha executat un 7%, o el mateix pla de carreteres que l'Estat tampoc ha executat.

Aquests incompliments obliguen la Generalitat a anar de nou als tribunals i defensar la seva actuació en base a la legalitat. De fet, hi ha **nombroses sentències favorables a la Generalitat a les quals l'Estat no ha donat compliment** i ha continuat regulant i gestionant de forma centralitzada sense tenir en compte el sentit de les sentències, fet que ha obligat a la Generalitat a acudir a la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

És important assenyalar que el fet d'haver **d'anar als tribunals per aquests incompliments comporta despeses de mitjans econòmics i materials importants** i entorpeix el funcionament normal de l'activitat de l'Administració.

Entre els casos més evidents, cal destacar diverses línies de subvencions destinades a programes de serveis socials i integració de persones immigrants, en què davant de la consolidada doctrina del Tribunal Constitucional que reconeix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'assistència i serveis socials, l'Administració General de l'Estat ha reaccionat, any rere any, modificant la regulació de les bases de les convocatòries amb l'objectiu d'intentar desvincular les subvencions d'aquesta competència exclusiva. En relació amb aquest punt cal citar expressament els reials decrets aprovats l'any 2013:

- Reial decret 535/2013, de 12 de juliol, pel qual s'estableixen les subvencions a entitats del Tercer Sector d'àmbit estatal col·laboradores amb l'Administració de l'Estat.
- Reial decret 536/2013, de 12 de juliol, pel qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions estatals destinades a la realització de programes d'interès general, amb càrrec a l'assignació tributària de l'Impost sobre la renda de les persones físiques, en l'àmbit de la Secretaria d'Estat de Serveis Socials i Igualtat.

D'aquesta manera, la Generalitat s'ha vist obligada a acudir al Tribunal Suprem, al Tribunal Superior de Justícia de Madrid i a l'Audiència Nacional, depenent de quin sigui l'òrgan judicial competent per raó del territori i per la naturalesa de les disposicions recorregudes.

D'altra banda, recentment el Tribunal Superior de Justícia de Madrid ha dictat les sentències núm. 680/2014, de 18 de desembre i núm. 655/2014, de 2 de desembre, que són favorables a la Generalitat i anul·len les resolucions de la Direcció General de Migracions de dates 14 i 28 de maig de 2013 per les quals es van convocar subvencions dins l'àrea d'integració de persones immigrants. No obstant això, la Direcció General de Migracions del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, mitjançant la Resolució de 10 de març de 2015, ha convocat de nou subvencions per al desenvolupament de programes dirigits a persones immigrants.

En d'altres casos, com per exemple en les subvencions per a la integració d'immigrants destinades a municipis i administracions locals, la reacció de l'Estat davant l'opció presa per l'Administració de la Generalitat ha consistit a deixar de convocar les ajudes.

En l'Annex 3 es relacionen tot un seguit de recursos contenciosos administratius que la Generalitat ha hagut d'interposar en contra d'actes de l'Administració de l'Estat amb l'objectiu de defensar les competències que li són pròpies i que abasten molts àmbits d'actuació: ajuts universitaris, infraestructures, habitatge, ensenyament, agricultura i ramaderia, cultura, indústria, etc.

Atac al model d'escola catalana

Llei orgànica de millora de la qualitat de l'educació (LOMQE)

- L'aprovació de la Llei orgànica de millora de la qualitat de l'educació ha introduït canvis profunds en el model de distribució de competències educatives entre l'Estat i les comunitats autònomes. El canvi de model educatiu redueix les competències autonòmiques a aspectes residuals, molt inferiors a les que fins ara han estat reconegudes per l'Estatut d'autonomia i per les anteriors lleis orgàniques educatives.
- La nova llei impossibilita la continuïtat del model d'escola inclusiva i del sistema d'immersió lingüística.

La Llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa (LOMQE) porta a terme una reforma que afecta la totalitat del sistema educatiu, amb una nova distribució de competències que es converteix en fonament per a una nova agrupació de les assignatures per blocs en funció de la competència (Govern, Ministeri, comunitats autònomes i centres) i no pas per criteris pedagògics com havia estat fins ara.

També es regula, **per primer cop** en l'àmbit educatiu, **el dret a rebre l'educació en les llengües oficials** i atribueix a un òrgan estatal l'avaluació i control d'aquesta regulació.

La LOMQE **altera l'ordre constitucional i estatutari de distribució de competències** en establir una nova ordenació del sistema educatiu i es **reserva en exclusiva la competència curricular relativa a les assignatures amb més transcendència acadèmica i el règim d'avaluació final** a l'educació secundària obligatòria (ESO) i al batxillerat, en el qual ni s'avaluen els continguts desenvolupats per la comunitat autònoma (tret de llengua cooficial), ni es dóna participació a la comunitat autònoma, **vulnerant així les competències compartides en matèria d'ordenació curricular. Així mateix vulnera la competència exclusiva en llengua pròpia i és contrària als drets lingüístics en l'àmbit de l'ensenyament.**

El seu desplegament afecta tots els àmbits de l'ensenyament:

- Es qüestiona un model on el català és la llengua normalment emprada i on els currículums han de garantir el ple coneixement de les dues llengües al final de l'etapa obligatòria.
- **S'obliga al pagament de despeses d'escolarització en centres privats.** El Govern de l'Estat regula el procediment administratiu per al reconeixement a l'alumnat que cursi educació bàsica amb llengua cooficial, a obtenir una compensació per les despeses d'escolarització en un centre docent privat on el castellà sigui emprat com a llengua vehicular, quan l'administració educativa no proveeixi una oferta raonable d'ensenyament en castellà.

La Generalitat ha plantejat recurs d'inconstitucionalitat, atès que es crea **un nou control jeràrquic de l'Administració central respecte de les comunitats autònomes, que vulnera l'autonomia política i envaeix competències de la Generalitat en matèria d'educació i de llengua pròpia** i establint un procediment de revisió i sanció que s'atorga el Govern Central respecte d'una competència pròpia de la Generalitat com és l'oferta educativa i la concreció que cada centre realitza del seu propi projecte educatiu. **L'Estat posa en risc el sistema d'immersió lingüística.**

- **Proves finals d'ESO i Batxillerat.** La regulació de les proves finals d'ESO i Batxillerat es projecta gairebé exclusivament sobre les assignatures troncales, amb la qual cosa **es deixa la Generalitat sense contingut competencial sobre ordenament curricular i esdevé simple executora de la normativa educativa estatal.**
- **FP Bàsica.** El Reial decret 127/2014, de 28 de febrer, pel qual es regulen aspectes específics de la Formació Professional Bàsica dels ensenyaments de formació professional del sistema educatiu, s'aproven catorze títols professionals bàsics, es fixen els seus currículums bàsics i es modifica el Reial decret 1850/2009, de 4 de desembre, sobre expedició de títols acadèmics i professionals corresponents als ensenyaments establerts en la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.
- **Curriculum bàsic de l'Educació Primària, ESO i Batxillerat.** Es tracta d'un disseny curricular antiquat, exageradament exhaustiu i que no permet la participació de les comunitats autònomes en les matèries troncales, de fet a la pràctica l'anul·la. Es preveu, a més a més, **l'avaluació única i centralitzada al final de cada etapa i controlada per l'Estat**, el qual d'aquesta manera s'assegura el control del contingut. **La Generalitat perd competències per determinar els continguts curriculars i la dedicació horària a les diferents assignatures** i també perd l'avaluació final de l'alumnat.

Altres mesures recentralitzadores

L'atac a l'essència del model d'ensenyament català ve complementat amb tot un seguit de mesures recentralitzadores que vulneren les competències de la Generalitat i limiten el seu abast d'actuació.

De nou, aquestes mesures afecten tots els àmbits de la docència:

- **El Ministeri sol·licita mesures cautelars al TSJC que afecten el procés de preinscripció escolar.** El Ministeri va sol·licitar al TSJC una mesura cautelar positiva per la qual es fixés una proporció raonable de l'ús vehicular del castellà, que s'obligués la Generalitat a garantir un 25% de les matèries no lingüístiques en castellà a les persones que ho sol·licitessin i demana que es notifiqui individualment a tots els alumnes preinscrits o matriculats la possibilitat de sol·licitar-ho.
- **Beques de formació i investigació per a graduats universitaris.** Programa de beques de formació per a graduats universitaris amb expedient acadèmic excel·lent per a la rea-

lització d'activitats de suport a la docència en centres d'Educació Primària amb especials dificultats. A partir d'una proposta positiva, **aquest programa incideix directament en diversos aspectes competència de la Generalitat**. D'una banda, i pel seu impacte en la borsa de professorat, interfereix en la provisió de llocs de treball docents. D'altra, atès que els potencials becats són d'arreu d'Espanya, teòricament es podria produir la situació que s'atorgués la beca a graduats sense els coneixements oportuns de llengua catalana. En aquest sentit s'ha demanat la inclusió del coneixement de la llengua catalana com a requisit per a l'accés d'aquests becaris a places en centres del nostre territori.

- **Cessió de dades de centres per a avaluacions de programes de cooperació territorial.** El Ministeri pretén **centralitzar les dades dels centres educatius** de tot l'Estat amb diferents excuses. **La Generalitat perd competències per determinar continguts.**
- **"Punto Neutro".** Es tracta d'una plataforma digital de material didàctic per a tot Espanya amb l'excusa de la disminució de costos. Amb aquesta iniciativa s'aconsegueix **l'homogeneïtzació i el control dels continguts curriculars** pràcticament escola per escola. **La Generalitat perd competències per determinar continguts.**
- **Marc comú de la competència digital.** Marc per facilitar la transformació i el desenvolupament de la cultura digital a l'aula. De nou un altre element **d'unificació-centralització** a partir del desenvolupament i disseny de les eines, cursos de formació i avaluació. **La Generalitat perd competències per determinar continguts.**
- **Certificats de professionalitat.** El RD del 2013 que regula les directrius comunes dels certificats de professionalitat **envaeix competències pròpies**. L'Estat es reserva la determinació normativa dels procediments d'avaluació i acreditació de les atribucions professionals corresponents a cada certificat, dels requisits personals i materials necessaris per desenvolupar la formació corresponent i per determinar la composició i els requisits dels qui componguin les Comissions d'Avaluació de les proves necessàries per expedir el certificat de professionalitat, així com el funcionament d'aquestes Comissions. La Generalitat va plantejar conflicte al TC. El tribunal va determinar que els certificats de professionalitat corresponen a l'àmbit de les competències en matèria laboral respecte de les quals la Generalitat només té competències executives.
- **Racionalització de la despesa.** Mitjançant RD Llei de 2012, de mesures urgents de racionalització de la despesa pública en l'àmbit educatiu, l'Estat es reserva la determinació de la jornada setmanal del personal docent i el règim de compensació amb hores complementàries i queda limitada la possibilitat de substituir transitòriament els professors titulars per funcionaris interins fins que hagin transcorregut deu dies des que s'ha produït la situació que dona lloc a la substitució. Aquesta limitació s'aplica tant als centres públics com als centres privats sostinguts amb fons públics.

L'increment de la jornada lectiva del personal docent i l'increment del termini per a la substitució transitòria del professorat, **afecten les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria educativa, així com les competències exclusives d'organització reconegudes a l'EAC.**

- **RD d'ordenació curricular de l'Educació Primària, ESO i FP i Batxillerat.** L'any 2013 el TC va desestimar els conflictes plantejats per la Generalitat. El TC nega que, de la Constitució i de l'Estatut, se'n derivi un dret a rebre l'ensenyament en una de les llengües oficials, i afirma el caràcter vehicular de les dues llengües, que han de ser impartides en la intensitat suficient –però no necessàriament equilibrada– per garantir el dret a conèixer i usar totes dues llengües. També declara que **correspon a l'Estat establir els mecanismes que assegurin el coneixement mínim de la llengua espanyola** previst a l'article 3 de la CE, perquè “una regulació dels horaris mínims que no permetés un ensenyament eficaç de les dues llengües no donaria compliment al deure que deriva de l'article 3 de la CE”. El TC desestima així mateix la impugnació referida a la possibilitat de detreure un 10% de l'horari total a les comunitats autònomes amb llengua pròpia per a l'organització dels ensenyaments d'aquesta llengua i a la determinació de l'horari que correspon als ensenyaments comuns de llengua castellana.

Pel que fa a l'FP, el Govern de la Generalitat considerava que la regulació dels mòduls de la formació professional, en la mesura en què determinava quan es poden cursar els mòduls de formació en els centres de treball i quan el mòdul referit al projecte, i com s'ha d'organitzar l'oferta de mòduls presencial o a distància, **superava el contingut de la normativa bàsica per entrar en aspectes purament organitzatius que corresponen a la Generalitat.**

- **Condicions de formació per a l'exercici de la docència.** L'any 2008 l'Estat promulga el RD pel qual es defineixen les condicions de formació per a l'exercici de la docència en l'educació secundària obligatòria, el batxillerat, la formació professional i els ensenyaments de règim especial i s'estableixen les especialitats dels cossos docents d'ensenyament secundari. Però el RD anava més enllà en determinar amb caràcter bàsic quines matèries podien impartir els funcionaris docents dins i fora de cada especialitat, de manera que **condicionava aspectes organitzatius com ara l'orientació educativa o l'atenció a la diversitat, deixant la Generalitat sense marge de regulació pròpia.** El TC (2014) desestima els arguments de la Generalitat considerant que la regulació de les especialitats docents cal emmarcar-la en la matèria educativa i no en la referida a funció pública per tal de garantir una homogeneïtat del sistema educatiu i un nivell de formació homogeni per a tots els escolars.
- **Ensenyaments mínims d'educació primària.** L'any 2006 es va promulgar el Reial Decret per desenvolupar la Llei Orgànica d'educació que va fixar, en relació amb l'educació primària, les àrees de coneixement que s'han d'impartir en cada cicle d'aquesta etapa, quines han de ser les competències bàsiques que els alumnes han d'assolir i els continguts mínims, els objectius i l'horari necessari per impartir-los. Però, a més, va desenvolupar també aspectes relatius a l'acció tutorial, a l'avaluació, la promoció i l'avaluació de diagnòstic i aspectes referits a l'atenció dels alumnes amb necessitats educatives especials. En el conflicte, el Govern de la Generalitat considerava que aquesta regulació no reunia les condicions materials ni formals de la normativa bàsica i entrava en aspectes organitzatius. La sentència del TC és desestimatòria (2014). Pel que fa a l'ús de les llengües, el TC estableix que la determinació de l'horari que correspon als ensenyaments mínims integra la competència estatal i que correspon a l'Estat establir els mecanismes que assegurin el coneixement mínim de la llengua espanyola.

- **Accés i adquisició de noves especialitats.** L'any 2004 es publica el RD del Reglament d'ingrés, accessos i adquisició de noves especialitats en els cossos docents. Arran del conflicte plantejat per la Generalitat per invasió de competències, **la sentència del TC (2013) amplia cada cop més el concepte del que s'ha d'entendre per bàsic, que pot arribar a incloure aspectes organitzatius o fins i tot executius.**
- **Ley Orgánica de calidad de la Educación (LOCE).** L'any 2002 es promulga la LOCE que **afectava competències de la Generalitat en l'àmbit de l'educació:** definició del que són els ensenyaments comuns; reserva de competències exclusives pel que fa a cossos docents; avaluació i inspecció del sistema; règim d'ajuts i premis; regulació sobre llibres de text, materials curriculars i calendari escolar. La Generalitat va plantejar recurs, que únicament va ser estimat pel que fa al caràcter orgànic d'alguns dels preceptes (Sentència TC del 2012).
- **FP Dual.** Per sentència de l'any 2014, es resol el conflicte de competències contra el RD 1529/2012, de 8 de novembre, pel qual es desenvolupa el contracte per a la formació i l'aprenentatge i s'estableixen les bases de la formació professional dual. El conflicte es desestima en relació amb l'àmbit educatiu; el TC entén que **l'Estat es pot reservar facultats executives i amplia una vegada més el concepte de bàsic a matèries d'organització entre centre i empresa.**
- **Curs de formació sobre el desenvolupament de la funció directiva.** El Reial decret 894/2014 de 17 d'octubre, desenvolupa les característiques del curs de formació sobre el desenvolupament de la funció directiva. Aquest RD **vulnera competències de la Generalitat**, atès que la Llei orgànica només habilita el Govern de l'Estat a desenvolupar les característiques del curs de formació sobre la funció directiva; tanmateix el RD estableix nous requisits no previstos a la LOE per participar en el concurs de mèrits de selecció en regular un nou tipus de curs, el d'actualització, que no està previst a la Llei orgànica i que en tot cas es tracta de formació permanent del professorat, matèria que és competència exclusiva de la Generalitat 131.2 f) EAC.
- **Decret 39/2014, de 25 de març, pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents.** El Ministeri considera que el decret no compleix amb la normativa bàsica estatal. És l'Estat qui té la competència per establir les bases del règim jurídic dels funcionaris públics docents i les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici del dret a l'educació. Li correspon a l'Estat la competència exclusiva de regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals i la regulació dels requisits de titulació del professorat, com a garantia de qualitat de l'educació.
- **Decret 15/2014, d'11 de febrer, pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica en xarxes, instal·lacions i estacions de tractament d'aigua i se n'estableix el currículum.** El Ministeri considera que les titulacions pròpies de la Generalitat de Catalunya poden confondre's amb els títols de formació professional del sistema educatiu amb valor acadèmic i professional a nivell estatal.

Menyspreu per la llengua

L'Estat no només no té pel català l'especial respecte i protecció al que es refereix l'article 3 de la Constitució, sinó que tot al contrari, l'incompleix sistemàticament amb contenciosos permanents que busquen afectar el seu corpus normatiu per minvar els seus efectes (5 lleis impugnades per raons lingüístiques: Llei d'educació, cinema, Codi de consum, occità i acollida), amb la proliferació de legislació i iniciatives contràries a l'avenç o normal desenvolupament del català (LOMQE, Iapao, Decret de trilingüisme de les Balears...).

Aquesta manca de respecte i protecció per la llengua es fa palesa en:

- **“Monolingüisme” a les institucions de l'Estat:**
 - Impossibilitat d'usar el català al Congrés dels diputats, ús limitat i mesurat al senat, Defensor del Poble, Tribunal Constitucional, Suprem...
 - Ignorància, desconeixement i manca de l'ús del català per part del personal dels jutjats, de les forces i cossos de seguretat i d'altres col·lectius dependents de l'Estat (Renfe, etc.) que exerceixen en territoris de parla catalana.
 - **Impediment explícit per tal que el català tingui algun reconeixement internacional.**
- **Normes que imposen el castellà.** Són centenars les disposicions que imposen el castellà a l'etiquetatge dels productes més diversos, especialment freqüents en l'àmbit econòmic on els reglaments tècnics sectorials obliguen a l'ús del castellà, sense respectar l'oficialitat de les altres llengües ni tan sols dins de llurs territoris.
- **Mai s'ha fet efectiu el finançament que estableix la Llei estatal 27/2007, de 23 d'octubre, per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyoles** i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, per a la llengua de signes catalana.
- **Incompliment de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries** (CELROM, aprovada pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa el 25 de juny de 1992): nul·la receptivitat de les recomanacions dels comitès de ministres del Consell d'Europa sobre el compliment dels continguts de la Carta i la censura operada sobre la informació del Govern català en relació amb els informes de compliment de la CELROM.
- La Llei 2/2014, de 25 de març, de l'Acció i del Servei Exterior de l'Estat **només reconeix com a vàlides i oficials les traduccions jurades en castellà i del castellà.** No reconeix els intèrprets jurats del català a altres llengües i a l'inrevés. “Las traducciones e interpretaciones de una lengua extranjera al castellano y viceversa únicamente tendrán carácter oficial si han sido realizadas por quien se encuentre en posesión del

título de Traductor-Intérprete Jurado que otorga el Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación.”

- Bona part de la legislació en matèria lingüística aprovada des del 2009 pel Parlament català ha estat objecte de recursos davant del Tribunal Constitucional.
- **La Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, conté diversos articles que afecten o interfereixen en l'aplicació de la Llei de política lingüística o la Llei del Codi de consum.** El principi de lliure circulació de béns i de persones és un principi comunitari europeu que no hauria d'afectar l'aplicació normal del caràcter oficial de les llengües ni les mesures del seu desplegament o de la seva protecció. En canvi aquesta llei, quan desplega el principi de no discriminació, no considera les especificitats culturals, lingüístiques i competencials de les comunitats autònomes.

La llei també podria invalidar l'oficialitat del català a Catalunya i els drets lingüístics dels consumidors. Així, en virtut d'aquesta un empresari podria negar-se a etiquetar els productes en català, a redactar la documentació en català o, fins i tot, podria al·legar que la seva empresa no disposa de persones que sàpiguen català.

El Govern ha presentat recurs d'inconstitucionalitat contra els articles que creu que afecten l'oficialitat del català i els drets lingüístics dels consumidors.

- **Passivitat de les institucions espanyoles davant de la creixent intolerància lingüística** arreu d'Espanya.
- **La presència del català en els mitjans de comunicació d'abast estatal, públics i privats, és escassa o nul·la.** No hi ha desconnexions per a Catalunya en els privats i la música o la cultura cantada o parlada en català hi és inexistent.
- **Si bé en alguns casos els organismes centrals espanyols han acceptat documents en català, el criteri general és de refusar-hi l'ús de les llengües espanyoles diferents del castellà.** La reserva de competències i capacitats des dels òrgans centrals de l'Estat fa que molt sovint els ciutadans hagin de veure's involucrats en expedients que es tramiten i resolen a la capital de l'Estat. El criteri lingüístic del Govern espanyol és, doncs, radicalment diferent del que impera a Suïssa, Bèlgica o Quebec, on els governs centrals respectius són plurilingües.
- En alguns casos els òrgans dependents de l'Estat no respecten la toponímia establerta per les institucions de Catalunya (Aeroport de Barcelona, Renfe, algunes senyalitzacions de carreteres estatals, pàgines web, etc.)
- Desatenció per part del Ministeri de Justícia per tal que en el **desenvolupament de la prova per a l'exercici de la professió d'advocat (convocada a Barcelona) es donés la possibilitat d'opció lingüística en català**, posant a disposició dels aspirants edicions en català dels quaderns d'examen, fulls de respostes i instruccions de la prova.

-
- **Decisions polítiques –disfressades amb arguments tècnics- del Govern espanyol per reduir l'espai de comunicació català i per limitar les emissions de TV3 i Catalunya Ràdio només a Catalunya, fent-les fora de l'àmbit lingüístic de la llengua catalana.**
 - **Ofec econòmic a les televisions autonòmiques, amb un canvi d'interpretació de normes tributàries relacionades amb l'IVA que ha generat inseguretat jurídica i problemes financers a la CCMA.**
 - **Excessiu tipus de l'IVA cultural, que perjudica les compres de productes audiovisuals per part de la CCMA i, de retruc, la indústria audiovisual catalana.**
-

- El Govern de l'Estat amb majories diverses i els governs territorials del PP **impedeixen l'emissió i recepció de canals de ràdio i televisió en català entre els territoris on es parla.**
- Hi ha una intenció evident del Govern espanyol de minimitzar, o fins de tot d'eliminar, la presència de la llengua catalana als mitjans de comunicació del territoris de parla catalana. Un exemple és l'eliminació del 2n múltiplex de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que suposa una pèrdua de canals en català.
- D'altra banda, l'existència d'un tipus d'IVA tan elevat perjudica el conjunt de la indústria audiovisual catalana i les persones que hi treballen.
- De la mateixa manera, i amb l'excusa de decisions tècniques o jurídiques, l'Estat espanyol obstaculitza i dificulta sistemàticament la tasca i la pervivència de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.
- L'actuació del Govern espanyol en matèria de comunicació busca l'objectiu de minimitzar la projecció de la llengua catalana més enllà de Catalunya, contravenint el que disposa l'article 6.4 de l'EAC.

1 Annex. Traspassos pendents

La política de traspassos ha quedat completament aturada des de l'any 2011 i des d'aleshores, només no s'ha fet cap traspàs ni se n'ha ampliat cap, sinó que la negociació per regular-los, s'ha vist dificultada per diversos factors.

En primer lloc, per la doctrina que el Tribunal Constitucional va establir en la Sentència del juny de 2010 sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006 i que va afeblir en molts casos el fonament estatutari de cada traspàs. En segon lloc, per la posició política del Govern de l'Estat, molt poc favorable a impulsar l'autogovern i, finalment, la manca de diàleg a nivell polític que ha imperat en la relació Administració de l'Estat-Generalitat de Catalunya aquests darrers anys, tot i les reiterades sol·licituds de la Generalitat per abordar-ho.

Tot seguit s'exposen els traspassos que la Generalitat de Catalunya té pendents de cara a poder desenvolupar les competències que li són pròpies d'acord amb la normativa vigent. Des de l'aprovació del Reial decret 651/2011, de 9 de maig, pel qual es van ampliar els mitjans traspassats a la Generalitat de Catalunya en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics al servei de l'Administració de justícia, i de l'aprovació del Reial decret 1099/2011, de 22 de juliol, pel qual es van ampliar els mitjans personals i econòmics en matèria de Funció Pública Inspectora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, no se n'ha fet ni se n'ha ampliat cap altre.

A principis de l'any 2011, la Generalitat va impulsar i coordinar l'actualització de la relació de traspassos que deriven de l'Estatut d'autonomia de Catalunya aprovat el 2006, així com la seva prioritització. Fruit d'això, la representació de la Generalitat va formular la corresponent proposta negociadora a l'Estat, la qual es va concretar el 19 de juliol de 2011 en el si de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat

Tanmateix, el Govern estatal s'ha oposat a iniciar cap tipus de negociació.

Es tracta de les 9 matèries següents, ja previstes a l'Estatut:

1. Titularitat dels immobles de la Tresoreria general de la Seguretat Social adscrits a la Generalitat.
2. Execució de la legislació laboral en l'àmbit del treball, l'ocupació i l'FP per a l'ocupació; mútues d'accidents de treball i malalties professionals.
3. Formació sanitària especialitzada.
4. Autorització de laboratoris farmacèutics i fabricants de productes sanitaris i de cosmètics.
5. Salvament marítim.
6. Seguretat privada.

7. Funcions sobre les dàrsenes esportives i pesqueres situades en ports estatals.
8. Titularitat de l'immoble Palau del lloctinent.
9. Edifici del registre civil de Barcelona i l'Institut Nacional de Toxicologia.

D'altra banda, amb anterioritat a la celebració de la darrera Comissió Bilateral abans esmentada, s'havia arribat a un punt molt avançat en la negociació de dos traspassos que, des d'aleshores, també estan aturats:

1. Beques i ajuts a l'estudi universitari i no universitari (traspàs que s'arrossega des del 1994).
2. Reclamacions economicoadministratives (funcions relatives a entitats de crèdit, cooperatives de crèdit, entitats gestores de plans i fons de pensions i entitats físiques i jurídiques del mercat assegurador)

Finalment, aquestes que s'exposen a continuació són les matèries que la Generalitat de Catalunya estima que són susceptibles que li siguin traspassades d'acord amb la normativa vigent:

1. Arxiu Històric Provincial de Barcelona.
2. Fons propis de Catalunya situats a l'Arxiu de la Corona d'Aragó i a l'Arxiu Reial de Barcelona.
3. Fons bibliogràfics de caràcter històric de les biblioteques provincials.
4. Museu Arqueològic de Tarragona.
5. Mitjans personals i materials per a l'exercici de les funcions corresponents a serveis referents als mercats de valors.
6. Funcions i serveis relatius als òrgans economicoadministratius per a la revisió dels tributs cedits a la Generalitat en la seva totalitat.
7. Avaluació de la qualitat de les universitats.
8. Funcions i serveis relatius al nomenament dels procuradors dels tribunals que prenguin possessió a Catalunya.
9. Ampliació de funcions i mitjans personals i materials en matèria de justícia.
10. Autorització del trasllat de residus des de o cap a tercers països que no pertanyen a la Unió Europea.
11. Serveis annexos als ports i gestió del domini públic en els recintes portuaris.
12. Inspecció d'embarcacions i seguretat marítima.
13. Protecció de dades de caràcter personal.
14. Protecció civil.

15. Organització i Gestió del Patrimoni que integra l'assistència sanitària i els serveis socials del sistema de la Seguretat Social.
16. Funcions i serveis de la Seguretat Social.
17. Mútues d'accidents de treball i malalties professionals.
18. Funcions no traspassades de l'Institut Social de la Marina.
19. Inscripció d'empreses, afiliació i altes i baixes a la Seguretat Social així com les competències d'inspecció i sanció en les mateixes matèries.
20. Centre Nacional de Condicions de Treball de Barcelona.
21. Funcions no traspassades en l'àmbit del treball i l'ocupació.
22. Gestió del Fons de Garantia Salarial (FOGASA).
23. Funcions de la Unitat Administradora del Fons Social Europeu.

2

Annex. Conflictivitat institucional plantejada posteriorment a la Sentència de 20 de juny de 2010 sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya

D'acord amb el llistat que es presenta a continuació, resulta evident que el Govern de la Generalitat s'ha vist obligat en més ocasions que no pas el de l'Estat a demanar al Tribunal Constitucional que dirimís si una norma traspasa o no els límits competencials establerts pel bloc de constitucionalitat vigent.

Enfront a les 19 impugnacions del Govern de l'Estat contra disposicions o lleis catalanes, el Govern de la Generalitat ha fet 47 impugnacions contra normes estatals.

Conflictivitat plantejada pel Govern de la Generalitat de Catalunya contra lleis i decrets estatals que envaeixen les competències catalanes:

19 conflictes de competència contra decrets estatals, 10 dels quals estan pendents de resolució:

1. Pla de Socors Binacional del Túnel de Perthus de la Línia d'Alta Velocitat Perpinyà-Figueres.
2. Real decreto 1715/2010, de 17 de diciembre, por el que se designa a la Entidad Nacional de Acreditación (ENAC) como organismo nacional de acreditación de acuerdo con lo establecido en el Reglamento (CE) nº765/2008 del Parlamento Europeo y el Consejo, de 9 de julio de 2008, por el que se establecen los requisitos de acreditación y vigilancia del mercado relativos a la comercialización de los productos y por el que se deroga el Reglamento (CEE) número 339/2003.
3. Real Decreto 102/2011, de 28 de enero, relativo a la mejora de la calidad del aire. *(Pendent de resolució)*
4. Real Decreto 775/2011, de 3 de junio, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley 34/2006, de 30 de octubre, sobre el acceso a las profesiones de Abogado y Procurador de los Tribunales.
5. Real Decreto 804/2011, de 10 de junio, por el que se regula la ordenación zootécnica, sanitaria y de bienestar animal de las explotaciones equinas y se establece el plan sanitario equino.
6. Real Decreto 1494/2011, de 24 de octubre, por el que se regula el Fondo de Carbono para una Economía Sostenible. *(Pendent de resolució)*
7. Orden SSI/1199/2012, de 4 de junio, por la que se establecen las bases reguladoras y se convoca la concesión de subvenciones para la realización de programas de cooperación

y voluntariado sociales con cargo a la asignación tributaria del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas.

8. Orden SSI/1209/2012, de 4 de junio, por la que se establecen las bases reguladoras de la concesión de subvenciones sometidas al régimen general de subvenciones de la Secretaría de Estado de Servicios Sociales e igualdad.
9. Resolución de 31 de agosto de 2012, de la Secretaría de Estado de Cultura, por la que se convocan ayudas a las Corporaciones Locales para actividades culturales que fomenten la comunicación cultural, correspondientes al año 2012.
10. Real Decreto 1529/2012, de 8 de noviembre, por el que se desarrolla el contrato para la formación y el aprendizaje y se establecen las bases de la formación profesional dual.
11. Real Decreto 189/2013, de 15 de marzo, por el que se modifica el Real Decreto 34/2008, de 18 enero, por el que se regulan los certificados de profesionalidad y los reales decretos por los que se establecen certificados de profesionalidad dictados en su aplicación.
12. Real Decreto 239/2013, de 5 de abril, por el que se establecen las normas para la aplicación del Reglamento (CE) nº 1221/2009 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 25 de noviembre de 2009, relativo a la participación voluntaria de organizaciones en un sistema comunitario de gestión y auditoría medioambientales (EMAS), y por el que se derogan el Reglamento (CE) número 761/2001 y las Decisiones 2001/681/CE y 2006/193/CE de la Comisión. *(Pendent de resolució)*
13. Resolución de 13 de mayo de 2013, de la Secretaría de Estado de la Seguridad Social, por la que se establece el Plan general de actividades preventivas de la Seguridad Social, a aplicar por mutuas de accidentes de Trabajo y enfermedades profesionales de la Seguridad Social en la planificación de actividades para el año 2013. *(Pendent de resolució)*
14. Real Decreto 635/2013, de 2 de agosto, por el que, en desarrollo del “Plan de Impulso al Medio Ambiente en el sector hotelero PIMA Sol”, para la rehabilitación energética de sus instalaciones, se regula la adquisición de créditos futuros de carbono por el Fondo de carbono para una economía sostenible. *(Pendent de resolució)*
15. Real Decreto 609/2013, de 2 de agosto, por el que se establecen los umbrales de renta y patrimonio familiar y las cuantías de las becas y ayudas al estudio para el curso 2013-2014, y se modifica parcialmente el Real Decreto 1721/2007, de 21 de diciembre, por el que se establece el régimen de las becas y ayudas al estudio personalizadas. *(Pendent de resolució)*
16. Real Decreto 1048/2013, de 27 de diciembre, por el que se establece la metodología para el cálculo de la retribución de la actividad de distribución de energía eléctrica. *(Pendent de resolució)*
17. Real Decreto 413/2014, de 6 de junio, por el que se regula la actividad de producción de energía eléctrica a partir de fuentes de energía renovables cogeneración y residuos. *(Pendent de resolució)*
18. Real Decreto 591/2014, de 11 de julio, por el que se regulan los procedimientos administrativos relativos al reconocimiento de la compensación de los costes de escolarización

previstos en el apartado 4 de la disposición adicional trigésimo octava de la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación. *(Pendent de resolució)*

19. Orden HAP/196/2015, de 21 de enero, por la que se aprueban las bases reguladoras de las subvenciones que tengan por finalidad la ejecución de obras de reparación o restitución de: infraestructuras, equipamientos e instalaciones y servicios de titularidad municipal y de las mancomunidades, consecuencia de catástrofes naturales, así como redes viarias de las diputaciones provinciales, cabildos, consejos insulares y comunidades autónomas uniprovinciales. *(Pendent de resolució. El Govern de 2.6.15 va aprovar presentar-lo. El 12.6.15 està pendent d'admissió a tràmit al TC)*

28 recursos d'inconstitucionalitat contra lleis estatals, 23 de les quals pendents de resolució:

1. Ley 25/2009, de 22 de diciembre, de modificación de diversas leyes para su adaptación a la Ley sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio.
2. Ley 40/2010, de 29 de diciembre, de almacenamiento geológico de dióxido de carbono. *(Pendent de resolució)*
3. Ley 2/2011, de 4 de marzo, de Economía Sostenible.
4. Real Decreto-ley 8/2011, de 1 de julio, de medidas de apoyo a los deudores hipotecarios, de control del gasto público y cancelación de deudas con empresas y autónomos contraídas por las entidades locales, de fomento de la actividad empresarial e impulso de la rehabilitación y de simplificación administrativa. *(Pendent de resolució)*
5. Real Decreto-ley 14/2012, de 20 de abril, de medidas urgentes de racionalización del gasto público en el ámbito educativo. *(Pendent de resolució)*
6. Real Decreto-ley 16/2012, de 20 de abril, de medidas urgentes para garantizar la sostenibilidad del Sistema Nacional de Salud y mejorar la calidad y Seguridad de sus prestaciones. *(Pendent de resolució)*
7. Ley 2/2012, de 29 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2012. *(Pendent de resolució)*
8. Real Decreto-ley 20/2012, de 13 de julio, de medidas para garantizar la estabilidad presupuestaria y de fomento de la competitividad. *(Pendent de resolució)*
9. Ley 10/2012, de 20 de noviembre, por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de Justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses. *(Pendent de resolució)*
10. Ley 16/2012, de 27 de diciembre, por la que se adoptan diversas medidas tributarias dirigidas a la consolidación de las finanzas públicas y al impulso de la actividad económica *(Impost de dipòsits bancaris)*.
11. Ley 17/2012, de 27 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2013. *(Pendent de resolució)*

12. Real Decreto-ley 4/2013, de 22 de febrero, de medidas de apoyo al emprendedor y de estímulo del crecimiento y de la creación de empleo. (*Pendent de resolució*)
13. Ley 2/2013, de 29 de mayo, de protección y uso sostenible del litoral y de modificación de la Ley 22/1988, de 28 de julio, de Costas. (*Pendent de resolució*)
14. Ley 8/2013, de 26 de junio, de rehabilitación, regeneración y renovación urbanas. (*Pendent de resolució*)
15. Ley 12/2013, de 2 de agosto, de medidas para mejorar el funcionamiento de la cadena alimentaria. (*Pendent de resolució*)
16. Ley 13/2013, de 2 de agosto, de fomento de la integración de cooperativas y de otras entidades asociativas de carácter agroalimentario.
17. Real Decreto-ley 11/2013, de 2 de agosto, para la protección de los trabajadores a tiempo parcial y otras medidas urgentes en el orden económico y social.
18. Ley 14/2013, de 27 de septiembre, de apoyo a los emprendedores y su internacionalización. (*Pendent de resolució*)
19. Ley 21/2013, de 9 de diciembre, de evaluación ambiental. (*Pendent de resolució*)
20. Ley Orgánica 8/2013, de 9 de diciembre, para la mejora de la calidad educativa (LOM-QE). (*Pendent de resolució*)
21. Ley 20/2013, de 9 de diciembre, de garantía de la unidad de mercado. (*Pendent de resolució*)
22. Ley 24/2013, de 26 de diciembre, del Sector Eléctrico. (*Pendent de resolució*)
23. Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local. (*Pendent de resolució*)
24. Ley 9/2014, de 9 de mayo, General de Telecomunicaciones. (*Pendent de resolució*)
25. Real Decreto-ley 13/2014, de 3 de octubre, por el que se adoptan medidas urgentes en relación con el sistema gasista y la titularidad de centrales nucleares. (*Pendent de resolució*)
26. Ley 18/2014, de 15 de octubre, de aprobación de medidas urgentes para el crecimiento, la competitividad y la eficiencia. (*Pendent de resolució*)
27. Ley 32/2014, de 22 de diciembre, de Metrología. (*Pendent de resolució*)
28. Ley 15/2014, de 16 de setiembre, de racionalización del Sector Público y otras medidas de reforma administrativa. (*Pendent de resolució. El Govern va acordar presentar-lo el 9.6.15. El 12.6.15, està pendent d'admissió a tràmit al TC.*)

Conflictivitat plantejada per l'Estat contra disposicions i lleis catalanes

1 conflicte negatiu de competència que no va ser admès pel TC (i cap conflicte positiu de competència)

1. Gestió dels ajuts de l'Estat destinats als ens locals de Catalunya en el marc del Fons Estatal per a l'Ocupació i Sostenibilitat Local, aprovats per Reial decret llei 13/2009, de 26 d'octubre, de creació del Fons Estatal per a l'Ocupació i la Sostenibilitat Local (FEESL).

15 recursos d'inconstitucionalitat contra lleis catalanes, 9 de les quals pendents de resolució:

1. Llei 4/2010, del 17 de març, de consultes populars per via de referèndum. *(Pendent de resolució)*
2. Llei 35/2010, d'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran. *(Pendent de resolució)*
3. Llei 9/2011, de 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.
4. Llei 2/2012, de 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual. *(Pendent de resolució)*
5. Llei 3/2012, de 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost. *(Pendent de resolució)*
6. Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.
7. Decret llei 4/2012, de 30 d'octubre, de mesures en matèria d'horaris comercials i determinades activitats de promoció. *(Pendent de resolució)*
8. Decret llei 5/2012, de 18 de desembre, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.
9. Decret llei 6/2013, de 23 de desembre, pel qual es modifica la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya. *(Pendent de resolució)*
10. Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic. *(Pendent de resolució)*
11. Llei 3/2014, del 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció. *(Pendent de resolució)*
12. Llei 4/2014, del 4 d'abril, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.
13. Llei 10/2014, de 26 de setembre, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana.
14. Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea. *(Pendent de resolució)*

15. Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives – en relació amb el desenvolupament de les estructures d'Estat. (El Govern central va acordar presentar-lo en la reunió del Consell de Ministres del 12.06.15. Per tant, està pendent d'admissió a tràmit en el TC).

3 recursos d'impugnació directa de disposicions autonòmiques

1. Resolució 5/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya (del 23 de gener de 2013).
2. Decret 129/2014, de 27 de setembre, de convocatòria de la consulta popular no referendària sobre el futur polític de Catalunya.
3. Actuacions adreçades a la celebració d'un procés participatiu sobre el futur polític de Catalunya el 9-N.

Sentit de les resolucions del Tribunal Constitucional

A partir del 29 de juny de 2010, el Tribunal Constitucional ha resolt 94 assumptes.

31 sentències han estat favorables al Govern de la Generalitat, de les quals, aquestes 5 sobre conflictivitat plantejada amb posterioritat a la Sentència de l'EAC:

1. Real decreto 1715/2010, de 17 de diciembre, por el que se designa a la Entidad Nacional de Acreditación (ENAC) como organismo nacional de acreditación de acuerdo con lo establecido en el Reglamento (CE) nº765/2008 del Parlamento Europeo y el Consejo, de 9 de julio de 2008, por el que se establecen los requisitos de acreditación y vigilancia del mercado relativos a la comercialización de los productos y por el que se deroga el Reglamento (CEE) número 339/2003.
2. Orden SSI/1209/2012, de 4 de junio, por la que se establecen las bases reguladoras de la concesión de subvenciones sometidas al régimen general de subvenciones de la Secretaría de Estado de Servicios Sociales e Igualdad.
3. Resolución de 31 de agosto de 2012, de la Secretaria de Estado de Cultura, por la que se convocan ayudas a las Corporaciones Locales para actividades culturales que fomenten la comunicación cultural, correspondientes al año 2012.
4. Real Decreto 189/2013, de 15 de marzo, por el que se modifica el Real Decreto 34/2008, de 18 enero, por el que se regulan los certificados de profesionalidad y los reales decretos por los que se establecen certificados de profesionalidad dictados en su aplicación.
5. Real Decreto-ley 11/2013, de 2 de agosto, para la protección de los trabajadores a tiempo parcial y otras medidas urgentes en el orden económico y social.

17 sentències parcialment favorables al Govern de la Generalitat, de les quals, aquestes 4 sobre conflictivitat plantejada amb posterioritat a la Sentència de l'EAC:

1. Orden SSI/1199/2012, de 4 de junio, por la que se establecen las bases reguladores y se convoca la concesión de subvenciones para la realización de programas de cooperación y voluntariado sociales con cargo a la asignación tributaria del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas.
2. Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.
3. Real Decreto 1529/2012, de 8 de noviembre, por el que se desarrolla el contrato para la formación y el aprendizaje y se establecen las bases de la formación profesional dual.
4. Ley 13/2013, de 2 de agosto, de fomento de la integración de cooperativas y de otras entidades asociativas de carácter agroalimentario.

7 sentències parcialment desfavorables al Govern de la Generalitat de les quals, aquestes 2 sobre conflictivitat plantejada amb posterioritat a la Sentència de l'EAC:

1. Resolució 5/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya.
2. Llei 10/2014, de 26 de setembre, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana.

34 desfavorables al Govern de la Generalitat de les quals, aquestes 11 sobre conflictivitat plantejada amb posterioritat a la Sentència de l'EAC:

1. Ley 25/2009, de 22 de diciembre, de modificación de diversas leyes para su adaptación a la Ley sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio.
2. Pla de Socors Binacional del Túnel de Perthus de la Línea d'Alta Velocitat Perpinyà-Figueres.
3. Ley 2/2011, de 4 de marzo, de Economía Sostenible.
4. Real Decreto 775/2011, de 3 de junio, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley 34/2006, de 30 de octubre, sobre el acceso a las profesiones de Abogado y Procurador de los Tribunales.
5. Real Decreto 804/2011, de 10 de junio, por el que se regula la ordenación zootécnica, sanitaria y de bienestar animal de las explotaciones equinas y se establece el plan sanitario equino.
6. Llei 9/2011, de 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.

7. Ley 16/2012, de 27 de diciembre, por la que se adoptan diversas medidas tributarias dirigidas a la consolidación de las finanzas públicas y al impulso de la actividad económica (Impost dipòsits bancaris).
8. Decret 129/2014, de 27 de setembre, de convocatòria de la consulta popular no referendària sobre el futur polític de Catalunya.
9. Decret Llei 5/2012, de 18 de desembre, desembre, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.
10. Llei 4/2014, de 4 d'abril, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.
11. Actuacions adreçades a la celebració d'un procés participatiu sobre el futur polític de Catalunya el 9-N.

5 assumptes resolts per autos del TC (4 desapareguts l'objecte i 1 desistit per la Generalitat en haver obtingut la satisfacció extraprocessal) tots plantejats amb anterioritat a la Sentència de l'EAC.

A banda d'aquesta conflictivitat que implica al Govern de la Generalitat de Catalunya, cal tenir en compte també la que s'ha produït entre el Parlament de Catalunya i diversos òrgans de l'Estat.

3 Annex. Recursos contenciosos administratius

A banda, de la vulneració de les competències que recull aquest document, hi ha més àmbits competencials de la Generalitat que s'han vist afectats per disposicions o actes de l'Estat que no són ajustats a dret i que han obligat a la Generalitat a acudir davant la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

És important fer notar que en la majoria de les ocasions, l'Administració de la Generalitat, abans de presentar el recurs corresponent, ha esgotat els instruments per aconseguir l'entesa amb l'Administració General de l'Estat fent-li el requeriment previ de derogació de la disposició, l'anul·lació de l'acte, el cessament o modificació de l'actuació material, o l'inici de l'activitat a la qual estava legalment obligada.

A continuació es relacionen actes i disposicions de l'Administració General de l'Estat que, des de finals del 2011 l'Administració de la Generalitat ha recorregut davant la Jurisdicció Contenciosa Administrativa:

Processos electorals i de participació ciutadana

- Acord de la Junta Electoral central de 31 d'octubre de 2012, exp. 293/322, pel qual la Generalitat de Catalunya havia de retirar la campanya institucional d'incentivació del vot promoguda en relació amb les eleccions autonòmiques de 25 de novembre de 2012.
- Acord del Consell de Ministres de 31 d'octubre de 2014, pel que es planteja la impugnació davant el Tribunal Constitucional en relació amb les actuacions de la Generalitat de Catalunya relatives a la convocatòria als catalans/es i persones residents a Catalunya per manifestar la seva opinió sobre el futur polític de Catalunya el 9N.

Finançament i ajuts als universitaris

- Acord del Consell de Ministres de 18-10-13 pel qual es desestima el requeriment efectuat en data 7 d'agost de 2013 contra l'Acord del Consell de Ministres de 28 de juny de 2013, que aprova l'objectiu d'estabilitat pressupostària per als exercicis 2014, 2015 i 2016, i fixa l'objectiu de dèficit per al subsector comunitats autònomes en l'1%, 0,7% i 0,2%, respectivament, així com l'acord de 12-7-13, pel qual s'adequa l'objectiu del dèficit per al subsector comunitats autònomes, en l'1,3%.
- Inacció del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques de fer efectiu el traspàs a la Generalitat dels fons pendents per la liquidació de l'exercici 2008 en aplicació de la

disposició addicional tercera de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Quantia del plet 759 milions d'euros.

- Inacció del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, de fer efectiu el traspàs a la Generalitat dels fons pendents per la liquidació dels exercicis pressupostaris 2009-2010, en aplicació de la disposició addicional tercera del vigent Estatut d'autonomia de Catalunya.
- Inviabilitat d'adoptar l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera per a la revisió del sistema de finançament dins del termini legalment previst, en no preveure el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques els mitjans necessaris que facin possible que en l'exercici 2014 estigui aprovat i vigent el nou sistema de finançament autonòmic.
- Resolució de 26 de novembre de 2012, de la Secretaria d'Estat d'Educació, Formació professional i Universitats, per la qual es concedeixen les aportacions complementàries als centres de l'Espai Europeu d'Educació Superior per a estudiants d'universitats, institucions d'ensenyament superior i de cicles formatius de grau superior participants en el programa Erasmus per al curs 2012-2013, mitjançant la qual, sense motivació, s'exclou de les ajudes els centres de formació professional de grau superior.
- Resolució 24 de novembre de 2014 de la Secretaria d'Estat de Turisme, per la qual es convoquen ajuts per a projectes i actuacions dins del programa "Emprendetur I+D+i", en el marc del Pla nacional i integral de turisme exercici 2015.

Infraestructures i habitatge

- Ordre ministerial de 23 de setembre de 2010 que aprova l'atermenament dels béns de domini públic marítim terrestre de costa d'uns 47.806 m de longitud en la marina interior d'Empuriabrava en el terme municipal de Castelló d'Empúries.
- Resolució de revocació de l'aprovació de l'expedient d'informació pública del Projecte de traçat autovia del nord est A-2 tram Tordera-Maçanet de la Selva.
- Conveni de col·laboració de 30-3-09 per a l'aplicació del Pla estatal d'habitatge i rehabilitació 2009-2012 (rd 2066/08, de 12 de desembre), així com també dels compresos en convenis anteriors.
- Ordre HAP/1950/2013, de 15 d'octubre, que estableix el procediment de concessió de subvencions per danys en infraestructures municipals previstes a la Llei 14/12, de 26 de desembre.
- Ordre FOM/1932/2014, de 30 de setembre, que aprova les bases reguladores de concessió d'ajuts per a actuacions de conservació i enriquiment del patrimoni històric espanyol, amb càrrec als recursos de les obres públiques finançades pel Ministeri de Foment i per les entitats del sector públic dependents o vinculades.

Ensenyament

- Reial decret 127/2014, de 28 de febrer, pel qual es regulen aspectes específics de la formació professional bàsica dels ensenyaments de formació professional del sistema educatiu, s'aproven catorze títols professionals bàsics, es fixen els seus currículums bàsics i es modifica el Reial decret 1850/09, de 4 de desembre, sobre expedició de títols acadèmics i professionals corresponents als ensenyaments establerts en la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig d'educació.
- Resolució de 16 de juny de 2014 de la Secretaria d'Estat d'Educació, Formació Professional i Universitats, per la qual es convoquen ajuts per a l'elaboració de recursos didàctics per a la seva incorporació a les plataformes d'accés públic del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.
- Reial decret 894/2014 de 17 d'octubre, pel qual es desenvolupen les característiques del curs de formació sobre el desenvolupament de la funció directiva establert en l'article 134.1c) de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig d'Educació, així com els corresponents cursos d'actualització de competències directives i la resposta al requeriment.

Agricultura, Ramaderia i Medi Ambient

- Ordre AAA/569/13, de 4 d'abril, per la qual s'estableixen les bases reguladores per a la concessió de subvencions a organitzacions d'àmbit d'actuació superior a més d'una Comunitat autònoma per a la realització d'actuacions relacionades amb el foment de la producció ecològica.
- Ordre AAA/1284/2014, de 20 de juliol, per la qual es convoca per a l'any 2014 la concessió de subvencions a entitats del tercer sector o organitzacions no governamentals que desenvolupin activitats per a la protecció del medi ambient.
- Reial decret 1075/14, de 19 de desembre, sobre l'aplicació a partir del 2015 dels pagaments directes a l'agricultura i a la ramaderia i altres règims d'ajut i la gestió i control de pagaments directes per al desenvolupament rural.
- Reial decret 1076/14, de 19 de desembre, sobre assignació de drets de règim de pagament bàsic de la Política Agrícola Comuna.
- Reial decret 699/2013, de 20 de setembre, que estableix les bases reguladores per a la concessió de subvencions a entitats del tercer sector o organitzacions no governamentals que desenvolupin activitats d'interès social per a la protecció del medi ambient i contra l'Ordre AAA/1903/13 per la qual es convoca la concessió de les subvencions regulades en el Reial Decret per l'any 2013.
- Resolució de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE) de data 13 de desembre de

2013, relativa al cànon concessional destinat al pla d'obres de millores de les infraestructures hidràuliques del Delta de l'Ebre.

- Reial decret 129/2014, de 28 de febrer, pel qual s'aprova el Pla hidrològic de la part espanyola de la demarcació hidrogràfica de l'Ebre-PHCE.
- Ordre AAA/1511/14, d'1 d'agost, per la qual s'homologa el contracte-tipus d'integració de l'avicultura de carn.

Cultura

- Denegació, per silenci administratiu, del requeriment previ interposat davant el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports en relació amb la decisió de no retornar a Catalunya documents i béns de persones jurídiques suprimides o desaparegudes i perquè iniciï l'activitat de retorn a Catalunya de tots els documents i béns identificats com a propis de la Generalitat i béns de particulars que resten pendents de retorn i que formen part del conjunt de béns que la comissió mixta va acordar restituir.
- Resolució del secretari d'Estat de Cultura, que inadmet el recurs d'alçada interposat contra la Resolució de 21 de març de 2014 del director general de Belles Arts i Béns Culturals i d'Arxius i Biblioteques relativa a la procedència de finançament del projecte "becas laborales para actividades culturales para el fomento de la cultura y la generación y el mantenimiento del empleo relacionado", amb càrrec a l'1% cultural de les obres d'ampliació del tercer i quart carril de l'autopista de peatge AP-7, de la qual es concessionària la societat Acesa.

Emprenedoria, Indústria, Comerç, Ocupació, TDT

- Ordre del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme IET2013/2013, de 31 d'octubre, per la qual es regula el mecanisme competitiu d'assignació del servei de gestió de la demanda d'interrumpibilitat.
- Ordre IET/1276/2014, d'11 de juliol, per la qual es convoca la concessió de suport financer a la inversió industrial en la indústria de fabricació de vehicles de motor en el marc de la política de foment de la competitivitat industrial en l'any 2014.
- Ordre IET/933/2014, de 13 de maig, per la qual es convoca la concessió de suport financer a la inversió industrial en el marc de la política pública de reindustrialització en l'any 2014.
- Ordre IET/944/2014, de 13 de maig, per la qual es convoca la concessió de suport financer a la inversió industrial en la indústria aeroespacial en el marc de la política pública de foment de la competitivitat industrial en l'any 2014.

- Ordre IET/945/2014, de 13 de maig, per la qual es convoca la concessió de suport financer a la inversió industrial en la indústria manufacturera en el marc de la política pública de foment de la competitivitat industrial en l'any 2014.
- Ordre IET/619/14, d'11 d'abril, per la qual s'estableixen les bases per a la concessió de suport financer a la inversió industrial en el marc de la política pública de reindustrialització i foment de la competitivitat industrial.
- Ordre IET/594/14, de 10 d'abril, per la qual s'aproven les bases reguladores per als exercicis 2013 al 2018 dels ajuts destinats a cobrir els costos excepcionals a causa del tancament d'unitats de producció de carbó inclosos en el Plan de Cierre del Regne d'Espanya per a la mineria del carbó no competitiva
- Conveni de Regulació de Relacions per al Pagament de les Quotes a la Seguretat Social subscrit el 18 de maig de 1999, corresponents a juny i juliol de 2012.
- Acord de la Direcció General de l'Institut Nacional de la Seguretat Social pel qual s'aprova la liquidació resultant de la consecució d'objectius en el control de la incapacitat temporal durant l'any 2013, establerts en el Conveni signat amb la comunitat autònoma de Catalunya per als anys 2013 al 2016 i pel qual es dóna compliment al mandat establert en l'informe de fiscalització sobre la gestió i control de la incapacitat temporal per les entitats del sistema de la seguretat social del tribunal de comptes de data 27 de març de 2014.
- Resolució de la directora general de l'Institut Nacional de la Seguretat Social relativa a la liquidació i reclamació de deutes derivats del conveni de col·laboració subscrit entre el Ministeri de Treball i Immigració (INNS) i la comunitat autònoma de Catalunya per al control de la incapacitat temporal durant el període 2009 a 2012.
- Resolució de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques de data 18 de febrer de 2013, per la qual es desestima el recurs d'alçada interposat des de la Direcció General de Telecomunicacions i Societat de la Informació contra la denegació del registre de la marca idigital en totes les classes sol·licitades (38,41 i 42) del nomenclàtor internacional.
- Resolució de 6 de febrer de 2014 de l'Oficina espanyola de Patents i Marques, per la qual es desestima el recurs d'alçada interposat per la Direcció General de Telecomunicacions i Societat de la Informació, Departament d'Empresa i Ocupació, en el qual es demanava la revocació de la concessió registral de la marca nacional "Instituto de la Economía Digital Idigital", i la cancel·lació registral en la classe 42 per col·lidir amb la marca mixta "idigital".
- Modificació dels Estatuts de la Fundació, d'àmbit estatal, per la Prevenció de Riscos laborals elevada a pública per escriptura notarial de 3 de juliol de 2014.
- Convocatòria d'assignació de recursos per accions indirectes territorials, corresponents

a l'exercici 2011, de la "Fundación per a la Prevención de Riesgos Laborales".

- Convenis de col·laboració subscrits el 17 de març i 25 d'abril de 2014, per al desenvolupament dels programes d'actuació del Pla Integral de Competitivitat del Comerç Minorista 2014.
- Reial decret 805/2014, de 19 de setembre, pel qual s'aprova el Pla tècnic Nacional de la Televisió Digital Terrestre i es regulen determinats aspectes per a l'alliberament del dividend digital.
- Ordre IET/2200/2014, de 20 de novembre, per la qual s'aproven les bases reguladores de la concessió d'ajuts per projectes i actuacions dins del programa "Emprendetur internacionalización" en el marc del pla nacional integral de turisme.

Justícia

- Ordre PRE/404/2014, de 14 de març, que convoca la prova d'avaluació de l'aptitud professional per a l'exercici de la professió d'advocat per l'any 2014.
- Ordre PRE/1682/14, de 12 de setembre de 2014, que convoca la prova d'avaluació de l'aptitud professional per a l'exercici de la professió de procurador dels tribunals per a l'any 2014.